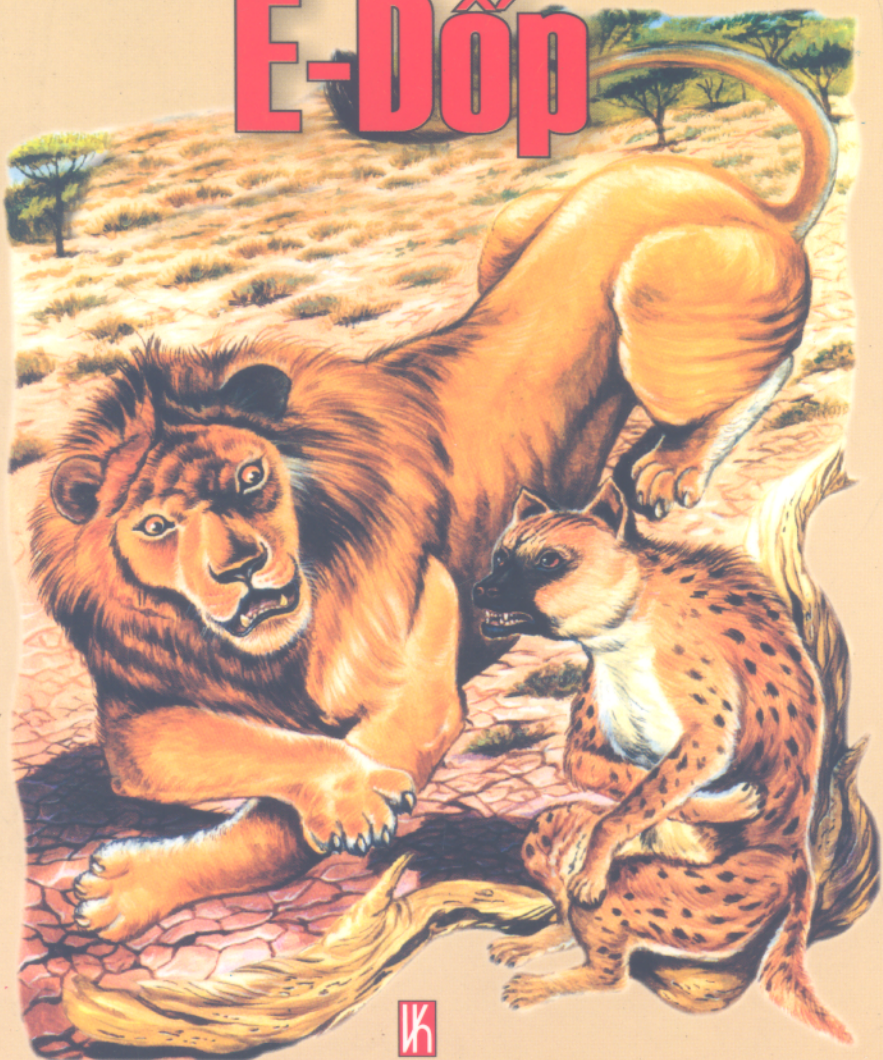

TRUYỆN NGỤ NGÔN NỔI TIẾNG THẾ GIỚI

Ngụ ngôn Ê-Dốp

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA THÔNG TIN

Truyện ngụ ngôn nổi tiếng thế giới
NGỤ NGÔN Ê-DỐP

TRUYỆN NGỮ NGÔN NỔI TIẾNG THẾ GIỚI

NGỮ NGÔN Ê-DỐP

THU ANH - NGỌC BÍCH *tuyển dịch*

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA THÔNG TIN

LỜI GIỚI THIỆU

Ê-dốp là hiện thân của những câu chuyện trào phúng rất thân quen với mọi người. Sự nổi tiếng của ông xứng đáng được người ta ca ngợi vì ông không bao giờ tự ca ngợi mình. Những nền tảng vững chắc về cảm xúc thông thường, những phát đạn thông minh nhằm vào những cảm xúc khác thường, tất cả đã tạo nên phong cách cho các truyện ngụ ngôn, những câu chuyện không thuộc về ông mà thuộc về con người. Trong buổi bình minh của lịch sử loài người, những gì chân thật là phổ biến và những gì phổ biến thì đều vô danh. Trong những trường hợp này, luôn có một nhân vật trung tâm cố gắng thu thập chúng lại và sau cùng là tạo ra chúng. Anh ta có danh tiếng và nói tóm lại anh ta kiếm tìm danh tiếng. Chắc chắn phải có cái vĩ đại, cái con người, cái tương lai và cái quá khứ trong một người như vậy: thậm chí nếu anh ta chỉ dùng nó để cướp đoạt quá khứ hay lừa dối tương lai. Câu chuyện của A-thơ chắc hẳn có gì đó liên quan tới hầu hết các cuộc chiến tranh làm sụp đổ

thành Rô-ma của người Cơ đốc giáo hay tới các truyền thống ngoại đạo của được che giấu ở những ngọn đồi xứ Wales. Nhưng từ 'Mappe' hay 'Malory' luôn có nghĩa là chỉ vua A-thơ cho dù chúng ta tìm thấy những nguồn gốc cổ xưa và tốt hơn người Ma-bi-nô hay viết những bản sau tồi tệ hơn cả Thơ điền viên của Nhà vua. Những câu chuyện cổ tích dành cho trẻ em có thể do dân tộc Âu Ấn mang ra khỏi châu Á, với, giờ đây may thay không còn nữa; chúng có thể được một vài quý bà hay quý ông người Pháp tốt bụng như Péc-rô sáng tạo ra: họ thậm chí còn có thể là những người mà họ đã tự xưng. Nhưng chúng tôi sẽ luôn coi tác phẩm xuất sắc nhất trong số đó là Truyện cổ Grim, đơn giản là vì nó là bộ truyện hay nhất.

Nhân vật lịch sử Ê-dốp, trong chừng mực ông mang tính lịch sử, sẽ dường như là một nô lệ Phrygian hay ít nhất là một người không được cái mũ tự do của Phrygian tô điểm một cách đặc biệt hay hình tượng. Ông sống, nếu ông thật sự có tồn tại, khoảng 6 thế kỷ trước Công nguyên, trong thời kỳ của Croesus, người mà những câu chuyện chúng ta yêu mến và hoài nghi giống như mọi thứ khác ở Herodotus. Cũng có những câu chuyện biến thể, tục tĩu, những câu chuyện (như Cardinal nổi tiếng đã nói) giải thích, mặc dù chúng không biện hộ nhưng ông như bị ném xuống từ một vách đá cao ở Delphi. Hãy để cho những ai đọc Truyện ngụ ngôn đánh giá

xem liệu ông ta có thật sự bị ném xuống từ một vách đá cao do khó chịu và bị công kích hay do lương tâm và tính đúng đắn cao. Nhưng không có gì phải nghi ngờ khi truyền thuyết chung chung về ông chỉ xếp ông vào hàng những người dễ bị lãng quên trong những so sánh hiện đại của chúng ta: hàng ngũ những nô lệ triết học vĩ đại. Ê-dốp có thể là một nhân vật hư cấu giống như Bác Rê-mu, cũng có thể giống như Bác Rê-mu, sự thật. Sự thật là nô lệ trong thế giới cổ xưa cũng có thể được tôn thờ như Ê-dốp, hay được yêu mến như Bác Rê-mu. Thật kì lạ là cả hai nô lệ vĩ đại đều kể những câu chuyện hay nhất của mình về loài vật và chim muông.

Nhưng dù cho sự thật có là gì đi nữa thì theo quan điểm của Ê-dốp, những truyền thống con người được gọi là ngụ ngôn không phải do Ê-dốp tạo ra. Điều này đã tiếp diễn rất lâu trước khi bất kì một người nô lệ nào được giải phóng khỏi Phrygia đã bị hay không bị quăng xuống một vách đá và điều này còn tồn tại rất lâu sau đó. Thật ra, chúng ta có lợi khi nhận ra sự khác biệt đó bởi vì nó làm cho Ê-dốp gây được ấn tượng sâu sắc hơn bất kì một nhà viết truyện ngụ ngôn nào khác. Truyện cổ Grim, rất tuyệt vời, được hai sinh viên người Đức sưu tầm. Và nếu như chúng ta thấy khó khăn để chắc chắn về một sinh viên Đức thì ít nhất chúng ta còn biết về anh ta nhiều hơn là về một nô lệ Phrygian. Tất nhiên, sự thực là Ngụ ngôn Ê-dốp

không phải là ngụ ngôn của Ê-dốp cũng như Truyện cổ Grim cũng không phải là những câu chuyện của anh em nhà Grim. Nhưng truyện ngụ ngôn và truyện cổ tích là hoàn toàn khác biệt. Có rất nhiều điểm khác biệt nhưng điều đơn giản nhất là đủ đơn giản. Có thể là không có một câu chuyện ngụ ngôn hay với nhân vật toàn là con người trong đó. Có thể không có một câu chuyện cổ tích hay nếu thiếu con người.

Ê-dốp hay Babrius (hay dù tên ông là gì đi nữa) hiểu rằng trong truyện ngụ ngôn thì tất cả con người đều không mang tính cách con người. Họ phải giống như những phép tính trừu tượng trong đại số hay những quân cờ trong cờ vua. Sư tử luôn phải mạnh hơn chó sói, giống như 4 luôn gấp đôi 2 vậy. Con cáo trong truyện ngụ ngôn phải gian trá giống như con mã trong bàn cờ phải đi quanh co. Con cừu trong ngụ ngôn phải đi lại giống như con tốt trên bàn cờ cũng vậy. Ngụ ngôn không cho phép bắt con tốt đi một cách quanh co, nó không cho phép cái mà Ban-giắc gọi là “cuộc nổi loạn của một chú cừu”. Tuy nhiên, truyện cổ tích lại lấy tính cách con người làm trung tâm. Nếu không có một anh hùng nào ở đó để chiến đấu với rồng thì chúng ta thậm chí còn chẳng biết chúng là rồng. Nếu không có nhà thám hiểm nào đặt chân lên những hòn đảo hoang thì những hòn đảo ấy sẽ vẫn là hoang đảo. Nếu cậu con trai thứ ba của người chủ cối xay

không tìm thấy khu vườn bị bỏ bùa mê, nơi 7 nàng công chúa đứng đó trắng muốt và băng giá thì họ sẽ vẫn trắng muốt, băng giá và bị bỏ bùa mê. Nếu không có một chàng hoàng tử tìm ra nàng công chúa ngủ trong rừng thì nàng sẽ vẫn ngủ mãi. Truyện ngụ ngôn được xây dựng trên một ý tưởng hoàn toàn trái ngược, rằng mọi thứ là chính nó và trong mọi trường hợp sẽ nói về chính nó. Chó sói sẽ luôn độc ác và cáo sẽ luôn quỷ quyệt. Một vài thứ tương tự có thể xuất hiện do sự tôn thờ loài vật trong đó người Ấn Độ và người Ai Cập và những dân tộc khác được kết hợp với nhau. Tôi cho rằng con người không thích bọ cánh cứng, mèo hay cá sấu có một tình yêu hoàn toàn như con người, chúng chào đón họ với những biểu lộ của một năng lực triều tượng và vô danh trong tự nhiên mà đối với bất kì ai cũng là kinh khủng, còn đối với một người vô thần thì thật là đáng sợ. Do vậy, trong tất cả các truyện ngụ ngôn của hay không của Ê-dốp, tất cả sức mạnh của thú vật đều là những sức mạnh vô tri vô giác, giống như những dòng sông lớn hay những cây cổ thụ. Đây là hạn chế và cũng là tổn thất của những vật này, chúng không thể là gì khác ngoài chúng: bị kịch của chúng là không thể đánh mất linh hồn của mình được. Đây là sự biện hộ trái với đạo đức của truyện ngụ ngôn: rằng chúng ta không thể dạy những sự thật giản dị một cách quá giản đơn mà không biến con người thành những quân

cờ. Chúng ta không thể dạy những điều đơn giản như vậy mà không sử dụng những con vật không nói một câu gì. Giả sử một lúc rằng bạn biến chó sói thành một nam tước sói hay biến cáo thành một nhà ngoại giao cáo. Ngay lập tức, bạn sẽ nhớ rằng thậm chí nam tước là con người thì bạn cũng không thể quên ngay cả nhà ngoại giao cũng là con người. Bạn sẽ luôn tìm kiếm sự vui vẻ ngẫu nhiên đó mà lẽ ra phải nên đi cùng với sự hung ác của bất kì một người tàn bạo nào; bởi nó là sự thừa nhận cho tất cả những gì tế nhị, bao gồm cả đức hạnh, một thứ nên có trong bất kì một nhà ngoại giao tốt nào. Khi đã đặt một thứ lên hai chân thay vì bốn chân và nhỏ lông đi thì bạn không thể không đòi hỏi một con người cho dù là anh hùng như trong các câu chuyện cổ tích hay phi anh hùng như trong các tiểu thuyết hiện đại.

Bằng cách sử dụng con vật theo phong cách chân phương và tùy tiện như chúng được dùng trên cái khiên ở trên huy hiệu hay các chữ viết tượng hình của người xưa, con người đã thật sự thành công trong việc điều khiển được những sự thật to lớn mà được gọi là những sự thực hiển nhiên. Nếu con sư tử khát máu và hung tàn thì nó thật sự rất khát máu và hung ác, nếu con cò thần thánh ở bất kì đâu cũng đứng trên một chân thì nó sẽ mãi mãi đứng trên một chân. Theo ngôn ngữ này, giống như một bảng chữ cái động vật lớn, một vài điều chắc

chấn triết học đầu tiên của con người được viết ra. Khi trẻ em học chữ A là Ass (con lừa), B là Bull (con bò đực) hay C là Cow (con bò sữa) và con người đã học từ đây để liên kết những sinh vật đơn giản và mạnh mẽ hơn với những sự thật đơn giản và mạnh mẽ hơn. Đó là một dòng suối đang tuôn chảy mà không thể làm khô bản nguồn nước của nó, là bất kì con vật nào nói nó là một bạo chúa, một kẻ dối trá, là một con chuột quá yếu để đánh lại một con sư tử nhưng những sợi dây của chúng lại đủ sức mạnh để vô hiệu hoá sư tử; một con cáo có thể ăn gần hết thức ăn trên một cái đĩa nhưng chẳng có được gì với một cái bình; là một con quạ bị các vị thần cấm ca hát tuy nhiên lại được ban cho pho mát hay như con dê sỉ nhục từ trên đỉnh núi nhưng không phải con dê sỉ nhục mà chính là ngọn núi. Đây đều là những sự thật sâu xa được khắc sâu lên các tảng đá mà con người đã từng đặt chân qua. Không có vấn đề về tuổi tác, độ bền, chúng là bảng chữ cái của lòng nhân ái, cũng giống như nhiều dạng của lối chữ hình vẽ nguyên thủy sử dụng bất kì biểu tượng sống nào hơn là con người. Những câu chuyện cổ xưa và phổ biến này là tất cả về động vật; giống như những khám phá gần đây trong các hang động tiền sử cổ nhất tất cả là về động vật. Con người, trong trạng thái đơn giản của anh ta, luôn cảm thấy rằng bản thân anh ta là một thứ gì đó quá bí ẩn để được khám phá. Nhưng truyền thuyết mà anh ta khắc họa dưới những hình tượng nguyên

sơ hơn thì mọi nơi đều thế, nơi mà các câu truyện ngụ ngôn bắt đầu từ Ê-dốp hay từ A-đam, cho dù họ có là người Đức ở thời kì Trung cổ như Ray-na-dơ-Fóc hay như người Pháp ở Thời kì Phục Hưng như La Phong-ten, kết quả là mọi nơi đều giống nhau, tính ưu việt thì luôn là kẻ xác xược vì nó luôn tỉnh cờ; trèo cao thì ngã đau và rằng có một thứ quá ư là thông minh. Bạn sẽ không thể tìm được một truyện thuyết gì ngoài vết tích được viết bằng bàn tay con người trên những tảng đá. Có mọi loại và thời ngụ ngôn nhưng chỉ có một lời răn dạy của truyện ngụ ngôn bởi chỉ có một lời răn dạy cho mọi thứ.

G.K.Chesterton

CON CÁO VÀ CHÙM NHO

Một con cáo đang rất đói bỗng nhìn thấy những chùm nho lủng lẳng trên cây được uốn dọc theo một cái giàn cao. Nó cố gắng nhảy cao hết mức có thể để lấy cho được những chùm nho này nhưng vô ích vì chùm nho ở quá cao. Cuối cùng, con cáo bỏ đi với vẻ thờ ơ và có một chút tự trọng. Nó tự bảo mình: - Những chùm nho này đã chín nhưng hình như chúng còn chưa lắm!.

NGŨNG ĐỂ TRÚNG VÀNG

Hai vợ chồng nhà nọ có một tài sản rất quý, đó là một con ngũng mà mỗi ngày nó đẻ ra một quả trứng vàng. Mặc dù đã may mắn như vậy nhưng họ lại cho rằng nếu cứ như vậy thì họ không thể giàu nhanh được. Và họ tưởng tượng ra là bên trong con ngũng ắt cũng phải chứa toàn vàng. Vì thế, họ quyết định giết chết con ngũng để có thể sở hữu

toàn bộ số vàng trong bụng nó ngay lập tức. Nhưng trớ trêu thay, khi họ mở con ngỗng ra thì thấy nó chẳng khác gì những con ngỗng bình thường cả. Thế là họ chẳng những không thể giàu ngay lập tức như đã hy vọng mà còn mất đi một phần đóng góp hàng ngày vào tài sản của họ.

Tham thì thâm.

MÈO VÀ CHUỘT

Có một ngôi nhà bị lũ chuột phá phách rất nhiều. Một con mèo nghe thấy vậy liền tự nhủ với mình rằng “Đó là chỗ của ta” và ngay lập tức nó đi tới chiếm ngôi nhà. Nó bắt từng con chuột một rồi ăn chúng. Cuối cùng, lũ chuột không thể chịu đựng thêm nữa. Chúng quyết định đào những cái lỗ & ở trong đó. “Thật là không ổn”, con mèo nghĩ bụng, “cách duy nhất là phải lừa cho bọn chuột này chui ra ngoài”. Thế là nó dẫn đo một lúc và quyết định trèo lên tường, thả thòng người xuống nhờ hai chân sau quắp vào cái móc rồi giả vờ chết. Một lát sau, một con chuột nhìn ra ngoài thấy con mèo treo ở đó.

- A ha, nó kêu lên, quý bà rất thông minh, không còn nghi ngờ gì nữa; nhưng kể cả quý bà có tự biến mình thành một túi thịt treo trên trần nhà thì cũng không thể bắt chúng tôi lại gần quý bà được đâu.

Nếu bạn sáng suốt thì bạn sẽ không bị lừa bởi v

ngây thơ của những kẻ mà bạn đã một lần nhận thấy là nguy hiểm.

CON CHÓ KHÓ BẢO

Có con chó nọ thường hay cắn người mặc dù họ không hề trêu chọc nó và nó trở thành sự khó chịu cho bất kì ai đến nhà ông chủ của nó. Vì thế, ông chủ đã buộc một cái chuông quanh cổ nó để cảnh báo cho mọi người biết sự có mặt của nó. Con chó rất tự hào về cái chuông và bước đi khệnh khạng theo tiếng leng keng của chuông với vẻ rất thoải mái. Nhưng một con chó già đến gần nó và bảo rằng:

- Càng ít vênh vang thì càng tốt bạn thân mến ạ. Bạn nghĩ rằng cái chuông này được đeo cho bạn như là một phần thưởng xứng đáng ư? Ngược lại, nó là biểu tượng của sự nhục nhã.

Tai tiếng thường bị nhầm lẫn với sự nổi tiếng.

NGƯỜI ĐỐT THAN CỬ VÀ THỢ HỒ VẢI

Có một người đốt than củi tự làm việc để nuôi sống mình. Tuy nhiên, một người thợ hồ vải tình cờ đến sống ngay bên cạnh. Người đốt than đã chủ động làm quen và nhận thấy rằng anh chàng thợ hồ vải thuộc tí người có thể thương lượng được. Vì thế anh ta đề nghị anh thợ hồ đến ở chung nhà:

- Bằng cách này, chúng ta sẽ hiểu nhau nhiều hơn, - anh ta nói, - bên cạnh đó, các chỉ tiêu gia đình cũng sẽ giảm đi một nửa". Người thợ hồ cảm ơn và trả lời rằng:

Thưa ông, tôi không thể làm vậy vì mọi thứ tôi phải mất nhiều công sức mới làm trắng được sẽ bị than củi của ông làm đen đi.

HỘI ĐỒNG CHUỘT

Ngày xưa ngày xưa, tất cả loài chuột đều họp thành hội đồng và bàn bạc tìm ra cách tốt nhất để bảo vệ chúng chống lại sự tấn công của bọn mèo. Sau một loạt các ý kiến được thảo luận, một con chuột có uy tín và nhiều kinh nghiệm đứng dậy phát biểu:

- Tôi vừa nảy ra một kế hoạch có thể giúp đảm bảo an toàn cho chúng ta trong tương lai, miễn là các bạn đồng ý và thực hiện nó. Đó là chúng ta nên thắt một cái chuông quanh cổ bọn mèo và tiếng kêu leng keng của nó sẽ giúp chúng ta nhận biết được sự tiếp cận của kẻ thù. Đề xuất này được hoan nghênh nhiệt liệt và được hội đồng chuột thông qua. Tuy nhiên, một con chuột già đã đứng dậy nói rằng:

Tôi hoàn toàn đồng ý đây là một kế hoạch tuyệt vời nhưng tôi muốn biết là ai sẽ đi buộc chuông vào cổ mèo đây?

CON DƠI VÀ HAI CON CHỒN

Một con dơi rơi xuống đất và bị một con chồn bắt. Khi sắp bị giết ăn thịt, con dơi van xin con chồn tha cho mình. Con chồn nói rằng nó không thể làm vậy vì nó là kẻ thù của tất cả các loài chim.

- Nhưng tôi hoàn toàn không phải là chim, - con dơi nói, - tôi là một con chuột.

Thật ư?, con chồn hỏi, - Để ta nhìn kỹ chú mày xem nào. Cuối cùng, chồn cũng để cho dơi đi. Một lần khác, con dơi này bị một con chồn khác tóm cũng bằng cách tương tự giống như lần trước, nó van xin con chồn tha mạng. - Không, con chồn nói, - ta chưa bao giờ để bất kì một con chuột nào thoát cả. - Nhưng tôi không phải là chuột, con dơi nói, tôi là chim!.

Thật vậy sao? Con chồn hỏi cũng để cho con dơi đi.

CHÓ VÀ LỢN NÁI

Một con chó và một con lợn nái đang tranh cãi nhau và mỗi con đều cho rằng con của chúng đẹp hơn bất kì con vật nào khác. Cuối cùng, con lợn nái nói rằng:

Con của tôi có thể nhìn được ngay khi chúng vừa chào đời còn con anh thì hoàn toàn mù tịt khi mới sinh ra.

CÁO VÀ QUẠ

Một con quạ đang đứng trên một cành cây, mỏ ngậm miếng pho mát trong khi có một con cáo đang theo dõi nó lập kế hoạch để chiếm miếng pho mát đó. Tiến lại gần chỗ con quạ và đứng ngay dưới cành cây, con cáo ngước lên trên và nói rằng:

- Tôi đang nhìn thấy ngay trên đầu mình một công nương thật quý phái. Vẻ đẹp của nàng không gì có thể sánh được, còn màu bộ lông mới đẹp làm sao. Nếu như giọng hát của nàng cũng tuyệt vời như vẻ ngoài thì không còn nghi ngờ gì nữa, nàng chắc chắn là nữ hoàng của loài chim. Con quạ rất sung sướng khi nghe những lời phỉnh nịnh này và cũng muốn chứng tỏ cho cáo thấy là cô nàng có thể hát được nên nó đã kêu rất to. Và thế là miếng pho mát rơi

ra khỏi miệng con quạ. Con cáo chỉ chờ có thể vỗ ngay lấy nó rồi nói:

- Cô có một giọng ca đấy nhưng cái cô cần lại là trí thông minh cơ”.

NGỰA VÀ NGƯỜI GIỮ NGỰA

Một người coi ngựa thường dành hàng giờ cắt và chải lông cho ngựa theo nhiệm vụ được giao nhưng mỗi ngày anh ta lại ăn cắp một phần yến mạch dành cho ngựa và bán đi để kiếm lời riêng. Con ngựa ngày càng yếu và xuống mã. Cuối cùng, nó hét lên với người coi ngựa rằng:

- Nếu anh còn muốn tôi trông bóng mượt và khoẻ mạnh thì hãy cho tôi ăn nhiều hơn là chải lông cho tôi”.

CHÓ SÓI VÀ CỪU

Một con chó sói bất chợt nhìn thấy một con cừu non lạc đàn và nó chợt cảm thấy ăn năn về việc cướp đi sinh mạng của một sinh vật không được bảo vệ mà không có lý do chính đáng nào cả. Vì thế, nó tìm mọi cách biện minh cho việc này và cuối cùng nói rằng:

- Này nhóc, năm ngoái mi đã xúc phạm ta nặng nề.
- Không thể như thế được thưa ngài, chú cừu

non kêu be be, năm ngoái tôi còn chưa sinh ra mà.

Chó sói lại vắn vẹo:

Mi đã ăn cỏ trên cánh đồng của ta”.

- Điều đó thật vô lý vì tôi chưa bao giờ ném mùi cỏ cả, chú cừu trả lời.

Mi đã uống nước trong suối của ta, chó sói tiếp tục.

Thực sự tôi chưa từng uống một thứ gì khác ngoài sữa của mẹ tôi thưa ngài, chú cừu tội nghiệp nói.

- Dù gì đi nữa, chó sói nói, ta sẽ không đi khi chưa ăn tối đâu. Rồi nó lao vào con cừu và nhai ngấu nghiến.

CÔNG VÀ SẾU

Một con công dè bủ một con sếu về bộ lông đơn điệu của nó.

- Hãy trông bộ lông tuyệt đẹp của tôi đây, công nói, và nhìn xem nó đẹp thế nào so với bộ cánh nghèo nàn của anh.

- Tôi không phủ nhận rằng bộ lông của

anh rực rỡ hơn của tôi, sếu trả lời, nhưng khi cần tôi có thể bay vút lên những đám mây trong khi anh bị giam hãm ở dưới mặt đất như một đồng phân công.

MÈO VÀ NHỮNG CHÚ CHIM

Một con mèo thấy những con chim trong chuồng đang bị ốm liền giả vờ làm bác sĩ mang theo bộ dụng cụ đúng với nghề nghiệp của mình. Nó tự giới thiệu mình ở cửa chuồng và hỏi thăm sức khoẻ của lũ chim.

- Chúng tôi sẽ rất tốt, lũ chim trả lời mà không cho con mèo vào, khi chúng tôi thấy anh lần cuối.

Kẻ xấu có thể che giấu được bề ngoài nhưng không thể lừa dối được sự thông thái.

NGƯỜI ẢN TIÊU HOANG PHÍ VÀ CHIM NHẠN

Một kẻ hoang phí nọ đã tiêu xài hết gia sản của mình và chẳng còn gì ngoài bộ quần áo của mình. Một sáng mùa xuân đẹp trời, anh ta nhìn thấy một con chim nhạn. Nghĩ rằng mùa hè đã đến và không cần đến áo khoác làm gì nữa, anh ta đem áo đi bán để lấy tiền tiêu. Tuy nhiên, thời tiết đột ngột thay đổi và sự lạnh giá đã giết chết con chim nhạn bất hạnh. Khi kẻ hoang phí nhìn thấy con chim đã chết, anh ta kêu lên:

- Ôi, con chim khôn khố! Vì mày mà tao cũng đang chết rét đây!”.

Một cánh én nhỏ chẳng làm nên mùa xuân.

BÀ GIÀ VÀ BÁC SĨ

Có một bà già gần như hoàn toàn bị mù do một căn bệnh về mắt. Sau khi hỏi ý kiến bác sĩ, bà đã lập giấy cam kết với ông ta với sự có mặt của cả nhân chứng rằng nếu bác sĩ chữa khỏi mắt cho bà thì sẽ nhận được một khoản thù lao rất cao còn nếu ông ta thất bại thì sẽ không nhận được gì cả. Vì vậy, bác sĩ đã kê ra một quy trình điều trị mà mỗi lần từ nhà bệnh nhân về, ông ta đều mang theo một thứ đồ ra khỏi nhà. Cuối cùng, khi bác sĩ thăm bệnh nhân lần cuối và việc chữa trị đã hoàn thành thì trong nhà bà già cũng chẳng còn lại đồ đạc gì. Khi bà già nhìn thấy nhà mình hoàn toàn trống trơn, bà ta từ chối trả tiền cho bác sĩ và cứ nhiều lần như vậy, bác sĩ đã kiện bà già vì món nợ này. Ở toà án, bà ta rất sẵn sàng cho những lời biện hộ của mình. Bà nói:

Nguyên đơn đã nói đúng sự thật về cam kết của chúng tôi. Tôi có cam đoan là sẽ trả cho bác sĩ một khoản tiền nếu ông ta chữa khỏi bệnh cho tôi và ông ta cũng hứa sẽ không nhận gì nếu thất bại. Giờ đây, ông ta nói rằng tôi đã khỏi bệnh nhưng tôi cho

rằng mình mù hơn bao giờ hết và tôi có thể chứng minh điều mình vừa nói. Khi mất tôi còn mù, dù sao tôi vẫn có thể nhận thức được rằng nhà tôi có chứa một số lượng đồ đạc và các vật dụng nhất định nhưng bây giờ, khi mà theo lời ông ta nói là tôi đã lành bệnh thì tôi lại hoàn toàn không thể nhìn thấy bất kì thứ gì trong nhà.

MẶT TRĂNG VÀ MẸ

Một lần, mặt trăng xin mẹ may cho mình một cái áo khoác. “Làm sao mẹ có thể làm được?”, mẹ nó trả lời, “chẳng có cái nào vừa với con cả. Lúc thì con là trăng non, lúc khác con lại là trăng tròn và đôi khi con lại chẳng là cái gì cả”.

THỦY THẦN VÀ NGƯỜI TIÊU PHU

Một người tiêu phu đang đốn cây bên bờ sông thì cái rìu của anh ta bị trượt qua thân cây, tuột ra khỏi tay anh ta và rơi xuống nước. Anh ta đứng trên bờ than khóc vì cái rìu đã mất. Thủy thần thấy vậy hiện lên hỏi lý do vì sao anh ta khóc. Sau khi biết rõ sự tình và cảm thương cho hoàn cảnh của người tiêu phu, thần đã lặn xuống sông và vớt lên được một cái rìu vàng. Ông ta hỏi đó có phải là cái rìu mà anh tiêu phu đã đánh rơi không. Anh ta trả lời rằng không. Thủy thần lại tiếp tục lặn xuống vớt lên một

cái rìu bạc. Ông hỏi đây có phải rìu của anh không.

- Không, đó cũng không phải rìu của tôi!, người tiểu phu nói.

Một lần nữa, Thủy thần lại lặn xuống sông và vớt lên được chiếc rìu đã mất. Người tiểu phu rất sung sướng khi tìm lại được tài sản của mình và cảm ơn ân nhân của mình nhiều lần. Thủy thần rất hài lòng với tính thật thà của người tiểu phu nên ông quyết định tặng anh ta cả hai chiếc rìu vàng và bạc kia. Khi người tiểu phu đem câu chuyện của mình kể cho các bạn nghe, một người trong số họ đã ghen tị với tài sản của anh và quyết tâm thủ vận may của mình. Vì thế, anh ta đi tới bờ sông, đốn cây ở đó và giả vờ đánh rơi rìu xuống nước. Như lần trước, Thủy thần lại xuất hiện. Sau khi biết rõ sự tình, ông lặn xuống sông và mang lên một chiếc rìu vàng, như ông đã làm lần trước. Không đợi thần hỏi nó có phải là của anh ta hay không, gã đã kêu lên:

Nó là của tôi, nó là của tôi! và mở rộng tay đón lấy phần thưởng của mình. Thủy thần rất phẫn nộ trước sự gian xảo của gã nên không những không đưa cho gã chiếc rìu vàng, thần còn từ chối trả lại chiếc rìu mà anh ta đã đánh rơi xuống sông.

Thật thà là cha quý quái.

LỪA, CÁO VÀ SƯ TỬ

Một con lừa và một con cáo trở thành bạn của nhau và cùng nhau đi tìm kiếm thức ăn. Chúng chưa đi được xa thì nhìn thấy một con sư tử đang tiến gần lại phía mình và cả hai đều run như cây sậy. Nhưng con cáo cho rằng nó đã tìm ra cách để cứu mình, vì thế nó tiến thẳng đến chỗ con sư tử & thì thầm vào tai nó: “Tôi có thể đảm bảo rằng ông sẽ tóm được con lừa mà không cần phải vất vả rình mò nó nếu như ông hứa sẽ để cho tôi đi”. Sư tử đồng ý ngay rồi sau đó, con cáo lại quay về cùng người bạn của nó rồi giả vờ để dẫn lừa tới một cái hố kín mà một số người thợ săn đã đào để bẫy thú hoang và đương nhiên con lừa bị ngã ngay vào cái hố ấy. Khi sư tử nhìn thấy con lừa đã được giữ an toàn và không thể chạy trốn được nữa, nó chú ý ngay tới cáo và nhanh chóng ăn thịt nó. Còn chú lừa thì cũng trở thành bữa tiệc của sư tử ngay sau đó.

Phản bội bạn bè thì tự mình sẽ gánh chịu hậu quả.

SƯ TỬ VÀ CHUỘT

Sư tử đang ngủ ngon lành trong hang bỗng nhiên bị đánh thức bởi một con chuột đang chạy qua mặt mình. Rất tức giận, sư tử dùng móng vuốt của mình chộp ngay lấy chuột và định ăn thịt nó.

Con chuột rất sợ hãi, khẩn khoản van xin sư tử tha mạng sống cho nó.

- Xin hãy để cho tôi đi, nó kêu lên, một ngày nào đó tôi sẽ trả ơn lòng tốt của ngài. Ý nghĩ rằng một con chuột có thể giúp đỡ mình khiến cho sư tử cười phá lên nhưng cuối cùng nó cũng đồng ý thả con chuột ra. Cuối cùng thì cơ hội của chuột cũng đã đến.

Một hôm, sư tử bị mắc vào lưới do những người thợ săn giăng ra. Chuột đã nghe thấy và nhận ra tiếng gầm đầy tức giận của sư tử. Nó lao ngay tới nơi. Không mấy khó khăn, chuột dùng răng gặm những sợi dây thừng và chẳng mấy chốc, sư tử đã được giải thoát.

- Đây, chuột nói, anh đã cười tôi khi tôi hứa sẽ trả ơn anh nhưng giờ thì anh đã thấy một con chuột vẫn có thể giúp một con sư tử khi nó cần.

CON QUẠ VÀ BÌNH NƯỚC

Một con quạ đang khát bỗng tìm thấy một cái bình với chút nước trong đó. Thật không may, nước trong bình quá ít nên dù đã cố gắng, quạ cũng không thể chạm mỏ của nó đến nước được. Nó gần như

sắp chết khát. Cuối cùng, nó nghĩ ra một cách. Nó bắt đầu thả sỏi vào bình. Mỗi viên sỏi làm nước trong bình dần dâng cao lên tới miệng bình. Nhờ đó mà con quạ thông minh có thể thỏa thuê uống nước.

Cái khó ló cái khôn.

NHỮNG CẬU BÉ VÀ NHỮNG CON ẾCH

Một vài cậu bé nghịch ngợm đang chơi trên bờ ao và nhìn thấy những con ếch đang bơi trong ao nước nông. Chúng bắt đầu trò vui của mình bằng cách ném đá túi bụi vào lũ ếch khiến một vài con trong số chúng đã chết. Cuối cùng, một con ếch đã thò đầu lên khỏi mặt nước & nói rằng:

Dừng lại đi, tôi xin các anh đấy! Trò vui đùa này của các anh lại là cái chết đối với chúng tôi.

GIÓ BẮC VÀ MẶT TRỜI

Một cuộc tranh cãi đã diễn ra giữa Gió Bắc và Mặt Trời vì ai cũng nhận là mình khỏe hơn người kia. Cuối cùng, họ đồng ý thử sức mạnh của mình bằng cách thi xem ai lột được nhanh hơn áo khoác của một lũ khách. Gió Bắc là người thử trước. Gió Bắc tập trung hết sức lực cho cuộc tấn công và tạo ra một luồng gió xoáy dữ dội lên người lũ khách, len lỏi vào trong áo khoác của người đàn ông giật tung

nó khỏi người anh ta. Nhưng gió càng thổi mạnh thì người đàn ông càng quấn chặt áo quanh người.

Tiếp theo là đến lượt Mặt Trời. Đầu tiên, Mặt Trời chiếu sáng nhẹ nhàng lên người lũ khách. Người này nhanh chóng cởi áo khoác ra và tiếp tục đi với cái áo được vắt hồ

hững trên vai. Sau đó, Mặt trời dùng hết sức lực mình, tạo ra cái nóng như thiêu như đốt khiến cho người lũ hành chẳng mấy chốc đã phải cởi hết trang phục của mình ra.

BÀ CHỦ VÀ HAI NGƯỜI ĐẦY TỐ

Một bà goá nọ rất chăm chỉ và tiết kiệm. Bà ta có hai người đầy tớ và luôn bắt họ làm việc khá vất vả. Họ không được phép ngủ muộn vào buổi sáng; bà chủ luôn dựng họ dậy làm việc ngay khi gà trống

vừa gáy. Hai người đầy tớ ghét cay ghét đắng việc phải dậy sớm như vậy, đặc biệt là vào mùa đông. Họ cho rằng nếu như không phải vì con gà trống đã đánh thức bà chủ của họ sớm như vậy thì họ đã có thể ngủ lâu hơn. Vì thế họ đã tìm cách giết chết con gà. Nhưng họ không thể ngờ rằng bà chủ khi không nghe thấy tiếng gà gáy như thường lệ đã đánh thức họ dậy sớm hơn, bắt họ làm việc từ lúc nửa đêm.

CÁI TỐT VÀ CÁI XẤU

Ngày xưa ngày xưa, khi thế giới còn đang ở buổi sơ khai thì cái Tốt và cái Xấu ngang hàng nhau trong nhận thức của con người. Như vậy cái tốt không chiếm lĩnh và khiến mọi người đều được hạnh phúc còn cái xấu cũng không làm cho họ quá khốn khổ. Nhưng do sự ngu ngốc của loài người mà cái Xấu dần sinh sôi về số lượng, gia tăng về sức mạnh cho tới khi nó dường như sẽ lấy đi phần tốt trong mọi việc của con người và đẩy lùi cái Tốt khỏi trái đất. Thế là, cái Tốt bèn lên thiên đàng và **phản** nản với thần Giu-pi-tơ về những sự đối xử mà nó nhận được, đồng thời cầu mong thần hãy bảo vệ nó khỏi cái Xấu và cho nó những lời khuyên về cách xử sự đối với con người. Thần Giu-pi-tơ đã chấp thuận yêu cầu được bảo vệ của cái Tốt và tuyên bố rằng vì tương lai của mình, nó không nên đi giữa con người một cách công khai trong một cơ thể vì rất dễ bị kẻ

thù là cái Xấu tấn công mà nên đi đơn lẻ, khó quan sát, không thường xuyên và vào những thời điểm bất ngờ. Điều đó có nghĩa là trái đất đầy rẫy cái xấu vì chúng đến và đi khi chúng muốn và không bao giờ biến mất, trong khi cái tốt thì, lạ thánh a la, chỉ đến từng chút một và phải đi từ thiên đường bằng mọi cách để ít bị nhìn thấy nhất.

THỎ RỪNG VÀ ÉCH

Những chú thỏ rừng đã tập hợp nhau lại than vãn về số phận của chúng, rằng chúng bị nguy hiểm từ mọi phía. Chúng thiếu sức mạnh và lòng dũng cảm để tự bảo vệ mình. Con người, chó, chim và thú săn mồi, tất cả đều là kẻ thù của chúng, hàng ngày đều giết và ăn thịt chúng. Thấy không thể chịu đựng được sự đầy dọa này lâu hơn nữa, tất cả lũ thỏ đều quyết định kết thúc cuộc đời bi thảm của chúng. Vì thế, trong nỗi tuyệt vọng, chúng chạy tới cái bể bên cạnh định ngâm mình xuống nước. Rất nhiều ech ngồi trên bờ khi nghe thấy tiếng thỏ chạy đã cùng đồng loạt nhảy ngay xuống nước và giấu mình dưới nước sâu. Một con thỏ già thông thái đã nói to lên với bọn thỏ rừng:

- Dừng lại hỏi những người bạn của tôi! Đừng tự huỷ hoại bản thân chúng ta! Hãy nhìn những con vật này, chúng sợ chúng ta và hẳn nhiên là chúng vẫn nhút nhát hơn chúng ta.

CÁO VÀ CÒ

Một con cáo mời một con cò đến dùng bữa tối mà món ăn duy nhất được bày ra là một đĩa súp lớn nhưng nông. Con cáo thích thú liếm đĩa súp một cách ngon lành nhưng chú cò với cái mỏ dài của mình cố gắng nếm thử món súp thơm ngon nhưng vô ích. Sự khổ sở của cò làm cho con cáo ranh ma vô cùng vui thích. Chẳng bao lâu sau, cò ta lại mời cáo đến nhà mình dùng bữa. Cò đặt lên bàn ăn một cái bình cổ dài và hẹp mà nó có thể thò mỏ vào dễ dàng. Vì thế, trong khi cò sung sướng thưởng thức bữa tối thì cáo ta ngồi đó tức giận nhưng không làm gì được vì nó không thể với tới thức ăn đựng trong bình với cái mõm ngắn của mình.

SÓI ĐỘI LỐT CỪU

Một con sói quyết định cải trang để nó có thể săn mỗi cả một bầy cừu mà không lo bị phát hiện. Vì thế, nó chui vào trong một bộ lông cừu và lén lẩn vào đàn cừu khi chúng ăn cỏ trên đồng. Nó hoàn toàn đánh lừa được người chăn cừu. Khi trời tối, đàn cừu được nhốt vào chuồng, con sói cũng bị nhốt vào theo. Nhưng chính vào đêm hôm đó, người chăn cừu cần ít thịt cừu cho bữa ăn nên đã giết chết ngay tại chỗ con sói mà anh ta vẫn lầm tưởng là một chú cừu.

HƯƠNG TRONG CHUÔNG BÒ

Một con hương bị đàn chó săn đuổi nên phải chạy khỏi hang của mình. Nó ẩn náu trong một sân trại và đi vào một cái chuồng nơi đang nhốt rất nhiều bò đực. Hương tự ẩn mình dưới đồng cỏ khô trong một ngăn chuồng trống và che được tất cả người ngoại trừ sừng của nó. Lúc bấy giờ, một chú bò đực nói với nó rằng:

- Điều gì đã khiến anh đến đây vậy? Anh có nhận thức được nguy cơ bị người chăn gia súc bắt không?.

Hương trả lời lại rằng:

- Lúc này, xin các anh hãy cho tôi ở lại đây! Khi đêm đến, tôi sẽ dễ dàng trốn đi trong bóng tối.

Trong suốt buổi chiều, không ít tá điền đã đến chuồng bò để xem chúng có cần gì không nhưng không ai trong số họ nhận thấy sự có mặt của con hương vì thế nó bắt đầu tự vui mừng vì đã thoát được và còn thể hiện sự biết ơn đối với lũ bò.

- Chúng tôi mong anh được bình an, con bò đã nói trước đó lại nói, nhưng anh vẫn chưa thoát khỏi nguy hiểm đâu. Nếu ông chủ đến, anh sẽ dễ dàng bị phát hiện vì chẳng thứ gì có thể thoát khỏi cặp mắt tinh tường của ông ta.

Chẳng mấy chốc, ông chủ đi vào chuồng bò và

làm âm ĩ về cách lữ bò được trông nom.

- Bọn gia súc đang bị đói, ông ta kêu lên. Hãy cho chúng thêm nhiều cỏ và hãy đặt thêm nhiều nước dưới chân chúng. Trong khi nói, ông ta tóm đầy tay một nắm cỏ trong đồng mà con hươu đang ăn náu. Ngay lập tức ông ta phát hiện ra con hươu. Ông ta gọi ngay người của mình đến và giết con hươu.

CÔ GÁI VẮT SỮA BÒ VÀ XÔ SỮA

Con gái của một người nông dân ra ngoài vắt sữa bò và quay lại nơi để sữa, đầu cô đội một xô đầy sữa. Trên đường đi, cô thấy rất vui sướng với ý nghĩ rằng: “Sữa trong xô sẽ cho ta kem mà ta có thể làm thành bơ đem ra chợ bán. Số tiền thu được ta sẽ mua rất nhiều trứng. Trứng sẽ nở thành những chú gà con rồi chẳng mấy chốc ta sẽ có một sân gà. Sau đó, ta sẽ bán một số con đi lấy tiền để mua một cái áo choàng dài mà ta sẽ mặc khi đi tới hội chợ. Chắc chắn những người bạn của ta sẽ rất ngưỡng mộ ta, đến gặp và còn xin được làm người yêu của ta nhưng ta sẽ quay phắt người lại và chẳng có gì để nói với họ cả”. Quên khuấy mất xô sữa đang ở trên đầu mình và hành động theo những gì vừa tưởng tượng ra, cô nàng quay ngoắt đầu lại. Thế là tất cả sữa trong xô đều đổ ra hết. Chỉ trong chốc lát, giấc mơ về đàn gia cầm của cô gái vắt sữa bò đã biến mất.

Không nên đểm của trong lỗ.

CÁ HEO, CÁ VOI VÀ CÁ TRÍCH CƠM

Cá heo tranh cãi với cá voi và chẳng bao lâu sau chúng bắt đầu đánh nhau. Cuộc chiến rất căng thẳng, kéo dài và dường như không có dấu hiệu kết thúc cho tới khi một con cá trích cơm nghĩ rằng nó có thể giải quyết được mối bất hoà đó. Nó nhảy vào cuộc và cố gắng thuyết phục cá heo, cá voi ngừng chiến và làm bạn với nhau. Nhưng một con cá heo đã nói với nó rằng:

- Chúng tao thù đánh nhau đến chết còn hơn để một con cá trích như mi hoà giải.

CÁO VÀ KHỈ

Cáo và khỉ đang cùng đi trên đường. Chúng tranh cãi nhau xem ai có dòng dõi danh giá hơn. Chúng vẫn không chịu nhau như vậy cho tới khi cả hai tới chỗ con đường chạy qua một nghĩa địa với rất nhiều bia tưởng niệm trong đó. Con khỉ dừng lại, đo đạc một chút rồi thở dài.

- Sao anh lại thở dài như vậy?, con cáo hỏi.

Khỉ chỉ tay vào những nấm mộ rồi trả lời:

- Tất cả những bia mộ anh nhìn thấy ở đây được dựng lên để thể hiện sự tôn kính đối với tổ tiên của tôi, những người mà trong thời của mình là những

cá nhân kiệt xuất.

Cáo ta im lặng một lúc nhưng nó nhanh chóng bình tĩnh lại và nói ngay:

- Nay anh bạn, đừng có dối trá như vậy! Anh vẫn được an toàn vì tôi chắc rằng sẽ chẳng có tổ tiên nào của anh sống lại để vạch trần những lời nói dối đó của anh.

Người ta hay khoe khoang khi biết chắc mình sẽ không bị phát hiện.

LỪA VÀ CHÓ CẢNH

Người đàn ông nọ có một con lừa và một con chó cảnh. Con lừa được nhốt trong chuồng với rất nhiều yếm mạch và cỏ khô, một cuộc sống đầy đủ mà một con lừa mong muốn. Con chó nhỏ là một con vật cưng của ông chủ, người luôn vuốt ve nó và cho nó ngồi trong lòng mình. Nếu ông chủ có ra ngoài ăn tối thì lần nào cũng phải mang về cho nó một chút thức ăn. Sự thật là lừa phải làm rất nhiều việc, từ chở bằng xe hay xay ngô cho tới mang vác các vật nặng của trang trại. Chẳng bao lâu nó thấy ghen tị với sự nhàn nhã và lười biếng của con chó cảnh. Cuối cùng, một hôm giật đứt sợi dây ở cổ, lao vào nhà tới chỗ ông chủ đang ăn tối. Nó nhảy cẫng lên, bắt chước những trò đùa của chú chó nhỏ, làm đổ bàn và vỡ bát đĩa với những động tác vụng về của

nó. Không chỉ có vậy, nó thậm chí còn nhảy vào lòng ông chủ như nó hay thấy con chó nhỏ làm. Những người hầu thấy mối nguy hiểm đang đe dọa ông chủ của họ nên đã dùng gậy đánh cho con lừa một trận nên thân tổng nó trở lại chuồng.

- Lạy thánh Ala, con lừa kêu lên, Ta đã tự chuốc hoạ cho mình! Tại sao ta không bằng lòng với cuộc sống hiện tại của mình mà lại đi bắt chước những trò hề của con chó cảnh vô dụng đó.

CÂY THÔNG VÀ CÂY MÂM XÔI

Một cây thông đang khoe khoang với một cây mâm xôi và nói với vẻ rất coi thường:

- Ôi, một sinh vật tội nghiệp, anh chẳng có chút ích lợi gì cả. Hãy nhìn tôi đây này; tôi có rất nhiều ích lợi, đặc biệt khi con người cần xây nhà, họ sẽ chẳng làm được gì nếu không có tôi.

Nhưng cây mâm xôi trả lời ngay rằng:

- Đó là tất cả những gì mà anh coi là tốt đấy hả. Nhưng anh buộc phải đợi cho tới khi họ dùng rìu và cưa để đốn anh xuống. Đến lúc đó tôi nghĩ rằng anh chỉ ước gì mình là một cái cây mâm xôi chứ không phải là một cây thông”.

Ngèo mà không phải lo âu còn hơn giàu mà nhiều buồn phận.

CHÓ, GÀ TRỐNG VÀ CÁO

Một con chó và một con gà trống kết bạn rất thân với nhau và chúng dự định đi du lịch cùng nhau. Lúc sẩm tối, gà trống bay lên cành cây để đậu trong khi chó thì cuộn tròn mình trong cái thân cây rỗng. Khi bình minh tới, gà trống tỉnh dậy và gáy vang như thường lệ. Một con cáo nghe thấy tiếng gà và ao ước đó là bữa sáng của mình. Nó mò đến đứng dưới gốc cây và van vỉ gà trống hãy bay xuống.

- Tôi thật sự mong muốn được làm quen với ai có một giọng hát tuyệt vời đến vậy, cáo nói.

Gà trống trả lời rằng:

- Anh làm ơn đánh thức người gác cổng đang ngủ dưới gốc cây hộ tôi với. Anh ta sẽ mở cửa để cho anh vào. Con cáo liền gõ nhẹ lên thân cây, chú chó từ bên trong xô ra và xé xác nó.

MUỖI VÀ BÒ ĐỤC

Một con muỗi nhỏ đậu trên sừng của một con bò đực và cứ ở đó trong một khoảng thời gian khá lâu. Khi cảm thấy đã nghỉ ngơi đủ và định bay đi, nó nói với con bò:

- Anh có phiền gì nếu tôi bay đi bây giờ không?

Con bò chỉ nhướng mắt lên và trả lời không mấy vui vẻ:

- Cũng thế cả thôi. Tôi không hề nhận ra khi anh bay đến và khi anh bỏ đi tôi cũng sẽ không biết gì cả”.

Chúng ta không nên quan trọng hoá việc của mình trong khi thực ra nó chẳng là gì cả đối với người khác.

CON GẤU VÀ HAI NGƯỜI BẠN

Hai người bạn cùng đi du lịch với nhau khi một con gấu đột nhiên xuất hiện trước mắt họ. Trước khi con gấu phát hiện ra họ, một người bạn đã trèo ngay lên một cái cây ven đường và trốn ở đó. Người kia không nhanh nhẹn như bạn của mình nên anh ta không thể trốn thoát. Anh ta đành phải nằm xuống đất giả vờ chết. Con gấu mò đến, ngửi khắp người anh nhưng anh chàng nằm bất động, nín thở như đã chết thật vì người ta bảo rằng gấu không bao giờ đụng đến người đã chết. Con gấu tưởng người kia đã chết thật nên bỏ đi. Khi mọi việc qua đi, người bạn trên cây mới trèo xuống và hỏi người kia rằng gấu đã thì thầm gì với anh ta khi nó đưa mõm vào gần tai anh ta vậy. Người bạn kia trả lời rằng:

Nó bảo tôi rằng đừng bao giờ làm bạn với kẻ đã bỏ anh trong lúc nguy hiểm”.

Trong khó khăn mới biết sự chân thành của bạn bè.

NGƯỜI NÔ LỆ VÀ CON SƯ TỬ

Một người nô lệ chạy trốn khỏi ông chủ của mình, người đã đối xử rất tàn tệ với anh ta và để tránh khỏi bị bắt giữ, anh đã đi tới vùng sa mạc. Trong khi đang lang thang tìm thức ăn và nơi ẩn náu, người nô lệ tìm thấy một cái hang bị bỏ không. Tuy nhiên, sự thực thì cái hang đó là nơi trú ẩn của một con sư tử. Ngay lập tức, con sư tử xuất hiện trước nỗi kinh hoàng của kẻ chạy trốn khốn khổ. Người nô lệ đã tưởng như phải nộp mạng cho sư tử nhưng ngạc nhiên thay, thay vì nhảy bổ vào nuốt chửng anh ta, sư tử lại đến gần nịnh nọt anh chàng và đồng thời rên rỉ, nâng móng vuốt của nó lên. Quan sát thấy sư tử bị sung lên và đỏ tấy, người nô lệ kiểm tra thì thấy có một cái gai rất lớn trong mu bàn chân của nó. Anh ta nhanh chóng rút nó ra và băng bó vết thương. Dần dần, vết thương lành hẳn. Sư tử rất biết ơn người nô lệ, nó coi anh ta như bạn bè. Đồng thời nó còn chia sẻ cái hang với anh trong một thời gian dài. Tuy vậy, cái ngày mà người nô lệ cảm thấy nhớ xã hội con người của mình đã đến và anh nói lời từ biệt với sư tử để trở về thành phố. Tại đây, anh ta bị nhận ra và bị cùm xích dẫn tới chỗ

người chủ cũ của mình. Ông chủ quyết định phạt anh ta để làm gương cho kẻ khác. Ông ta ra lệnh ném anh ta cho lũ thú dữ trong buổi trình diễn trước công chúng sắp tới tại đấu trường. Vào ngày định mệnh đó, bọn thú dữ được thả ra và trong số chúng có một con thân hình cao lớn và rất dữ tợn. Tiếp đó, tới lượt người nô lệ tội nghiệp bị ném vào trong sân đấu. Những khán giả ngồi trên khán đài đã rất kinh ngạc khi con sư tử sau một cái nhìn lướt qua đã nhảy về phía người nô lệ và quỳ xuống với một niềm vui khôn tả. Đó chính là người bạn cũ của nó trong cái hang ngày nào. Khán giả la ó đòi cứu mạng sống của người nô lệ còn thị trưởng thành phố cũng hết sức ngạc nhiên trước lòng biết ơn và trung thành của sư tử đã quyết định trả tự do cho cả hai.

CON BỌ CHẾT VÀ NGƯỜI ĐÀN ÔNG

Một con bọ chết cắn một người đàn ông cho đến khi anh ta không thể chịu đựng thêm được nữa. Anh ta tìm khắp người và cuối cùng cũng tóm được nó. Giữ con bọ chết giữa ngón cái và ngón trỏ, anh chàng nói hay đúng hơn là la hét với vẻ rất tức giận:

Mi là ai? Hãy cầu nguyện đi con vật bé nhỏ đáng thương kia. Mi đã tự do hoành hành trên khắp người ta rồi đấy.

Con bọ chết rất sợ hãi, khóc thút thít bằng một giọng nhỏ và yếu:

- Thưa ngài, xin ngài hãy để tôi đi; đừng giết tôi! Tôi chỉ là một con vật bé nhỏ không thể gây hại gì cho ngài.

Nhưng người đàn ông cười và nói: Ta sẽ giết mi ngay bây giờ cho dù mi có làm hại được ta hay không.

Đừng phí lòng thương hại của bạn cho một tên vô lại.

ONG CHÚA VÀ THẦN GIU-PI-TƠ

Một con ong chúa bay từ Hymettus tới đỉnh Olympus mang theo mật ong tươi ngon được lấy từ tổ để làm quà cho thần Giu-Pi-Tơ. Thần rất hài lòng với món quà này và hứa sẽ tặng cho ong chúa bất kì thứ gì cô muốn. Ong chúa nói sẽ rất biết ơn thần Giu-Pi-Tơ nếu ngài cho loài ong những cái vòi để giết người, những kẻ chuyên ăn cắp mật của họ. Thần Giu-Pi-Tơ rất không thích yêu cầu này vì ngài rất yêu quý con người. Nhưng những lời đã nói ra thần không thể rút lại được nên ngài đành phải đồng ý. Tuy nhiên, những cái vòi thần Giu-pi-tơ cho loài ong lại là những chiếc vòi ở lại trên vết thương

của người bị ong đốt và con ong đó sẽ chết.

CÂY SÒI VÀ NHỮNG CÂY SẬY

Một cây sòi mọc bên bờ sông, bị một cơn bão mạnh làm bật rễ và bị đưa tới một dòng suối. Nó rơi giữa những cây sậy mọc nhờ nước và nói với chúng rằng:

- Các anh trông thật yếu ớt và mảnh khảnh, phải cố gắng lắm mới sống sót được sau cơn bão trong khi tôi, với tất cả sức mạnh của mình, đã giật đứt rễ và quăng mình xuống sông.

- Anh thật kiên cường, những cây sậy trả lời, đã đấu tranh lại với cơn bão chắc chắn mạnh hơn anh nhưng chúng tôi cúi đầu trước mọi cơn gió, vì thế cơn bão đã không đụng được đến chúng tôi.

NGƯỜI ĐÀN ÔNG MÙ VÀ CON THÚ CON

Một người đàn ông nọ tuy mù nhưng có xúc giác tốt đến nỗi bất kì con vật nào được đặt vào tay anh ta thì anh ta đều có thể nhận ra đó là con gì chỉ bằng cách sờ vào người nó. Một hôm, người ta đặt vào tay anh một con sói con và hỏi anh đó là con gì. Người đàn ông mù sờ nó một lúc rồi nói:

- Thực ra, tôi không chắc rằng đó là con sói hay con cáo con nhưng tôi biết chắc rằng không bao giờ ta có thể tin tưởng nó trong một bãi nhốt cừu.

Tính xấu được hình thành rất sớm.

CẬU BÉ VÀ NHỮNG CON SÊN

Con trai của một người nông dân đi tìm sên và khi cậu ta đã nhặt được đầy hai vốc tay, cậu nhóm lửa để nướng chúng vì cậu ta định ăn chúng. Khi lửa bắt đầu cháy, lũ sên cảm thấy nóng nên chúng dần chui vào trong vỏ của mình với những tiếng xì xì thường thấy khi chúng làm như vậy. Cậu bé nghe thấy vậy và nói:

Hỡi những con vật đáng bỏ đi kia! Chúng mày vẫn còn tâm trạng huyết sáo trong khi nhà bị cháy thế kia ư?

VUA KHỈ VÀ HAI NGƯỜI BẠN

Hai người đàn ông đi du lịch cùng nhau, một người không bao giờ nói thật trong khi người kia lại chẳng khi nào nói dối và họ cùng đi tới thế giới loài khỉ. Nghe được về chuyến đi của họ, vua khỉ đã ra lệnh đưa họ tới trước mặt nó. Bằng cách gây ấn tượng với họ về vẻ lộng lẫy của mình, vua khỉ đón tiếp hai người bạn trên ngai vàng của mình trong khi những con khỉ khác, thần dân của nó thì ngồi dọc theo hai bên. Khi hai khách du lịch diện kiến vua khỉ, nó hỏi ngay họ nghĩ gì về nó trong vai trò của một ông vua. Người bạn dối trá nói:

- Thưa ngài, mọi người đều nhận thấy rằng ngài là một quốc vương đáng kính và hùng mạnh nhất”.

- Thế anh nghĩ gì về thần dân của ta?, vua khỉ hỏi tiếp. Người này trả lời ngay:

- Họ theo đúng cách, xứng đáng với ông chủ hoàng gia của họ.

Vua khỉ rất hài lòng với câu trả lời đó và nó tặng cho người bạn này một món quà tuyệt vời. Người bạn kia cho rằng bạn của mình đã nhận được một món quà giá trị cho những lời nói dối thì anh ta chắc chắn sẽ nhận được một món quà còn tuyệt vời hơn cho những lời nói thật. Vì thế khi vua khỉ hỏi: “Còn ý kiến của anh thế nào?” thì anh ta trả lời rằng:

- Ngài là một con khỉ rất đẹp, cả các thần dân của ngài cũng vậy.

Vua khỉ quá tức giận trước câu trả lời này và ra lệnh xử tội chết người bạn đó.

CON LỪA VÀ HÀNG HOÁ

Một người bán hàng rong nọ có một con lừa. Một hôm, anh ta mua khá nhiều muối và chất lên lưng con lừa hết mức mà nó có thể mang được. Trên đường về nhà, con lừa bị khuyụ chân khi nó đi qua một con suối và ngã xuống nước. Thế là rất nhiều muối bị tan chảy và trôi đi, vì thế khi đứng dậy con lừa thấy hàng hoá trên lưng nó nhẹ bớt đi rất nhiều. Tuy nhiên, ông chủ lại bắt nó quay lại thị trấn để mua thêm muối bù vào phần muối còn lại trong sọt và tiếp tục lên đường. Chẳng bao lâu họ lại tới chỗ con suối và con lừa lại quỳ xuống rồi đứng dậy giống như lúc trước với hàng thổ nhẹ đi nhiều. Nhưng ông chủ đã phát hiện ra trò này của con lừa nên bắt nó quay lại thị trấn một lần nữa để mua rất nhiều bông và chất đầy trên lưng lừa. Khi họ tới bên dòng suối, con lừa lại khuyụ chân xuống nhưng lần này xộp hút vào rất nhiều nước và khi nó đứng dậy, hàng thổ của nó trở nên nặng hơn gấp nhiều lần.

Bạn không thể chơi một nước cờ hay nhiều lần.

THẰNG BÉ CHẴN CỪU VÀ CON CHÓ SÓI

Một thằng bé chẵn cừu đang cho đàn cừu ăn ở gần một ngôi làng và nghĩ rằng sẽ rất vui nếu đánh lừa dân làng bằng cách giả vờ có chó sói đang tấn công lũ cừu, vì thế nó hét to:

- Có chó sói! Có chó sói!.

Khi mọi người chạy tới nơi thì thằng bé phá lên cười trước sự vớ vẩn của họ. Nó làm như vậy không chỉ một lần và lần nào cũng vậy, dân làng đều thấy họ bị lừa vì chẳng có con sói nào cả. Cuối cùng, một con sói thật sự đã mò đến và thằng bé kêu lên rất to “Chó sói, chó sói” nhưng mọi người đã quá quen với tiếng kêu của nó nên chẳng ai buồn để ý cả. Và thế là con chó sói bình thản giết hết con cừu này tới con cừu khác.

Bạn không thể tin một kẻ dối trá ngay cả khi anh ta nói thật.

CÁO VÀ DÊ

Một con cáo bị rơi xuống một cái giếng và không thể thoát ra được. Một lúc sau, một con dê đang khát đi tới. Nó nhìn thấy con cáo trong giếng và hỏi xem nước có ngon không.

- Ngon ư?, con cáo nói, Đây là thứ nước ngon nhất mà tôi từng được nếm. Hãy xuống đây tự thử đi anh bạn.

Con dê chẳng nghĩ được thứ gì khác ngoài việc thoả mãn cơn khát của nó và nhảy ngay xuống giếng. Khi đã uống nước thoả thuê, nó mới nhìn quanh giống như con cáo để tìm đường thoát nhưng vô ích. Lúc đó, con cáo nói rằng:

- Tôi có ý này. Anh hãy đứng bằng chân sau & dựa hai chân trước vào thành giếng. Tôi sẽ trèo lên lưng anh và giẫm lên sừng của anh, tôi có thể thoát ra ngoài. Khi đã thoát được rồi, tôi sẽ giúp anh lên.

Con dê đã làm đúng như vậy, con cáo trèo lên lưng nó và ra khỏi được giếng rồi lạnh lùng bỏ đi. Con dê gọi theo rất to để nhắc con cáo về lời hứa lúc trước nhưng cáo chỉ quay lại nói rằng:

- Nếu người có nhiều trí thông minh như đồng râu của người thì người đã không nhảy xuống giếng mà không tự hỏi rằng làm thế nào để lên trở lại được.

NGƯỜI ĐÁNH CÁ VÀ CON CÁ TRÍCH CƠM

Một người đánh cá quăng lưới xuống biển và khi ông ta kéo lưới lên thì chẳng có gì ngoài một con cá trích cơm. Con cá van xin người đánh cá thả nó trở lại biển:

- Bây giờ, tôi chỉ là một con cá bé nhỏ. Nhưng một ngày nào đó, tôi sẽ lớn lên. Khi đó nếu ông bắt tôi thì lúc đó tôi sẽ có ích hơn cho ông.

Nhưng người đàn ông trả lời rằng:

Ôi, không! Ta sẽ vẫn giữ mi lúc ta đang tóm được mi đây. Chứ nếu ta thả mi ra thì liệu ta có thể gặp lại mi được nữa không? Chắc chắn là không rồi.

KỂ DU LỊCH KHOÁC LÁC

Một người đàn ông đi du lịch nước ngoài và khi trở về nhà, anh ta đã kể những câu chuyện thú vị về những việc đã làm ở nước ngoài. Trong số những câu chuyện này, anh ta nói anh ta đã tham gia vào một cuộc thi nhảy xa ở Rhodes và anh ta đã nhảy xa đến nỗi không ai có thể đánh bại anh.

- Hãy tới Rhodes và hỏi họ xem, anh chàng nói, mọi người sẽ nói cho các bạn đó là sự thật.

Nhưng một người sau khi nghe thấy vậy liền nói rằng:

- Nếu anh có thể nhảy xa như lời anh nói thì chúng tôi cũng không cần phải tới Rhodes làm gì cả. Hãy tưởng tượng rằng đây là Rhodes và hãy nhảy cho chúng tôi xem đi!

Hành động chứ không phải lời nói.

CUA MẸ VÀ CUA CON

Một con cua nói với con trai mình rằng:

- Tại sao con cứ bò ngang như vậy con trai của ta?
Con phải tập bò thẳng đi.

Con cua con trả lời rằng:

- Hãy chỉ cho con với mẹ và con sẽ làm theo mẹ.

Cua mẹ cố gắng bò thẳng nhưng vô ích và rồi cũng nhận ra sự ngốc nghếch của mình khi tìm lỗi lầm của con trai mình.

Tự mình làm gương tốt hơn những điều răn dạy.

CON LỪA VÀ CÁI BÓNG CỦA NÓ

Một người đàn ông thuê một con lừa cho chuyến đi vào mùa hè của mình và khởi hành còn người chủ của con lừa thì theo sau điều khiển. Chẳng bao lâu sau, trong cái nắng oi ả của mùa hè, họ dừng lại nghỉ ngơi. Người du khách muốn nằm nghỉ dưới bóng con lừa nhưng ông chủ của nó, người cũng mong thoát khỏi ánh nắng mặt trời thì không để cho anh ta làm như vậy vì người khách chỉ nói là thuê con lừa chứ có thuê bóng của nó đâu. Người khách thì cho rằng món tiền bỏ ra cho phép anh ta có toàn quyền với con lừa trong thời gian thuê. Từ

tranh cãi, họ đi tới đánh lộn và trong khi còn mải đánh nhau thì con lừa đã nhân cơ hội đó chuồn mất.

NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CÁC CON TRAI

Một người nông dân đã sắp cận kề cái chết nên muốn tiết lộ cho các con trai của mình một bí mật. Ông liền gọi các con tới bên mình và nói:

- Các con trai của ta. Ta sắp gần đất xa trời rồi nên muốn cho các con biết rằng trong vườn nho nhà chúng ta có chôn giấu một kho báu. Hãy đào lên và các con sẽ tìm thấy nó.

Ngay sau khi cha chết, các cậu con trai mang cuốc thuổng ra đào xới đất của vườn nho lên để tìm kho báu mà họ cho là được chôn ở đó. Nhưng họ chẳng tìm thấy gì cả. Tuy nhiên, vườn nho sau khi được đào xới như vậy đã cho một vụ mùa tốt chưa từng có.

CHÓ VÀ NGƯỜI ĐẦU BẾP

Một người đàn ông giàu có mời rất nhiều bạn bè và người thân của mình tới một bữa tiệc lớn. Con chó của ông ta nghĩ rằng đây sẽ là một cơ hội tốt để mời một con chó khác, bạn của nó tới. Vì thế nó đến gặp con chó kia và nói rằng:

- Ông chủ của tôi đang tổ chức tiệc, có một bữa ăn rất thịnh soạn ở đó. Hãy tới và ăn tối cùng tôi đi

anh bạn.

Con chó được mời đồng ý ngay và khi nhìn thấy những thứ được chuẩn bị trong bếp, nó tự bảo mình rằng: Chúa ơi, ta thật là may mắn. Tối nay, ta sẽ ăn thật no nê cho cả 2,3 hôm sau nữa. Cùng lúc đó, nó vẩy mạnh tai để chứng tỏ cho bạn nó thấy là nó rất sung sướng khi được mời tối đây. Nhưng chỉ một lát sau, người đầu bếp nhìn thấy cảnh tượng này và rất tức giận với sự có mặt của một con chó lạ trong bếp. Anh ta tóm lấy hai chân sau của con chó và ném nó ra ngoài cửa sổ. Con chó bị một cú ngã đau điếng người. Nó cố gắng tập tễnh chạy càng xa càng tốt, tru lên một cách buồn thảm. Lúc đó, một vài con chó khác nhìn thấy nó liền hỏi:

- Anh đã ăn bữa tối thế nào vậy?

Con chó trả lời: Tôi đã có một khoảng thời gian thật tuyệt vời. Rượu rất ngon và tôi uống nhiều đến nỗi tôi thật sự không nhớ mình đã ra khỏi nhà bằng cách nào nữa.

KHỈ LÀM VUA

Trong buổi họp mặt của các loài vật, con khỉ đã nhảy nhót làm cho chúng vui đến nỗi chúng quyết định bầu nó làm vua. Tuy nhiên, con cáo rất ghen tức trước sự thăng tiến của khỉ, vì thế một hôm, nó tìm thấy một cái bẫy với miếng thịt ở trong liền dẫn khỉ tới đó và nói:

- Thưa ngài, đây là một miếng ăn rất ngon nhưng tôi đã không lấy cho mình vì tôi nghĩ nó phải được dành cho ngài, nhà vua của chúng tôi. Ngài có đồng ý thưởng thức nó không?

Con khỉ ngay lập tức ăn miếng thịt và bị sập bẫy. Nó cay đắng chỉ trích con cáo đã đưa nó vào nơi nguy hiểm nhưng con cáo chỉ cười và nói rằng:

- Ôi, ngài khỉ thân mến! Ngài tự xưng là vua của muôn loài mà lại không hề có tí trí tuệ nào để đến nỗi tự đưa mình vào dọ thế kia ư?

NHỮNG TÊN TRỘM VÀ CON GÀ TRỐNG

Một vài tên trộm đột nhập vào một căn nhà mà chẳng tìm thấy gì đáng giá ngoài một con gà trống, thế là chúng đã bắt gà mang đi. Khi bọn trộm đang chuẩn bị bữa ăn, một tên trong số chúng đã tóm lấy con gà và định bóp cổ nó thì nó kêu lên mong chờ một sự khoan dung:

- Xin
các anh
đừng giết
tôi, các
anh sẽ
thấy tôi
là con
chim hữu
ích nhất

vì tôi đánh thức những con người chân thật trở dậy làm việc bằng tiếng gáy của mình.

Tuy nhiên, tên trộm trả lời lại với vẻ rất tức giận:

- Tao biết là mày rất có ích vì mày vẫn làm cho công việc kiếm ăn của bọn tao khó khăn hơn. Hãy vào trong nôi đi, con gà kia.

NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ THẦN MAY MẮN

Một hôm, một người nông dân nọ đang cuốc đất trên ruộng nhà mình thì đào được một hũ tiền vàng. Anh ta rất vui sướng với phát hiện này của mình và từ đó trở đi ngày nào anh ta cũng cống nộp cho miếu thờ Nữ thần Đất. Thần May mắn rất không bằng lòng với việc đó liền tới gặp người nông dân và nói:

- Nay anh bạn, tại sao anh lại cho thần Đất lợi tức từ món quà mà ta đã tặng anh? Anh không bao giờ nghĩ tới việc cảm ơn ta vì sự may mắn của anh nhưng nếu như anh kém may mắn đến nỗi mất hết số tiền anh kiếm được thì ta biết chắc chắn rằng ta, thần May mắn sẽ bị đổ lỗi đầu tiên.

THẦN GIU-PI-TƠ VÀ CON KHỈ

Thần Giu-pi-tơ đã ra một thông báo cho tất cả các loài thú và hứa sẽ tặng thưởng cho ai, theo đánh giá của ngài, tạo ra một con thú con đẹp nhất.

Trong số những con vật tới tham dự có một con khỉ. Nó bế theo con của mình, một con khỉ con không có lông, mũi thẳng trông khá xấu xí. Khi nhìn thấy nó, các vị thần đều phá lên cười không ngớt nhưng khỉ mẹ ôm con vào lòng & nói:

- Thần Giu-pi-tơ có thể trao giải cho bất kì ai ngài thích nhưng tôi vẫn luôn cho rằng con mình là đẹp nhất trong tất cả.

CHA VÀ CÁC CON TRAI

Một người đàn ông có những người con trai luôn tranh cãi với nhau và mặc dù đã cố gắng rất nhiều, ông vẫn không thể làm cho họ sống hoà thuận với nhau. Vì thế, ông quyết định giúp các con mình bằng cách như sau. Sau khi bảo họ đi kiếm một bó que về, ông mời các con tới và lần lượt yêu cầu chúng bẻ bó que đó bằng đầu gối của mình. Tất cả các cậu con làm theo nhưng đều thất bại. Thế rồi ông bẻ tháo bó que ra rồi dùng tay bẻ từng que một cách dễ dàng.

- Đây các con đã thấy chưa, ông nói, nếu các con đoàn kết thì đối với kẻ thù các con không có gì phải ngại cả, nhưng nếu các con bất hoà, chia rẽ nhau thì sự yếu kém của các con sẽ là điều may mắn của bất kì kẻ nào muốn tấn công chúng ta.

Đoàn kết là sức mạnh.

CÁI ĐÈN

Một cái đèn đầy dầu được đốt cháy với một ngọn lửa sáng rõ và ổn định. Nó bắt đầu tự kiêu và đi khoe khoang rằng nó còn sáng hơn cả mặt trời. Chỉ một lát sau, một cơn gió thổi qua làm tắt đèn. Ai đó lại bật diêm và châm lửa cho nó rồi nói:

- Hãy chỉ chiếu sáng thôi và đừng có quan tâm tới mặt trời. Vì sao ư? Ngay cả các vì sao cũng không bao giờ cần phải thấp lại như người hiện nay.

CÚ VÀ CÁC LOÀI CHIM

Cú là một loài chim rất thông minh. Từ xa xưa, khi cây sồi đầu tiên nảy mầm trong rừng, nó gọi tất cả các loài chim khác đến và nói với chúng:

- Các bạn nhìn thấy cái cây bé nhỏ này rồi chứ? Nếu các bạn làm theo lời khuyên của tôi thì hãy phá nó đi ngay

từ khi nó còn nhỏ vì khi nó đã lớn lên rồi, những cây tầm gửi sẽ xuất hiện trên thân cây. Từ đó, những cái bẫy chim cũng sẽ được chuẩn bị để tiêu diệt các bạn.

Cũng như vậy, khi cây lanh đầu tiên đâm chồi, cú liền bảo ngay lũ chim rằng:

- Hãy đi và ăn hết sạch hạt giống của chúng đi vì đó là hạt của cây lanh mà nhờ có nó con người sẽ làm ra những cái lưới để bắt các bạn.

Một lần khác, khi lần đầu tiên nhìn thấy một xạ thủ bắn cung, cú đã cảnh báo với rằng đó là kẻ thù đem lại sự chết chóc, người sẽ gắn chính những chiếc lông vũ của loài chim vào các mũi tên để bắn chúng. Nhưng lũ chim chẳng thèm quan tâm đến những gì cú nói, thực ra chúng còn nghĩ nó hơi điên và còn chế giễu nó.

Tuy nhiên, khi mọi việc xảy ra đúng như lời cú tiên đoán, lũ chim đã thay đổi suy nghĩ và tỏ ra rất kính trọng sự thông thái của cú. Do vậy, bất kì khi nào cú xuất hiện là lũ chim lại tề tựu đông đủ trước mặt nó với hy vọng được nghe một điều gì đó tốt cho chúng. Mặc dù vậy, con cú không còn cho chúng bất kì một lời khuyên nào nữa mà chỉ ngồi trầm tư suy nghĩ vì sự tốt bụng đến điên rồ của mình.

LỪA ĐỘI LỐT SƯ TỬ

Một con lừa tìm thấy một bộ da sư tử liền chui ngay vào đó. Sau đó, nó đi lang thang khắp nơi và dọa bất kì ai nó gặp vì họ đều tưởng đó là con sư tử thật. Dù là người hay thú, khi mới thấy nó là đều co cẳng chạy. Quá vui sướng trước sự thành công của trò lừa này, con lừa kêu be be rất to để ăn mừng chiến thắng. Con cáo nghe thấy tiếng lừa & ngay lập tức nhận ra nó trong bộ da sư tử. Cáo nói với lừa rằng:

- Này, bạn thân mến ơi, là anh phải không? Tôi chắc chắn là cũng sẽ rất sợ nếu như không nghe thấy tiếng be be của anh.

DÊ CÁI VÀ BỘ RÂU CỦA CHÚNG

Thần Giu-pi-tơ đã ban cho những con dê cái bộ râu theo yêu cầu của chúng và điều này khiến lũ dê đực rất tức giận vì chúng coi đây là một sự xâm phạm không thể chấp nhận được tới quyền và lòng tự trọng của chúng. Vì thế, chúng cử người đại diện tới gặp thần Giu-pi-tơ để phản đối lại hành động của ngài. Tuy nhiên, người đại diện này lại khuyên chúng không nên làm vậy.

- Có cái gì trong cái chòm râu đó?, nó nói. Hãy để bọn dê cái có râu nếu chúng muốn. Nói về sức mạnh thì chúng đâu phải là đối thủ của các anh.

CON SƯ TỬ GIÀ

Một con sư tử già yếu không thể kiếm được thức ăn bằng sức mạnh của nó nữa nên quyết định dùng mưu kế. Đi vào trong một cái hang, nó nằm dài trong đó giả vờ ốm và khi có bất kì con vật nào vào hỏi thăm sức khỏe nó thì đều trở thành thức ăn của sư tử. Rất nhiều con vật đã mất mạng theo cách này cho tới một hôm, một con cáo đi ngang qua cái hang và cáo bắt đầu nghi ngờ về sự việc đó. Nó liền đứng bên ngoài gọi con sư tử thay vì đi vào trong và hỏi thăm về bệnh tình của sư tử. Sư tử trả lời rằng nó rất mệt:

- Nhưng, nó nói, Sao anh cứ đứng bên ngoài vậy? Hãy vào trong đi!.

- Tôi đã làm như vậy, cáo trả lời, nếu không thấy rằng tất cả các vết chân đi vào hang đều không trở ra.

CẬU BÉ TẮM SÔNG

Một cậu bé đang tắm trên sông thì bị hụt chân và rất có nguy cơ bị chết đuối. Một người đàn ông đi ngang qua con đường đó chợt nghe thấy tiếng kêu cứu của cậu bé liền đi tới bờ sông và bắt đầu mắng nhiếc cậu ta vì sự bất cẩn để rơi xuống chỗ nước sâu nhưng lại không làm gì để giúp cậu ta cả.

- Ôi thưa ngài, cậu bé kêu lên, xin hãy giúp tôi trước đã rồi hãy mắng nhiếc tôi sau.

Trong lúc nguy cấp thì người ta cần sự giúp đỡ hơn là những lời khuyên.

LANG BẮM ẾCH

Ngày xưa ngày xưa có một con ếch đến từ nhà của nó là các đầm lầy và tuyên bố với cả thế giới rằng nó là một bác sĩ thông thái, am hiểu về thuốc, có thể chữa được tất cả các loại bệnh. Trong đám đông, một con cáo đã nói to rằng:

- Ngài là bác sĩ! Vậy vì sao và bằng cách nào ngài có thể bắt đầu chữa bệnh cho người khác trong

khi ngài thậm chí lại không thể chữa cho mình cái chân què và bộ da nhăn nheo, xấu xí kia?

Nếu là bác sĩ, hãy chữa lành bệnh cho mình đã.

CON CÁO CĂNG PHỒNG

Một con cáo rất đói tìm thấy trong một cái cây rỗng rất nhiều thịt và bánh mì do những người chăn cừu đặt ở đó để cho lúc họ quay lại. Rất vui mừng với những gì vừa tìm được, cáo chui mình qua cái lỗ hẹp để chui vào trong cây và ăn ngấu nghiến tất cả số thức ăn. Nhưng khi cố gắng chui ra ngoài, nó thấy bụng căng phồng sau một bữa no đến nỗi không thể lách ra khỏi cái lỗ đó. Nó than vãn cho sợ hãi hiu của mình. Một con cáo khác tình cờ đi ngang qua đó bèn tới bên con cáo và hỏi nó có chuyện gì xảy ra. Sau khi đã rõ sự tình, nó nói:

- Bạn thân mến ơi, tôi biết chắc rằng anh vẫn phải ở trong đó cho tới khi nào anh co lại được kích thước như lúc đầu thì anh sẽ thoát khỏi đây dễ dàng thôi.

CHUỘT, ẾCH VÀ ĐIỀU HẬU

Một con chuột và một con ếch kết bạn với nhau nhưng chúng cũng không thật sự hợp nhau vì chuột thì hoàn toàn sống trên mặt đất trong khi

nhà của ếch vừa có thể ở trên cạn, vừa có thể ở dưới nước. Để chúng không bao giờ bị chia cắt, ếch buộc chân nó vào chân chuột bằng một sợi chỉ. Nếu chúng ở trên cạn thì mọi việc đều rất tốt đẹp, nhưng khi tới bên bờ ao là ếch nhảy xuống nước dẫn theo người bạn chuột của mình, bởi khắp nơi và kêu ộp ộp rất vui vẻ. Còn con chuột bất hạnh thì nhanh chóng bị chết đuối và nổi lên trên mặt nước trôi theo ếch. Khi đó, chuột đã bị một con diều hâu phát hiện. Nó liền vỗ ngay lấy chuột và quắp nó bằng những móng vuốt sắc nhọn của mình. Ếch không thể nào cởi được cái nút thắt quanh người mình được nối với chuột và do đó bị mang theo luôn cùng chuột và cuối cùng cũng bị diều hâu xơi tái.

CẬU BÉ VÀ CÂY TÂM MA

Một cậu bé đang nhặt quả chín từ một bờ rào thì bị những cái gai của cây tâm ma đâm vào tay. Rất đau đớn, cậu ta chạy ngay về nhà kể với mẹ, nước mắt giàn giụa:

- Mẹ ơi con chỉ chạm rất nhẹ vào nó thôi.

- Đây là lý do vì sao con bị gai đâm đấy, con trai ạ, mẹ cậu nói, nếu như con nắm chắc lấy chúng thì chắc chắn con sẽ ít bị đau hơn.

NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CÂY TÁO

Một người nông dân có một cây táo đang mọc trong vườn nhưng chẳng cho ra trái nào mà chỉ là nơi trú ẩn cho khỏi nóng của bọn chim sẻ và châu chấu. Rất thất vọng vì sự cằn cỗi của cây táo, anh ta quyết định đốn cây táo đi và đi tìm rìu về để chặt cây. Nhưng khi bọn chim sẻ và châu chấu nhìn thấy những gì anh nông dân định làm, chúng van vỉ anh ta hãy giữ cái cây lại và nói với anh:

Nếu anh chặt cái cây này đi, chúng tôi sẽ phải đi tìm một nơi trú ẩn khác và anh sẽ không còn được nghe những tiếng chiêm chiếp vui nhộn của chúng tôi để làm cho công việc trong vườn của anh thêm sinh động.

Tuy nhiên, anh ta từ chối nghe chúng và bắt đầu chặt đứt thân cây. Một vài nhát chặt cho thấy bên trong hoàn toàn rỗng và có chứa một đàn ong với rất nhiều mật. Quá vui mừng với những gì vừa tìm được, anh ta quăng luôn cái rìu và nói: Cái cây cũ này vẫn còn đáng để giữ lại.

Tính thiết thực là thước đo giá trị tốt nhất của con người.

QUẠ XÁM VÀ CHIM BỒ CÂU

Một con quạ xám đang theo dõi những con chim bồ câu trong sân trại và rất ghen tị với chúng khi nhìn thấy lũ chim được ăn uống rất tốt. Thế là quạ quyết định cải trang thành một trong số chúng để lấy được một phần thức ăn. Vì thế, con quạ tự sơn mình trắng từ đầu đến chân và gia nhập vào đàn chim. Chỉ cần nó im lặng thì lũ chim không bao giờ nghi ngờ rằng nó không phải là bồ câu như chúng. Nhưng một hôm, con quạ lại ngớ ngẩn đến nỗi nói huyền thuyên một hồi, vì vậy, bọn chim bồ câu ngay lập tức phát hiện ra kẻ giả mạo và mổ nó không thương tiếc. Con quạ đành bỏ đi và quay lại gia nhập loài của mình. Nhưng những con quạ gáy xám khác không nhận ra nó trong bộ cánh màu trắng và không những chúng không cho nó ăn cùng mà còn tống cổ nó đi. Vì thế, con quạ trở thành một kẻ lang thang không nhà cửa.

THẦN GIU-PI-TƠ VÀ CON RÙA

Thần Giu-pi-tơ định cưới vợ và quyết định tổ chức kỉ niệm sự kiện này bằng cách mời tất cả các con vật tới một bữa tiệc lớn. Tất cả các con vật đều tới trừ rùa, nó không thèm lộ mặt tới bữa tiệc dù chỉ một lát và điều này khiến thần Giu-pi-tơ rất

ngạc nhiên. Vì thế, khi gặp rùa lần tiếp theo, thần hỏi nó vì sao đã không đi dự tiệc.

- Tôi không quan tâm tới việc đi ra ngoài, rùa nói, vì không đâu bằng nhà mình cả.

Thần Giu-pi-tơ rất tức giận khi nghe câu trả lời này và tuyên bố rằng kể từ đó trở đi, loài rùa phải mang theo nhà của chúng trên lưng và không bao giờ thoát khỏi ngôi nhà đó kể cả khi nó mong muốn như vậy.

CON CHÓ VÀ CÁI MÁNG ĂN

Một con chó đang nằm trong một cái máng ăn trên đồng cỏ khô được đặt ở đó cho bọn gia súc và khi chúng tới định ăn cỏ thì con chó gặm gừ cắn chúng và còn không cho chúng lại gần chỗ thức ăn:

- Thật là một con vật ích kỉ, một con trong số đàn gia súc nói, nó không ăn được và nó cũng không để cho những kẻ ăn được ăn nữa.

HAI CÁI TÚI

Mỗi người đều đeo hai cái túi trên người, một cái đằng trước và một cái đằng sau. Cả hai túi này đều chứa đầy lỗi lầm. Cái túi đằng trước chứa lỗi lầm của những người hàng xóm, còn túi đằng sau thì lại ở sau bạn. Vì thế, con người không nhìn thấy lỗi lầm của họ nhưng chẳng bao giờ thất bại trong việc nhìn thấy lỗi lầm của người khác.

BÒ ĐỤC VÀ NHỮNG CÁI BÁNH XE

Một đôi bò đực đang phải kéo một cái xe rất nặng dọc theo đường cao tốc và khi chúng kéo mạnh và căng dây ách thì các bánh xe cứ kêu cọt két rất khổ sở. Điều này đối với lũ bò là không thể chấp nhận được nên chúng quay đầu lại nói một cách tức giận:

- Này, các anh bạn! Tại sao các anh cứ tạo ra tiếng kêu như vậy trong khi chúng tôi thì làm hết mọi việc.

Kẻ làm ít lại thường kêu nhiều.

CẬU BÉ VÀ PHỈ

Một cậu bé thò tay vào bình phỉ và lấy đầy một vốc tay phỉ. Nhưng khi nó cố gắng rút tay ra ngoài

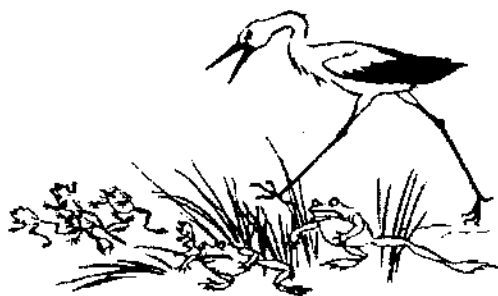
thì không thể được vì cổ bình quá nhỏ để cho phép một vốc phỉ lớn như vậy được lấy ra ngoài. Không chịu để mất những hạt phỉ nhưng cũng không thể lấy chúng ra được, thằng bé bật khóc. Một người ngoài cuộc thấy được nguyên nhân của sự việc nằm ở đâu liền nói với thằng bé:

- Nào cậu bé, đừng có quá tham như vậy. Hãy bằng lòng với một nửa số cháu có và cháu sẽ có thể rút tay ra được dễ dàng.

Đừng cố gắng quá nhiều một lúc.

ẾCH MUỐN CÓ VUA

Ngày xưa,
khi loài ếch
không bằng
lòng vì chẳng
có ai cai trị
chúng cả, vì
vậy, chúng cử
đại diện tới
gặp thần Giu-

pi-tơ yêu cầu ngài gửi cho chúng một vị vua. Thần Giu-pi-tơ xem yêu cầu này là một sự điên rồ liền thả ngay một khúc gỗ xuống cái ao chúng đang sống và nói rằng đó sẽ là vua của loài ếch.

Lúc đầu, lũ ếch rất sợ hãi bởi tiếng nước bắn tung toé nên chúng trốn xuống nơi sâu nhất của ao,

nhưng dần dần, khi chúng thấy khúc gỗ vẫn bất động, lần lượt từng con đánh liêu bơi lên mặt nước và chẳng mấy chốc, khi đã mạnh dạn hơn, chúng bắt đầu rất hài lòng đến nỗi ngồi cả lên trên thanh gỗ đó. Nghĩ rằng một vị vua như vậy thì là một sự sỉ nhục đối với danh

dự của loài ếch. Chúng lại đề nghị thần Giu-pi-tơ lần thứ hai chuyển ngay ông vua chậm chạp đó đi và thay vào đó bằng một ông vua linh lợi hơn. Thần Giu-pi-tơ rất tức giận vì cứ bị làm phiền như vậy nên đã gửi một con cò tới cai quản lũ ếch. Nhưng con cò ngay khi mới tới đã bắt đầu bắt và ăn thịt bọn ếch.

CÂY Ô-LIU VÀ CÂY SUNG

Một cây ô-liu chế nhạo một cây sung vì sự rụng lá của nó vào một mùa nhất định trong năm. “Anh bạn”, cây ô-liu nói, “rụng hết cả lá vào mùa thu và

trống trơn cho tới tận mùa xuân trong khi tôi đây, như anh thấy đấy, quanh năm cành lá vẫn xum xuê và xanh tốt". Chẳng bao lâu sau, một trận mưa tuyết lớn đổ xuống rơi trên cành của cây ô-liu đến nỗi nó bị cong và gãy dưới sức nặng của tuyết, nhưng những bông tuyết lại rơi một cách vô hại qua những cành cây sung và cây sung vẫn tồn tại sau nhiều trận phong ba bão táp như vậy.

SƯ TỬ VÀ LỢN LÒI

Một ngày nắng nóng trong một mùa hè oi bức, sư tử và lợn lòi cùng đến bên bờ suối một lúc để thoả cơn khát. Trong nháy mắt, hai con vật đã tranh cãi để xem ai được uống nước trước. Cuộc tranh cãi nhanh chóng trở thành một cuộc chiến và chúng tấn công nhau với sự giận dữ cực độ. Trong lúc dừng lại để lấy hơi, chúng nhìn thấy vài con kền kền ngồi trên một tảng đá và rõ ràng là chúng đang đợi một trong hai con vật bị giết chết, chúng sẽ sà ngay xuống và ăn ngay xác nó. Tình cảnh đó nhanh chóng làm thức tỉnh sư tử và lợn lòi. Chúng quyết định ngừng ngay cuộc chiến của mình:

- Chúng ta nên làm bạn với nhau hơn là đánh nhau để rồi bị lũ kền kền kia ăn thịt.

CÂY ÓC CHÓ

Một cây óc chó mọc bên đường mỗi năm đều cho rất nhiều quả. Mọi người đi qua nhìn thấy nó đều ném đá hay gậy lên để mong có quả rụng xuống và cái cây đã phải chịu đựng rất khổ sở.

- Thật là khó khăn, nó kêu lên, vì chính những người muốn thưởng thức tôi thì lại tặng lại tôi sự xúc phạm và những cú đánh.

NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ SƯ TỬ

Một người đàn ông và con sư tử là bạn đồng hành trong một chuyến đi. Trong lúc nói chuyện, họ bắt đầu khoe khoang về khả năng của mình và mỗi bên đều cho rằng mình hơn hẳn bên kia về sức mạnh và lòng dũng cảm. Họ vẫn tiếp tục tranh cãi trong khi đi tới một chỗ đường giao nhau nơi có bức tượng của một người đàn ông làm con sư tử đứng khựng lại.

- Đây!, người đàn ông nói với vẻ đắc thắng, hãy nhìn bức tượng này! Điều đó chẳng phải đã chứng minh rằng chúng tôi mạnh hơn anh đó sao?

- Không nhanh như vậy đâu bạn của tôi ạ, sư tử nói, đó chỉ là quan điểm của anh thôi. Nếu như sư tử chúng tôi mà có thể làm được những bức tượng

thì anh có thể chắc chắn rằng trong hầu hết số những bức tượng ấy, anh sẽ nhìn thấy con người ở phía dưới thôi.

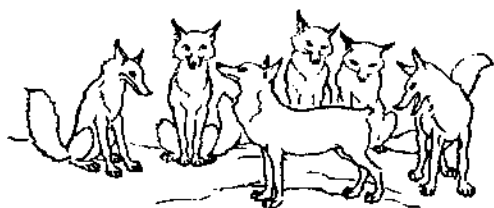
RỪA VÀ ĐẠI BÀNG

Một con rùa rất không bằng lòng về cuộc sống tầm thường của mình và ghen tị với loài chim mà nó trông thấy, chúng được thoả sức nô đùa trong không gian. Rùa liền nài nỉ đại bàng dạy nó tập bay. Đại bàng phản đối rằng việc này là vô ích vì tự nhiên đâu cho rùa một đôi cánh. Nhưng thấy rùa van xin khẩn thiết rằng đó có thể chỉ là một vấn đề về việc học những mảnh khoé của không gian và còn hứa tặng cho mình nhiều của cải, đại bàng chấp thuận làm mọi việc có thể cho rùa và nhắc rùa lên bằng những móng vuốt của nó. Bay vút lên trời cao cùng rùa rồi sau đó đại bàng bèn thả rùa ra cho nó tự bay. Thế là chú rùa bất hạnh rơi thẳng xuống, va vào đá vỡ thành nhiều mảnh.

CON CÁO KHÔNG ĐUÔI

Một con cáo một lần bị mắc bẫy và sau một cuộc chiến cố gắng thoát khỏi cái bẫy đó, nó đã bị mất phần lông đuôi của mình. Nó thấy vô cùng xấu hổ về hình dáng bên ngoài của mình đến nỗi nó nghĩ rằng cuộc đời này chẳng còn gì đáng sống nữa trừ

phi nó thuyết
phục được
những con cáo
khác cắt bỏ
đuôi của
chúng đi và
do đó chúng

sẽ chỉ quan tâm đến sự mất mát của chúng mà thôi. Vì vậy, nó kêu gọi một cuộc họp mặt tất cả các con cáo và khuyên chúng hãy bỏ đuôi đi:

- Dù sao đi nữa, chúng là những thú thật xấu xí, cáo nói, bên cạnh đó, chúng còn khá nặng và luôn phải mang chúng bên mình thì thật là khó chịu. Nhưng một con cáo khác liền nói rằng:

- Bạn của tôi ơi, nếu anh không bị mất đuôi thì chắc chắn anh sẽ không năn nỉ chúng tôi bỏ đuôi của mình đi như thế đâu.

QUẠ XÁM THÍCH LÀM VUA

Thần Giu-pi-tơ thông báo rằng thần sẽ chỉ định một vị vua cho loài chim và định ra một ngày để tất cả các loài chim phải đến trước ngai vàng của ngài. Khi đó thần sẽ chọn con đẹp nhất trong số chúng lên nắm quyền cai quản. Mong muốn mình trông tuyệt vời nhất vào ngày đó, lũ chim thường xuyên tụ tập bên bờ suối, nơi chúng bận rộn với việc rửa lông rửa cánh. Một con quạ xám đang nghỉ ở đó

nhận thấy rằng với bộ lông xấu xí của mình, nó sẽ chẳng có một cơ hội nào để được chọn, vì thế nó đợi cho tới khi lũ chim bỏ đi hết rồi nhặt những chiếc lông loè loẹt nhất mà bọn chim đánh rơi, gắn chúng quanh mình khiến con quạ trông rực rỡ hơn bất kì một con chim nào khác. Ngày chỉ định đã đến, tất cả các loài chim đều tập hợp đông đủ trước mặt thần Giu-pi-tơ và sau khi xem xét một lượt, ngài định sẽ lập quạ xám làm vua. Tất cả loài chim còn lại phản đối vị vua được chọn, chúng lột bỏ bộ lông đi mượn của quạ và vạch trần bộ mặt thật của nó.

NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ CON CHÓ CỦA ANH TA

Một người đàn ông định khởi hành đi du lịch và nói với con chó của anh ta đang nằm dài ở cửa ra vào rằng:

Lại đây, mày đang ngáp vì cái gì thế? Nhanh lên và hãy sẵn sàng đi. Tao muốn mày đi cùng tao.

Nhưng con chó chỉ ve vẩy cái đuôi và lặng lẽ nói rằng:

- Thưa ông chủ tôi đang rất sẵn sàng đây. Chính ông là người mà tôi đang đợi thưa ông.

NGƯỜI ĐÀN ÔNG BỊ ĐẮM TÀU VÀ BIỂN CẢ

Một người đàn ông bị đắm tàu dạt vào một bãi biển và anh ta ngủ li bì sau cuộc chiến rất vất vả với những con sóng. Khi tỉnh dậy, anh ta cay đắng chỉ trích biển cả vì hành động lừa lọc của nó. Lúc đầu, biển dụ dỗ, lôi kéo con người đến với bề mặt êm dịu và phẳng lặng của nó nhưng rồi sau đó, khi họ đã lên tàu rồi thì biển lại bỗng nhiên nổi giận và huỷ hoại cả tàu lẫn những người thuỷ thủ trên đó. Biển cả nổi lên trong hình dáng một người phụ nữ và trả lời rằng:

- Hỡi người thuỷ thủ xin đừng trách cứ tôi bởi vì đó là do những cơn gió đấy. Tạo hoá sinh ra tôi rất bình lặng và an toàn như đất vậy nhưng những cơn gió cứ dৌ lên đầu tôi giông bão khiến tôi vô cùng bức tức mà điều này hoàn toàn không phải là bản tính của tôi.

LỢN LÒI VÀ CÁO

Một con lợn lòi đang bận rộn với việc mài dũa những cái răng của mình trên thân một cái cây trong rừng. Một con cáo tinh cở đi qua nhìn thấy vậy liền hỏi:

- Này anh bạn, sao anh lại làm như vậy? Những người đi săn hôm nay không ra ngoài và theo tôi

nhận thấy thì lúc này không hề có mối nguy hiểm nào cả.

- Đúng vậy, lộn lỏi trả lời, nhưng lúc mà tôi gặp nguy hiểm thì tôi sẽ phải cần dùng đến những cái răng của mình. Mà lúc đó thì chẳng còn thời gian để gọt giũa chúng nữa.

THẦN ME-CU-RY VÀ THỢ ĐIÊU KHẮC

Thần Me-cu-ry rất lo lắng muốn biết xem con người đánh giá về mình thế nào, do đó thần đã cải trang thành một người đàn ông và đi vào nơi làm việc của một người thợ điêu khắc, nơi có rất nhiều bức tượng đã được hoàn thành, đang sẵn sàng để đem bán. Trông thấy một bức tượng của thần Giu-pi-tơ trong số đó, ông hỏi giá tiền của nó. “1 cu-ron thưa ngài”, thợ điêu khắc trả lời. “Chỉ có thế thôi sao?”, thần Me-cu-ry nói và cười lớn, “thế còn” (tay chỉ vào bức tượng thần Ju-nô) “cái đó bao nhiêu tiền?” “Cái đó”, người thợ trả lời, “nửa cu-ron”. “Thế còn bức tượng đằng kia kia, anh định giá nó bao nhiêu?”, thần tiếp tục và chỉ tay về phía bức tượng của mình. “Cái đó à?”, thợ điêu khắc nói, “Ồi, tôi sẽ đưa ngay cho ngài nếu ngài mua hai bức tượng kia”.

HƯƠNG CON VÀ MẸ

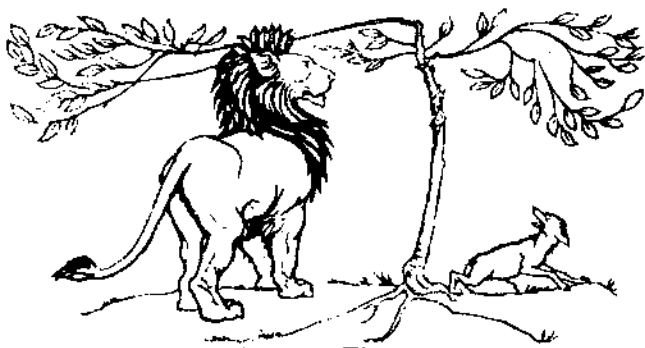
Một con hương cái nói với con của nó mà giờ đây đã lớn và mạnh mẽ rằng:

- Con trai của ta. Tạo hoá đã đã cho con một cơ thể khoẻ mạnh và một đôi sừng chắc khoẻ. Vì thế mẹ không thể nghĩ rằng con có thể nhút nhát đến nỗi bỏ chạy ngay khi nhìn thấy lũ chó săn. Ngay sau đó cả hai mẹ con đều nghe thấy tiếng kêu rú của một bầy chó săn nhưng vẫn còn ở xa.

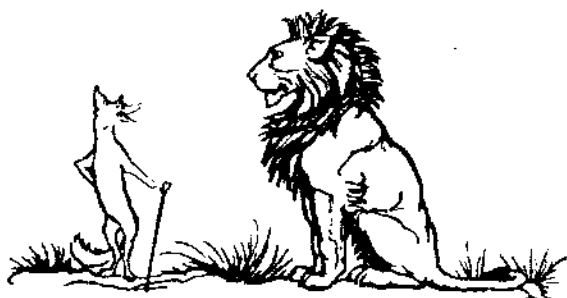
Con hãy ở yên đây nhé, hương mẹ nói.

Đừng lo gì cho mẹ cả rồi chạy biến đi rất nhanh hết mức có thể.

CÁO VÀ SƯ TỬ

Một con cáo chưa từng bao giờ trông thấy sư tử nhưng rồi một hôm nó đã gặp một con sư tử và quá sợ hãi về cảnh mình vừa nhìn thấy đến nỗi tưởng chết đi được. Một thời gian sau, cáo gặp lại sư tử và vẫn sợ hãi nhưng không nhiều như lần đầu tiên. Đến lần thứ ba gặp sư tử thì cáo chẳng còn sợ một tí gì nữa. Nó còn tiến lại gần sư tử và nói chuyện với sư tử như thể nó đã biết hết về cuộc sống của chúa tể sơn lâm rồi vậy.

ĐẠI BÀNG VÀ NGƯỜI BẮT NÓ

Một người dân ông tóm được một con đại bàng. Sau đó, anh cắt xén cánh của con đại bàng và thả nó chung với lũ gia cầm trong chuồng gà nhà anh ta. Con chim tội nghiệp cứ ngồi ủ rũ trong góc chuồng với vẻ rất sầu não. Một lát sau, người bắt con đại bàng rất vui vẻ bán nó cho nhà hàng xóm, người này đã mang nó về nhà và để cho cánh của

nó mọc trở lại. Ngay sau khi phục hồi được đôi cánh của mình, đại bàng bay ra ngoài và bắt về một con thỏ rừng mang về tặng cho ân nhân của mình. Một con cáo thấy vậy liền nói với đại bàng:

Đừng có phí món quà của anh cho người này! Hãy bay đi tặng nó cho người bắt anh đầu tiên ấy, hãy kết bạn với anh ta và rất có thể anh ta sẽ không bắt và vặt cánh của anh lần thứ hai nữa đâu.

CON HƯƠNG Ở AO NƯỚC

Một con hương đang rất khát liền tới một cái ao để uống nước. Khi cúi đầu xuống nó nhìn thấy bóng mình dưới nước và thấy rất tự hào về cặp sừng dài rất đẹp của mình nhưng đồng thời nó cũng thấy tức giận về sự yếu đuối và mảnh khảnh của những cái chân của nó. Trong khi đang đứng làm dáng ở cái ao đó thì con hương đã bị một con sư tử theo dõi. Con sư tử bất ngờ tấn công con hương. Trong cuộc rượt đuổi diễn ra sau đó, con hương nhanh chóng bỏ xa kẻ săn đuổi và chỉ cần đất rộng, không có cây là nó có thể chạy thoát được sư tử. Nhưng ngay sau đó nó gặp một khu rừng, cặp sừng của nó bị mắc vào cành cây và nó trở thành nạn nhân cho những cái răng móng vuốt sắc nhọn của kẻ thù.

- Khổ cho tôi chưa!, nó kêu lên với những hơi sức cuối cùng, Tôi coi thường những cái chân mà chúng đã có thể cứu được tôi mà lại tự hào về cặp sừng và

chính chúng bây giờ đã hại tôi thế này đây.

CON CHÓ VÀ CÁI BÓNG

Một con chó đi qua một cái cầu ván bắc ngang một dòng suối với một miếng thịt trong mồm và tình cờ nhìn thấy bóng mình dưới nước. Nó nghĩ rằng đó là một con chó khác với một miếng thịt to gấp đôi, vì thế nó bỏ ngay miếng thịt của mình và lao ngay vào con chó kia để đoạt lấy miếng thịt to hơn. Nhưng tất nhiên là nó chẳng nhận được gì cả vì một miếng thịt chỉ là một cái bóng còn miếng kia thì đã bị nước cuốn trôi đi.

THẦN ME-CU-RY VÀ THƯƠNG GIA

Khi thần Giu-pi-tơ tạo ra con người, thần bảo với thần Me-cu-ry tạo ra những điều dối trá và thêm một một chút vào những thành phần tạo nên một thương gia. Thần Me-cu-ry đã làm như vậy và chia đều cho mỗi người một ít – người bán nến, người bán hoa quả, người bán kim chỉ và khi tới lượt người buôn ngựa là cuối cùng trong danh sách, thần nhận thấy rằng vẫn còn rất nhiều chất dối trá này nên đổ nốt hết tất cả lên người anh ta. Đó là lý do vì sao mà ngày nay mọi thương gia đều dối trá không ít thì nhiều nhưng không ai trong số họ có thể sánh được với người buôn ngựa về mặt này.

CHUỘT VÀ CHỖN

Có một cuộc chiến giữa chuột và chồn trong đó chuột luôn giành phần yếu hơn. Rất nhiều chuột đã bị lũ chồn giết và ăn thịt. Vì thế, chúng triệu tập một hội đồng chiến tranh trong đó một con chuột già đứng lên và nói:

- Không có gì ngạc nhiên là vì sao chúng ta luôn thua trận cả. Đó là do chúng ta không có vị tướng nào để lập kế hoạch cho cuộc chiến và điều khiển hoạt động của chúng ta trong chiến trường.

Theo lời khuyên này, loài chuột đã chọn con

chuột to nhất làm thủ lĩnh của chúng và để phân biệt tướng với quân thì mỗi chiến sĩ này được phát một chiếc mũ với rất nhiều rơm trên đó. Rồi chúng xung trận và rất tự tin vào chiến thắng của mình nhưng vẫn như mọi lần chúng bị đánh bại và nhanh chóng chạy biến vào hang để lẩn trốn. Tất cả đều rất an toàn trừ những vị tướng của chúng. Bị vướng víu bởi những cái huy hiệu nên những vị tướng này không thể chui vào trong hang và dễ dàng rơi vào tay quân địch.

Sự vĩ đại cũng có những bất lợi của nó.

CHIM CÔNG VÀ NỮ THẦN GIU-NÔ

Công rất không bằng lòng vì nó không có được một giọng hát hay như chim sơn ca và nó liền đến phàn nàn với nữ thần Giu-nô về việc đó:

- Giọng hát của chim sơn ca, nó nói, là khiến các loài chim khác phải ghen tị nhưng bất kì khi nào tôi cất giọng hát thì tôi lại trở thành trò cười.

Nữ thần cố an ủi nó rằng:

- Người không có một giọng ca tuyệt vời, điều đó đúng, nhưng về vẻ đẹp người lại hơn hẳn những con chim khác, cổ của nhà người phát sáng như một viên ngọc bích còn cái đuôi là một kì quan với những màu sắc rực rỡ tuyệt đẹp.

Nhưng những lời đó của thần Giu-nô cũng

không thể an ủi được con công.

- Để làm gì cơ chứ?, nó nói, Một bể ngoài rục rồ mà lại đi kèm với một giọng ca như của tôi?

Nữ thần bèn trả lời lại với vẻ rất lạnh lùng:

Số phận đã phân cho mỗi người một món quà rồi, vẻ đẹp của nhà người, sức mạnh cho đại bàng, giọng hát cho sơn ca và rất nhiều thứ khác cho các loài còn lại, nhưng chỉ có mỗi mình người là không bằng lòng với phần của mình. Hãy đừng phàn nàn gì cả vì nếu ta đáp ứng mong muốn hiện nay của nhà người thì nhà người cũng sẽ nhanh chóng tìm ra lý do để chán nó thôi.

LỪA VÀ NGƯỜI TÁ ĐIỀN GIÀ

Một người tá điền già ngồi trong cánh đồng ngắm nhìn con lừa của mình gặm cỏ gần đó và bất ngờ trông thấy một người đàn ông có vũ trang đang lén lút tiến lại gần. Trong phút chốc ông ta nhảy lên và van vãn con lừa hãy bỏ chạy cùng ông ta càng nhanh càng tốt, “nếu không”, ông ta nói, “cả hai chúng ta sẽ đều bị kẻ thù bắt gọn”. Nhưng con lừa chỉ nhìn quanh một cách lười biếng và nói: “Nếu vậy thì ông có nghĩ là họ sẽ bắt tôi chở những đồ đạc nặng hơn những thứ tôi phải mang lúc này không?”. “Không”, ông chủ của nó nói. “Nếu vậy thì tôi cũng không ngại để họ mang tôi đi đâu”, lừa nói, “vì chắc chắn cũng không thể tồi hơn thế này nữa”.

BÒ ĐỤC VÀ ẾCH

Hai con ếch con đang chơi ở gần bờ ao khi một con bò đực xuống ao uống nước. Chẳng may nó giẫm chân lên một con ếch và giết chết nó. Khi con ếch già nhớ con mình, bà ta liền hỏi em trai nó là nó đâu. ‘Anh ấy chết rồi mẹ ạ’, con ếch con nói, ‘một con vật lớn bốn chân tới ao của chúng ta vào sáng nay và giẫm anh con xuống bùn’. ‘To lớn ư, có to bằng thế này không?’ cóc mẹ vừa nói vừa phồng người lên to hết mức có thể. ‘Vâng, to hơn thế nhiều’ là câu trả lời của ếch con. ếch mẹ lại phồng lên to hơn. ‘Nó có to đến thế này không?’, ếch mẹ hỏi. ‘Có, có mẹ ơi, to hơn thế nhiều’, ếch con trả lời. & rồi ếch mẹ cứ phồng người lên cho tới khi bà ta tròn tròn như một quả bóng. ‘Có to như ...?’ bà ta bắt đầu nhưng ngay lập tức bị nổ tung.

NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ BỨC TƯỢNG

Một người đàn ông có một bức tượng thần bằng gỗ và hàng ngày anh ta thường cầu mong thần cho anh ta được giàu có. Anh ta làm như vậy rất lâu nhưng vẫn nghèo cho tới một hôm, anh ta cầm lấy bức tượng trong sự tức giận và ném mạnh nó vào tường với tất cả sức lực của mình. Sức mạnh của cú ném khiến bức tượng vỡ đôi ra và rất nhiều đồng tiền vàng rơi xuống sàn nhà. Người đàn ông thu gom hết đồng vàng một cách tham lam và nói:

- Người thật là một kẻ lừa gạt! Khi ta tôn thờ người thì người coi ta chẳng ra gì nhưng ngay khi ta đối xử với người toàn bạo lực và những lời xúc phạm thì người lại biến ta thành một người giàu có!

THẦN HÉC-QUYN VÀ NGƯỜI ĐÁNH XE NGỰA

Một người đánh xe ngựa đang điều khiển xe qua một con đường lầy lội với rất nhiều hàng hoá trên xe. Bánh xe ngựa ngày càng lún sâu vào trong bùn đến nỗi không có nỗ lực của lũ ngựa có thể làm cái xe nhúc nhích. Anh ta đứng đó, nhìn quanh một cách vô vọng và gọi to thần Héc-quyn để cầu cứu. Thần đã hiện lên bảo với anh ta rằng:

- Hãy đặt vai của người vào bánh xe và thúc lũ ngựa bắt chúng đi, sau đó mới nên cầu cứu sự giúp

đỡ của ta. Nếu người còn không động một ngón tay để cứu giúp mình thì người cũng không thể mong đợi thần Héc-quyn hay bất kì ai khác giúp đỡ người.

Chúa chỉ giúp ai tự giúp chính mình.

SƯ TỬ, GẤU VÀ CÁO

Sư tử và gấu đang đánh nhau về quyền sở hữu một con dê non mà cả hai cùng tóm được một lúc. Cuộc chiến kéo dài và khá căng thẳng. Dần dần cả hai đều mệt lử và nằm lãn ra đất thở hổn hển. Chúng còn bị thương rất nặng nữa. Một con cáo đã lảng vảng ở đó từ lâu và chứng kiến cuộc chiến này. Khi thấy hai đối thủ nằm đó chẳng thể cử động nổi vì quá yếu, nó liền lên vào, tha lấy con dê và chạy mất. Sư tử và gấu nhìn thấy vậy mà chẳng thể làm được gì, một con bèn nói với con kia rằng:

Đây, chúng ta đánh nhau sút đầu mẻ trán từ này để rồi chẳng ai được lợi gì ngoài con cáo đó!

NGƯỜI DA ĐEN

Một người đàn ông mua một nô lệ người Ê-ti-ô-pi-a và người này có làn da đen như tất cả những người Ê-ti-ô-pi-a khác. Nhưng ông chủ mới lại cho rằng màu da này là do người chủ cũ đã bỏ mặc anh

ta và rằng anh ta cần phải được tắm rửa kĩ càng. Chính vì thế, anh ta bắt đầu công việc với rất nhiều xà phòng và nước nóng. Anh ta cố gắng hết sức để chùi rửa cho người nô lệ nhưng đều vô ích, da anh ta vẫn đen như mọi khi còn người nô lệ tội nghiệp thì đã bị chết do cảm lạnh.

HAI NGƯỜI LÍNH VÀ TÊN CƯỚP

Hai người lính đang đi cùng nhau trên đường thì bị một tên cướp chặn lại. Một người lính bỏ chạy còn người kia thì vẫn đứng yên và hùng dũng giơ kiếm lên khiến tên cướp sợ quá phải bỏ chạy. Vì thế anh ta được hoàn toàn bình yên. Khi mọi việc đã qua đi, người lính nhút nhát mới quay lại, tay cầm kiếm khua loạn xạ và hét lên với giọng đầy đe dọa:

Hắn ta đâu? Hãy để tôi tiếp cận hắn & tôi sẽ nhanh chóng cho hắn thấy là hắn ta đang phải đối đầu với ai.

Nhưng người kia trả lời rằng:

Anh chậm chân mất rồi, bạn của tôi ạ: Tôi chỉ mong lúc trước anh quay lại với tôi như lúc này, thậm chí anh chẳng làm được như anh nói vì tôi đã phải rất dũng cảm để tin rằng những lời anh nói là đúng. Nếu đúng như vậy thì hãy thư giãn và bỏ kiếm của anh xuống đi, không cần dùng tới nó làm gì nữa đâu. Anh có thể đánh lừa người khác nghĩ

rằng anh dũng cảm như một con sư tử nhưng tôi biết chắc rằng ngay những phút đầu tiên gặp nguy hiểm, anh đã bỏ chạy như một con thỏ.

SƯ TỬ VÀ LỪA RỪNG

Sư tử và lừa rừng đi săn cùng nhau: lừa đuổi con mồi với tốc độ rất nhanh của nó còn sư tử thì lao tới & giết chết ngay con mồi. Chúng rất thành công trong việc này & khi san sẻ con mồi, sư tử chia nó ra làm ba phần bằng nhau.

- Tôi sẽ lấy phần đầu tiên, nó nói bởi vì tôi là chúa tể muôn loài; tôi cũng sẽ lấy phần thứ hai. Vì là bạn của anh, tôi có quyền nhận một nửa phần còn lại. Còn miếng thứ ba, nếu anh không chịu nhường nó cho tôi và biến nhanh khỏi đây thì hãy tin tôi đi, miếng thứ ba này sẽ khiến anh phải hối tiếc về bản thân mình đấy.

Sức mạnh tạo nên lễ phải.

NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ THẦN RỪNG

Một người đàn ông và thần rừng trở thành bạn, họ quyết định sống cùng nhau. Mọi việc diễn ra tốt đẹp cho tới một ngày mùa đông. Thần rừng nhìn thấy người đàn ông thổi vào tay anh ta.

- Tại sao anh lại làm vậy?, thần rừng hỏi.

- Để làm ấm tay tôi, người đàn ông nói. Cùng ngày hôm đó, khi họ cùng ngồi ăn tối với nhau, mỗi người có một bát cháo yến mạch nóng và người đàn ông đưa bát cháo lên mồm thổi.

- Sao anh lại làm vậy? thân rừng lại hỏi.

Để làm nguội bát cháo của tôi, người đàn ông trả lời.

Thân rừng liền đứng lên khỏi bàn.

- Tạm biệt, ông ta nói, tôi đi đây; tôi không thể làm bạn với một người mà cùng thổi ra khí nóng và khí lạnh được.

NGƯỜI BÁN TƯỢNG

Một người đàn ông làm một bức tượng thần Mer-cu-ry bằng gỗ và đem nó ra chợ bán. Tuy nhiên chẳng có ai hỏi mua nó cả, anh ta nghĩ rằng anh ta sẽ thu hút người mua bằng cách nêu ra các ưu điểm của bức tượng. Vì thế, người đàn ông kêu to khắp chợ rằng:

- Bán tượng thần đây, bán tượng thần đây! Thần sẽ mang lại may mắn và sẽ luôn giữ may mắn cho bạn!

Lúc đó, một người đi ngang qua dừng lại trước chỗ bán hàng của anh ta và nói rằng:

Nếu vị thần này có khả năng như lời anh nói thì sao anh không giữ lại để mang lại may mắn cho chính mình?"

- Tôi sẽ nói cho ông biết tại sao, người đàn ông trả lời, ông thần này mang lại nhiều lợi ích, điều đó đúng, nhưng ông ấy mất thời gian vào việc đó trong khi tôi lại cần tiền ngay lập tức.

ĐẠI BÀNG VÀ MŨI TÊN

Một con đại bàng đậu trên một tảng đá cao ngất chăm chú tìm con mồi cho mình. Một người thợ săn trốn trong khe núi đã bí mật theo dõi con đại bàng

và bắn ngay một mũi tên vào nó. Mũi tên này đâm thẳng vào ngực đại bàng và xuyên qua người nó. Trong sự đau đớn khi phải kề cận cái chết, nó hướng mắt về phía mũi tên. ‘Ôi, số phận thật cay nghiệt!’ nó kêu lên, ‘ta sẽ phải bỏ mạng thôi, nhưng than ôi, số phận còn trở trêu hơn vì cái mũi tên giết chết ta hôm nay được làm bằng lông của một con đại bàng!’

NGƯỜI ĐÀN ÔNG GIÀU CÓ VÀ THỢ THUỘC DA

Một người đàn ông giàu có sống ngay cạnh nhà một người thợ thuộc da và nhận thấy rằng mùi của xưởng thuộc da là không hề dễ chịu một chút nào nên đã yêu cầu người thợ thuộc da phải chuyển nhà. Người thợ này cứ trì hoãn không chịu đi và người đàn ông giàu có phải nói với anh ta rất nhiều lần về việc này. Cứ mỗi lần như vậy, người thợ thuộc da đều nói rằng anh ta đang sắp xếp để chuyển đi trong thời gian rất ngắn. Việc này cứ tiếp diễn một thời gian cho tới khi cuối cùng, người đàn ông giàu có đã quá quen với mùi của xưởng thuộc da đến nỗi không quan tâm tới nó nữa và không còn bắt người thợ kia phải chuyển đi nữa.

CHÓ SÓI, NGƯỜI MẸ VÀ ĐỨA CON

Một con sói đói đang lảng vảng đi kiếm mồi. Ngay lúc đó nó bị cuốn hút bởi tiếng khóc của một đứa trẻ và nó mò ngay tới căn lều. Núp dưới cửa sổ, con sói nghe thấy tiếng người mẹ nói với con mình rằng: 'Ngừng khóc ngay không tào nếm mầy cho sói ăn thịt bây giờ!' Nghĩ rằng bà mẹ sẽ làm đúng những gì bà nói, chó sói ngồi đó đợi rất lâu với hy vọng thoả mãn cơn đói của nó. Vào buổi tối, nó nghe thấy bà mẹ cưng nựng đứa con của mình rằng: 'Nếu con chó sói đáng ghét đến thì nó không thể chạm vào con bé bỏng của mẹ được vì bố sẽ giết nó'. Con chó sói ngồi dậy tức giận bỏ đi. 'Đối với những người trong căn nhà đó', con sói tự nói với mình, 'bạn không thể tin vào một lời họ nói'.

NGƯỜI ĂN XIN VÀ TÊN LÁU CÁ

Một người ăn xin đi vào một cửa hàng đồ gỗ và lân la hết chỗ này đến chỗ khác xin ăn. Trong số những người ở đó, anh ta chú ý tới một tên lấu cá và đi tới chỗ gã đó cầu xin một bữa ăn. Gã trai đó liền trả lời bằng một giọng thương hại pha chút khinh bỉ.

- Người thật ngu ngốc nếu như nghĩ rằng có thể nhận được cái gì từ tào, kẻ luôn luôn chỉ biết lấy của người khác và không bao giờ trả lại bất kì thứ gì.

Những kẻ hay thêm muốn thử của người khác thì ít khi cho người khác cái gì.

MÈO VÀ GÀ TRỐNG

Một con mèo vồ một con gà trống và tìm lý do để biện minh cho hành động này vì mèo theo quy luật thì không ăn thịt gà trống và nó cũng biết rằng không được phép làm như vậy. Cuối cùng, mèo ta nói:

- Vào ban đêm, mi là một mối phiền toái lớn vì cứ gáy oang oang đánh thức mọi người dậy, vì thế ta sẽ kết liễu đời mi.

Thế nhưng gà trống lại biện minh rằng nó gáy để con người có thể dậy và bắt đầu một ngày làm việc mới đúng giờ, rằng họ không thể làm tốt việc đó mà không có nó.

Có thể là như vậy, mèo nói, nhưng cho dù họ có thể hay không thể thì ta sẽ chưa đi mà chưa ăn tối đâu và mèo đã ăn thịt gà trống.

THỎ VÀ RÙA

Một hôm, thỏ chế nhạo rùa vì sự chậm chạp của nó. ‘Đợi một lát’, rùa nói; ‘tôi sẽ thi chạy với anh và tôi cá là tôi sẽ thắng’. ‘Tốt’, thỏ trả lời với vẻ châm chọc, ‘hãy chống mắt lên mà xem anh bạn’. Cả hai đều nhất trí mời cáo làm trọng tài cho cuộc đua này. Khi cáo ra hiệu lệnh bắt đầu chạy, thỏ đã nhanh chóng vượt xa rùa nên nó cho rằng nó có thể nghỉ ngơi một lát. Thế là thỏ ta nằm ngay xuống vệ đường và đánh một giấc. Trong khi đó, rùa vẫn cẩn thận bước đi và nó đã đến đích đúng giờ. Cuối cùng, thỏ tỉnh dậy và lao như bay về đích nhưng nó nhận ra rằng rùa đã chiến thắng.

Chậm mà chắc thì vẫn chiến thắng.

NGƯỜI LÍNH VÀ CON NGỰA

Một người lính cho ngựa của mình ăn rất nhiều yến mạch trong thời gian chiến tranh và chăm sóc nó rất cẩn thận với hy vọng rằng nó sẽ thật khỏe mạnh để có thể chịu đựng được sự gian khổ của chiến trường và trong trường hợp cần thiết sẽ mang ông chủ của nó chạy thoát khỏi hiểm nguy. Thế nhưng khi chiến tranh kết thúc, người lính đã bắt con ngựa phải làm đủ mọi việc cực nhọc, rất ít quan tâm săn sóc nó và hơn nữa chẳng cho nó ăn gì ngoài

vỏ trấu. Thời gian trôi đi và chiến tranh lại bắt đầu, người lính thắng yên cương ngựa và chất lên lưng nó một bao tải thư để chở vào chiến trường. Nhưng con ngựa sắp chết vì đói khuyu xuống dưới sức nặng của bao tải nó phải mang liền nói với ông chủ của mình rằng:

- Anh sẽ phải tự đi vào chiến trường trên đôi chân của mình. Nhờ có những công việc vất vả và thức ăn tồi tệ, anh đã biến tôi từ một con ngựa thành một con lừa và trong chốc lát anh không thể biến tôi trở lại thành ngựa được nữa.

LOÀI BÒ VÀ NHỮNG NGƯỜI BÁN THỊT

Ngày xưa ngày xưa, loài bò quyết định trả thù những người bán thịt vì những tội lỗi họ đã gây ra và lập âm mưu giết chết họ vào một ngày đã định. Tất cả lũ bò đang tập hợp nhau lại bàn bạc xem làm thế nào để thực hiện kế hoạch tốt nhất. Chúng trở nên hung dữ hơn, mài sắc những chiếc sừng chuẩn bị cho cuộc chiến thì một con bò già đứng lên và nói:

- Hỡi những người anh em, tôi biết các bạn đã đúng khi ghét những tên bán thịt nhưng dù sao đi nữa họ cũng hiểu công việc kinh doanh của họ và làm những gì họ phải làm mà không gây ra bất kì một mối đau không đáng có nào cho chúng ta. Nếu chúng ta giết họ thì những người khác mà không hề có chút kinh nghiệm nào sẽ lại giết mổ chúng ta

thôi và sự cầu thả của họ sẽ gây cho chúng ta rất nhiều đau đớn. Bởi vì các bạn có thể chắc chắn rằng kể cả những người bán thịt có biến mất thì con người cũng sẽ không bao giờ thôi ăn thịt bò.

CHÓ SÓI VÀ SƯ TỬ

Chó sói đánh cắp được một con cừu từ đàn của nó và đang mang nó đi để thưởng thức nó lúc nhàn rỗi thì gặp ngay sư tử. Sư tử nằng nặc ngay con mồi của chó sói rồi bỏ đi. Chó sói không dám nài nỉ gì nhưng khi sư tử đã đi được một quãng xa, nó nói: Anh thật không công bằng khi lấy mất con mồi của tôi đi như vậy.

Sư tử cười lớn quay lại trả lời rằng:

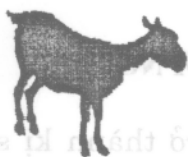
- Nó đúng là của anh, không còn nghi ngờ gì nữa! Có lẽ là món quà của một người bạn phải không?

CỪU, CHÓ SÓI VÀ HƯƠNG

Hương đề nghị cừu cho nó vay một chút lúa mì và nói rằng bạn của nó, chó sói, sẽ là người bảo đảm. Tuy nhiên, cừu ta vẫn sợ bị lừa nên từ chối khéo rằng:

- Chó sói có thói quen là tóm lấy bất kì thứ gì nó muốn và bỏ chạy mà không

hề trả tiền và
anh cũng thế,
anh còn chạy
nhanh hơn cả
tôi ấy chứ. Vì
thế, làm thế nào mà tôi đuổi
được một trong hai anh nếu
như tôi muốn đòi món nợ này.

*Hai đên không thể làm nên
một trắng.*

SƯ TỬ VÀ 3 CON BÒ ĐỤC

Ba con bò đực đang gặm cỏ trên một cánh đồng và bị một con sư tử theo dõi. Sư tử rất thèm muốn bắt cho được lũ bò để đánh chén và nó cũng cảm thấy rằng nếu ba con bò cứ ở cùng nhau thì nó không thể làm gì được chúng. Vì thế, sư tử bắt đầu tung ra những tin đồn sai lệch và hiểm độc để gây sự ghen tị trong lũ bò, khiến chúng mất lòng tin vào nhau. Kế hoạch này đã thành công đến nỗi chẳng bao lâu, 3 con bò trở nên lạnh lùng, không thân thiện với nhau và cuối cùng tách nhau ra ăn riêng. Sư tử nhanh chóng nhận ra điều này nên nó đã vô tình con bò một và ăn thịt chúng.

Bất hoà giữa bạn bè là cơ hội lớn của kẻ thù.

CON NGỰA VÀ NGƯỜI CUỐI NGỰA

Một thanh niên rất thích được trở thành kỵ sĩ liên tèo lên lưng một con ngựa chưa được huấn luyện kĩ càng và rất khó điều khiển. Chẳng bao lâu, con ngựa cảm thấy sức nặng của kẻ ngồi trên yên mình liền lồng lên và dường như chẳng thứ gì có thể bắt nó dừng lại. Một người bạn của anh thanh niên nọ gặp anh ta trên đường đang lao như bay bèn gọi to:

Anh đi đâu mà vội vàng thế?

Anh chàng 'kỵ sĩ' chỉ ngay vào con ngựa trả lời:

Tôi chẳng có ý kiến gì cả: hỏi nó ấy!

CON DÊ VÀ CÂY NHÔ

Một con dê đang bị lạc trong một vườn nho. Nó bắt đầu gặm những cành nho non với những chùm nho chín mọng trên đó.

Tôi đã làm gì anh, cây nho nói, mà anh nữ làm hại tôi như vậy? Có phải không có đủ cỏ cho anh ăn? Dù sao đi nữa, thậm chí nếu anh hết số lá tôi có và khiến tôi trở trụi thì tôi vẫn sẽ sản xuất đủ rượu để tưới lên người anh khi anh bị giết làm vật tế thần.

HAI CÁI BÌNH

Hai cái bình, một làm bằng đất nung và cái kia làm bằng đồng, trôi nổi trên sông trong một trận lụt. Cái bình đồng nhắc nhở bạn mình hãy trôi gần nó và nó sẽ bảo vệ anh ta. Bình đất cảm ơn bình đồng nhưng lại nài nỉ bình đồng đừng đi gần mình trong bất kì trường hợp nào:

Vì như vậy, bình đất nói, là điều tôi sợ nhất. Tôi mà chạm vào anh là sẽ vỡ ngay thành nhiều mảnh.

Bình đồng tạo nên những người bạn tốt.

CON CHÓ SĂN GIÀ

Một con chó săn già đã phục vụ chủ của mình nhiều năm và đã đuổi bắt được nhiều con thú trong quãng đời của mình nhưng giờ đây, do tuổi già nó

đã đánh mất sức mạnh và tốc độ của mình. Một hôm, khi đi săn bên ngoài, ông chủ của nó đuổi theo một con lợn lòi rừng rất khoẻ mạnh và ra lệnh cho chó săn đi bắt nó. Con chó đã nghe thấy tiếng lợn lòi nhưng răng của nó không còn nữa nên nó cũng không thể giữ con mồi lại được và con lợn lòi đã chạy thoát. Ông chủ bắt đầu xỉ vả con chó già một cách nặng nề nhưng nó đã ngắt lời ông ta bằng những lời:

- Ý chí của tôi thì vẫn còn mạnh mẽ nhưng cơ thể tôi đã già và suy kiệt. Ông cần phải kính trọng tôi vì những gì tôi đã làm thay vì sỉ nhục tôi như vậy.

ANH HÊ VÀ NGƯỜI NÔNG DÂN

Một nhà quý tộc tuyên bố ý định tổ chức một buổi giải trí cho công chúng tại nhà hát và hứa sẽ trao giải thưởng giá trị cho ai có tiết mục đặc sắc, mới lạ tại buổi trình diễn này. Thông báo này đã thu hút sự chú ý của rất nhiều người, từ nhà ảo thuật, nghệ sĩ tung hứng đến nhào lộn và trong số đó có một anh hề đã trở nên nổi tiếng với mọi người nói rằng anh ta sẽ tạo ra một bước đột phá.

Khi ngày trình diễn tới, trước khi biểu diễn, nhà hát đã chật kín người từ trên xuống dưới. Một vài nghệ sĩ trình diễn tiết mục của mình và sau đó anh hề được yêu thích bước ra một mình tay không. Ngay lập tức, tất cả khán giả nín lặng chờ đợi; anh

hề cúi đầu chào mọi người và ngay sau đó bắt chước tiếng kêu eng éc của con lợn hoàn hảo đến nỗi khán giả yêu cầu anh ta cho con vật ra vì họ nghĩ rằng chắc chắn con vật được giấu ở đâu đó. Tuy nhiên, anh hề thuyết phục được mọi người tin rằng không hề có một chú lợn nào ở đó cả và những tràng vỗ tay tán thưởng giòn giã vang lên. Trong số khán giả có một người nông dân tỏ ra rất coi thường màn trình diễn của anh hề và tuyên bố sẽ diễn một trò tương tự nhưng hay hơn nhiều vào ngày hôm sau.

Một lần nữa nhà hát lại chật ních người lũ lượt tới xem và anh hề lại diễn lại trò bắt chước tiếng lợn kêu giữa những tiếng cười thích thú của người xem. Trong khi đó, người nông dân trước khi lên sân khấu đã giấu vào trong áo khoác một con lợn con và khi khán giả yêu cầu anh ta lên trình diễn với vẻ chế giễu rằng hãy làm tốt hơn anh hề, anh nông dân đã cấu vào tai con lợn khiến nó kêu eng éc ầm ĩ. Nhưng khán giả đều đồng thanh rằng người hề bắt chước giống thật hơn. Chỉ đợi có thế, anh ta lôi con lợn từ trong áo ra và nói một cách mỉa mai rằng:

- Đây điều đó chỉ ra rằng các bạn là những người am hiểu nghệ thuật như thế nào!

CHIM CHIẾN CHIẾN VÀ NGƯỜI NÔNG DÂN

Một con chim chiến chiến làm tổ trên một cánh đồng ngô và nuôi con của nó bằng những hạt ngô đang chín. Một hôm, trước khi lũ chim non đủ lông đủ cánh để bay đi thì người nông dân tới thăm mùa màng và thấy ruộng ngô của mình đã chín vàng liền nói:

- Mình phải báo ngay cho những người hàng xóm tới giúp mình thu hoạch mới được.

Một con chim non nghe lắm được câu nói này tỏ ra rất sợ hãi liền hỏi mẹ nó xem có nên chuyển nhà đi ngay lập tức không.

Không có gì phải vội cả, chim mẹ trả lời, con người mà đi tìm bạn để nhờ giúp đỡ thì chắc chắn sẽ mất thời gian đấy.

Một vài ngày sau, người nông dân quay lại và trông thấy những hạt ngô đã chín vàng ươm.

Mình phải thu hoạch nó ngay lập tức, anh ta nói, ngay hôm nay mình sẽ thuê người và yêu cầu họ làm việc ngay.

Con chim non nghe thấy vậy liền báo cho mẹ nó.

- Đi thôi các con, chúng ta phải chuyển chỗ thôi. Bây giờ anh ta không nhờ bạn nữa mà đã tự mình bắt tay vào việc.

Tự giúp mình là sự giúp đỡ tốt nhất.

SƯ TỬ VÀ LỪA

Sư tử và lừa kết bạn với nhau và chúng rủ nhau đi săn. Trong thời gian đó, chúng đi tới một cái hang với rất nhiều dê trong đó. Sư tử đứng ngay trước cửa hang để chặn đầu lũ dê trong khi lừa đi vào trong khu rừng nhằm làm cho lũ dê hoảng sợ mà phải đi ra. Bất kì con dê nào ra ngoài cửa hang đều bị sư tử hạ gục và khi trong hang không còn một con dê nào, lừa ta ra ngoài và nói:

Tôi đã dọa chúng khá tốt đấy chứ?.

- Tôi sẽ nghĩ là anh làm tốt, sư tử nói, vì nếu như tôi không biết anh là một con lừa thì tôi đã tự làm lấy mọi việc.

NHÀ TIÊN TRI

Một nhà tiên tri ngồi giữa chợ và sẵn sàng nói số mệnh cho bất kì ai muốn nghe. Bỗng nhiên có một người chạy tới báo ông ta rằng nhà ông ta bị kẻ trộm đột nhập và rằng chúng đã lấy sạch mọi thứ trong nhà. Ngay tức khắc nhà tiên tri đứng dậy lao đi, tay dứt tóc và mồm chửi ngay những tên ăn trộm dê tiên. Những người đi qua đều buồn cười và một người trong số họ nói rằng:

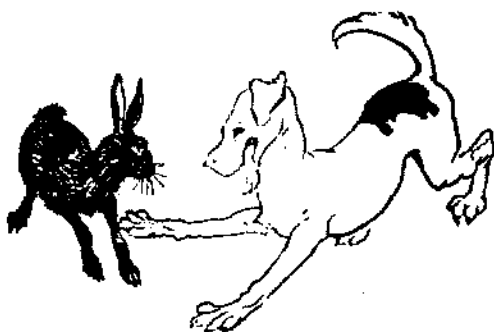
- Người bạn của chúng ta tự nhận là tiên đoán

được tất cả mọi điều xảy ra với người khác nhưng có vẻ như anh ta không đủ thông minh để nhận biết những gì xảy đến với anh ta.

CHÓ SĂN VÀ THỎ RỪNG

Một con chó săn con đuổi theo một con thỏ rừng và khi tóm được nó, chó săn lại dùng răng cắn nó như thể nó đang định giết chết chú thỏ trong khi lúc khác thì nó lại thả con thỏ ra và vẫy đuôi mừng rỡ như thể nó đang chơi với một con chó khác vậy. Cuối cùng con thỏ nói:

-Tôi mong anh hãy thể hiện đúng con người mình đi! Nếu anh là bạn tôi, tại sao lại cắn tôi; còn nếu anh là kẻ thù thì tại sao còn chơi với tôi.

Những kẻ chơi nước đôi thì không thể là bạn.

SƯ TỬ, CHUỘT VÀ CÁO

Sư tử đang nằm ngủ ở cửa hang thì một con chuột chạy qua lưng làm nó buồn và sư tử đã bị tỉnh giấc. Nó nhìn quanh khắp mọi nơi để tìm xem cái gì đã phá hỏng giấc ngủ của nó. Một con cáo nhìn thấy mọi chuyện và nghĩ rằng nó sẽ có một trò cười mà có thể làm mất mặt sư tử, vì thế nó nói rằng:

- Đây là lần đầu tiên tôi trông thấy một con sư tử lại sợ một con chuột.

- Sợ một con chuột ư?, sư tử bực mình hỏi lại:

- Không phải tôi đâu. Cái tôi không thể chịu nổi chính là cách xử sự thiếu tế nhị của nó.

LÍNH KÈN BỊ BẮT

Một người lính thổi kèn trum-pét dẫn đầu đội quân hành quân vào chiến trường và bằng những giai điệu hùng tráng của mình, anh ta đã truyền cho những người lính lòng dũng cảm để chiến đấu. Bị kẻ thù bắt, anh ta xin được tha mạng và nói:

Xin đừng giết tôi. Tôi thật sự chưa từng giết ai cả. Tôi chẳng có thứ vũ khí gì ngoài cây đèn trum-pét này cả.

Thế nhưng những kẻ bắt anh ta lại trả lời rằng:

- Chính đó là lý do khiến chúng ta phải giết người vì mặc dù người không tham gia đánh nhau nhưng người kích thích những người khác làm như vậy.

CHÓ SÓI VÀ SẾU

Một lần, chó sói bị mắc xương trong cổ họng nên nó tới nhờ sếu cho cái cổ dài vào cổ họng chó sói để giúp nó lấy mẩu xương ra.

Tôi sẽ trả công hậu hĩnh cho anh, sói nói thêm.

Sếu làm đúng như nó được yêu cầu và lấy được cái xương ra một cách dễ dàng. Con sói nồng nhiệt cảm ơn nó và định quay đầu bỏ đi thì sếu kêu lên:

- Thế còn phần thưởng của tôi đâu?

- À về phần thưởng chứ gì? sói nói ngiễn rằng ken két, anh có thể đi khắp nơi khoe khoang rằng anh đã từng cho đầu vào mồm một con chó sói mà

không bị nó cắn. Anh còn muốn gì hơn thế nữa?

ĐẠI BÀNG, MÈO VÀ LỢN RỪNG

Một con đại bàng xây tổ ở trên một cây cao, một con mèo cùng với gia đình nó đã chiếm một hốc trong thân cây ở nửa dưới và một con lợn rừng cùng đàn con chiếm nốt một phần tư ở gốc cây. Chúng đã có thể sống rất vui vẻ như những người hàng xóm nếu như không có sự xảo quyệt của con mèo. Trèo lên tổ chim, mèo nói với đại bàng rằng:

- Chị và tôi đang ở trong một mối hiểm họa rất lớn. Con vật đáng sợ, lợn rừng, luôn xới đất ở gốc cây nghĩa là nhổ rễ cái cây này lên để nó có thể ăn thịt gia đình chị và tôi một cách dễ dàng.

Điều đó làm cho đại bàng khiếp sợ xong, mèo ta lại trèo xuống chỗ gốc cây và nói với lợn rừng rằng:

- Tôi phải cảnh báo chị để phòng con chim nguy hiểm là con đại bàng. Nó chỉ chờ cơ hội để bay xuống cắp một đứa con của chị đi làm thức ăn cho con của nó.

Mèo đã thành công trong việc làm lợn rừng cũng khiếp sợ giống như đại bàng, sau đó nó quay lại chỗ ở của mình giả vờ như rất sợ hãi và vào ban ngày nó không hề thò đầu ra ngoài. Chỉ khi đêm xuống, khi không bị ai nhìn thấy, nó bò ra ngoài kiếm thức ăn về cho lũ mèo con. Trong khi đó, đại bàng thì sợ

không dám làm khuấy động tổ của nó còn lợn rừng thì không hề bước chân ra khỏi nhà mình ở dưới gốc cây và chẳng bao lâu cả hai gia đình này đều bị chết đói và xác chết của chúng lè nhè nơ vồn thức ăn dồi dào cho gia đình nhà mèo.

CHÓ SÓI VÀ CỪU

Một con chó sói đang rất lo lắng vì bị chó cắn l há nặng và đang nằm dài chờ chết. Nhưng lần đầu, nó bắt đầu hồi phục và cảm thấy rất đói. Trong thấy một chú cừu đi ngang qua, nó liền gọi nó:

- Này, anh bạn có thể vui lòng mang giúp tôi một chút nước từ con suối ở đằng kia được không? Tôi có thể tự đi kiếm thức ăn nếu như được uống một chút nước.

Nhưng con cừu cũng không hề tỏ ra ngạc nhiên.

- Tôi có thể hoàn toàn hiểu được vấn đề, con cừu nói, nếu như tôi mang nước cho anh thì anh sẽ không gặp chút khó khăn nào trong việc tìm thức ăn. Xin chào.

CÁ NGỪ VÀ CÁ HEO

Một con cá ngừ bị một con cá heo đuổi bắt và nó bơi với tốc độ rất nhanh. Thế nhưng con cá heo càng ngày càng tới gần cá ngừ và đã dần tóm được nó khi sức mạnh của cá heo đã đẩy cá ngừ lên tận

bãi cát. Do mãi miết đuổi theo con mồi mà cá heo cũng theo đó mà ra khỏi chỗ nước sâu và cả hai con vật đều nằm chờ chết. Khi cá ngừ trông thấy kẻ thù cũng bị lâm vào hoàn cảnh giống mình, nó nói:

- Lúc này tôi không sợ chết vì tôi thấy rằng kẻ gây ra cái chết cho tôi bây giờ cũng phải chịu chung số phận.

BA THƯƠNG GIA

Công dân của một thành phố đang tranh cãi về loại vật liệu tốt nhất để dùng cho việc củng cố để đảm bảo an ninh tốt hơn cho thành phố. Một anh thợ mộc đứng dậy và có ý kiến rằng nên sử dụng gỗ mà theo anh ta là rất dễ kiếm và cũng dễ thực hiện. Một người thợ xây thì hoàn toàn phản đối việc sử dụng gỗ với lý do rằng nó rất dễ cháy và đề nghị thay thế bằng đá. Sau đó, một anh thợ thuộc da thì đứng dậy phát biểu rằng:

Theo tôi thì không gì có thể tốt hơn da được.

Mỗi người đều vì bản thân mình cả.

CHUỘT VÀ BÒ ĐỰC

Một con bò đực đuổi theo một con chuột vì đã chui vào mũi nó nhưng con chuột lại rất nhanh chui ngay vào một cái lỗ trong tường. Con bò tức giận đập vào

tường nhiều lần đến khi mệt lử phải nằm ra đất kiệt sức vì những nỗ lực vừa rồi. Khi thấy tình hình đã yên, con chuột lại mò ra ngoài và cắn con bò thêm một phát nữa. Rất tức giận, bò đục lại đuổi theo nhưng con chuột đã nhanh chân quay lại cái lỗ trong tường và bò ta chẳng thể làm được gì ngoài việc kêu rống lên trong nỗi tức giận điên cuồng. Lúc đó, nó nghe thấy một giọng nói nhỏ the thé vang lên từ trong tường:

- Anh bạn to béo ơi, không phải mọi việc lúc nào cũng theo ý anh phải không. Anh thấy đấy, đôi khi nhỏ người lại có ích đấy.

Kẻ mạnh không phải lúc nào cũng là kẻ chiến thắng.

THỎ RỪNG VÀ CHÓ SĂN

Một con chó săn đuổi theo một con thỏ rừng một quãng đường khá dài từ hang của nó nhưng rồi dần dần thỏ đã bỏ xa chó và buộc nó phải từ bỏ cuộc rượt đuổi. Một người nông dân chứng kiến cuộc đua này và gặp con chó trên đường về liền chế giễu sự thất bại của nó:

- Con vật nhỏ kia là quá nhiều đối với mi đấy, anh ta nói.

- À, tốt lắm, chó săn đáp lại, đừng quên rằng tôi đuổi bắt con vật đó cho bữa tối của ông, còn nó bỏ chạy lại vì mạng sống của chính nó.

CHUỘT NÔNG THÔN VÀ CHUỘT THÀNH THỊ

Một con chuột thành thị kết bạn với một con chuột nông thôn. Rồi một hôm chuột nông thôn mời bạn của mình tới nhà nó trong đồng. Chuột thành thị tới nơi. Chúng ngồi xuống thưởng thức bữa tối với lúa mạch và rễ cây mà món ăn này có hương vị rất đặc trưng của đất. Thực đơn này hoàn toàn không hợp với khẩu vị của khách và chuột thành thị bèn nói ngay:

- Anh bạn tội nghiệp của tôi. Anh sống ở đây thì chẳng khác gì loài kiến cả. Giờ thì anh nên biết là tôi sinh sống và ăn uống thế nào. Cái bếp của tôi có rất nhiều đồ ăn. Anh hãy đến sống cùng tôi và tôi hứa rằng anh sẽ được sống thoải mái.

Thế là khi quay trở lại thành phố thì chuột thành thị dẫn chuột nông thôn đi cùng mình và chỉ cho nó cái bếp có chứa nhiều đồ ăn như bột mì, hạt yến mạch, mật ong và chà là. Chuột nông

thôn chưa bao giờ nhìn thấy những thứ như vậy và ngồi ngay xuống tận hưởng những thức ăn xa xỉ mà bạn mình cung cấp.

Nhưng trước khi chúng bắt đầu bữa tiệc thì cánh cửa bếp mở ra và ai đó bước vào. Hai con chuột cuống cuống chạy trốn trong một cái lỗ rất hẹp và hoàn toàn không lấy gì làm thoải mái. Khi tình hình đã yên ắng trở lại, chúng liêu lĩnh chui ra ngoài nhưng lại có ai đó bước vào và chúng lại phải đi trốn. Điều này là không thể chịu nổi đối với chuột nông thôn.

- Tạm biệt, nó nói. Tôi đi đây. Anh sống trong sự xa hoa, tôi có thể thấy điều đó nhưng quanh anh lúc nào cũng có nguy hiểm rình rập, trong khi tôi có thể thưởng thức bữa tối đậm bạc của mình với ngô và rễ cây nhưng trong sự yên bình.

SƯ TỬ VÀ BÒ ĐỤC

Sư tử trông thấy một con bò đực béo tốt trong một đàn gia súc bèn tìm cách để dụ dỗ con bò cho bữa ăn của mình. Thế là, sư tử bảo với bò rằng nó vừa săn được một con cừu và sẽ rất vinh dự cho nó nếu được dùng bữa tối cùng với bò. Con bò chấp nhận lời mời này nhưng trên đường đi tới hang của sư tử, bò nhìn thấy rất nhiều chảo và cái xiên mà chẳng hề có dấu hiệu của một chú cừu nào. Nó liền quay ngay đầu lại lạng lẽ bỏ đi. Sư tử gọi với theo tỏ

vẻ giận dữ và hỏi lý do. Bò được quay lại trả lời rằng:

- Tôi có quá đủ lý do rồi. Khi tôi nhìn thấy tất cả sự chuẩn bị này của anh, tôi nhận ngay ra rằng nạn nhân sẽ chính là một con bò chứ không phải là một con cừu.

CHÓ SÓI, CÁO VÀ ĐUÔI ƯƠI

Chó sói buộc tội cáo đã ăn trộm đồ của mình và cáo thì hoàn toàn chối bỏ lời buộc tội này. Vụ án được đưa đến cho quan tòa đuôi ươi xử. Sau khi chứng cứ từ cả hai phía, quan tòa đuôi ươi đưa ra phán quyết như sau:

- Tôi không nghĩ rằng, anh chó sói đã từng mất những thứ như anh ta nói nhưng dù sao đi nữa tôi vẫn tin rằng anh cáo có tội bất chấp những điều phủ nhận của anh ta.

*Những
người không
trung thực*

thì không thể có được lòng tin cho dù họ có hành động trung thực.

ĐẠI BÀNG VÀ HAI CON GÀ TRỐNG

Có hai con gà trống trong sân đang đánh nhau để quyết định xem ai mạnh hơn. Khi cuộc chiến kết thúc, con gà thua cuộc bỏ đi và giấu mình trong một góc tối trong khi kẻ chiến thắng thì bay thẳng lên nóc chuồng gáy vang. Nhưng một con đại bàng đã trông thấy nó từ trên trời cao liền sà ngay xuống quắp nó mang đi. Ngay lập tức con gà kia chui ngay ra khỏi góc của mình và trở thành kẻ đứng đầu mà không hề có đối thủ.

CON QUẠ CHẠY TRỐN

Một người đàn ông bắt được một con quạ xám liền buộc dây vào một chân của nó để cho lũ trẻ con chơi đùa như với một con vật nuôi. Nhưng con quạ thì hoàn toàn không thích sống cùng con người, vì thế sau một thời gian, khi tưởng như đã thuần hoá được quạ, bọn trẻ không còn giám sát nó chặt chẽ nữa và chỉ chờ có thể, quạ ta đã trốn bay về với đồng loại của mình. Thật không may, sợi dây vẫn còn ở trên chân nó và chẳng bao lâu bị mắc vào những cành cây và con quạ mặc dù đã cố gắng cũng không thể thoát được. Nó thấy tất cả thế là hết với

nó & gào to lên trong vô vọng rằng:

- Hồi thánh A la, trong khi giành lại tự do thì ta lại đánh mất cuộc sống của mình.

NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CON CÁO

Một người nông dân rất tức giận vì có con cáo cứ hàng đêm đến sân trại nhà anh ta rình mò và đã mang đi của anh ta rất nhiều gia cầm. Vì thế, anh nông dân đặt một cái bẫy bắt cáo và để trả thù nó, anh ta buộc một bó thùng vào đuôi nó, châm lửa & thả cáo đi. Tuy nhiên, thật không may là con cáo chạy thẳng ra các cánh đồng ngô đang chín chờ thu hoạch. Ngọn lửa nhanh chóng lan khắp cánh đồng và người nông dân đã mất hết cả mùa màng của mình.

Thù hằn là một con dao hai lưỡi.

NỮ THẦN VE-NUS VÀ CON MÈO

Một con mèo phải lòng một chàng thanh niên và đến cầu xin nữ thần Ve-nus hãy biến nó thành một cô gái. Nữ thần tốt bụng ngay lập tức đã biến nó thành một thiếu nữ vô cùng xinh đẹp và chàng trai nọ đã yêu cô gái ngay từ cái nhìn đầu tiên. Chẳng bao lâu sau họ làm lễ cưới. Một hôm, thần Ve-nus muốn xem liệu con mèo đã thay đổi thói quen của nó chưa nên bà đã để cho một con chuột chạy khắp nơi trong phòng của cặp vợ chồng trẻ. Quên hết mọi

chuyện, cô gái vừa nhìn thấy con chuột đã nhảy bổ về phía nó và đuổi theo nó nhanh như tên bắn. Nữ thần thấy vậy tức giận quá liền biến cô ta trở lại thành con mèo như trước đây.

QUẠ VÀ THIÊN NGÀ

Một con quạ rất ghen tị khi trông thấy bộ lông trắng muốt đẹp đẽ của thiên nga và nghĩ rằng đó là do thiên nga thường xuyên tắm và bơi trong nước. Vì thế, nó rời khỏi nơi chôn rau cắt rốn của mình, nơi nó kiếm ăn bằng cách nhặt nhạnh thịt của những con vật đã chết để tới sống ở ao và các dòng suối. Nhưng dù cho đã bơi và tắm rất nhiều lần thì màu lông của quạ cũng không thể trắng hơn và cuối cùng, nó còn bị chết đói nữa.

CON HƯƠNG CHỘT

Một con hương bị mù một mắt đang gặm cỏ ở gần bờ biển. Nó luôn hướng con mắt lành về phía đất liền để có thể biết lúc nào lũ chó săn đang tiếp cận nó trong khi nó lại quay con mắt mù về phía biển mà không hề nghi ngờ rằng nguy hiểm sẽ đến với nó từ hướng đó. Tuy nhiên, một vài thủy thủ đang đi tàu dọc bờ biển đã trông thấy con hương liền bắn ngay một mũi tên về phía nó và con hương ngã gục xuống. Trong lúc nằm chờ chết, nó tự nói với mình rằng:

‘Thật khôn khổ cho ta! Ta nghĩ rằng nguy hiểm đến từ đất liền nhưng lại chẳng có gì làm hại ta cả trong khi không một chút đề phòng tai hoạ từ phía biển thì ta lại phải chết thảm vì nó như thế này đây.’

Tai hoạ thường tới từ những nơi ta không ngờ tới.

RUỒI VÀ CON LA

Một con ruồi ngồi trên thành một cái xe và nói với con la đang kéo xe rằng: Anh bạn thật là chậm chạp! Nếu không đi nhanh hơn thì tôi sẽ đốt anh đấy.

Con la cảm thấy bị làm phiền.

- Đằng sau tôi, trên xe ấy, là ông chủ của tôi. Ông ta nắm cương, dùng roi da đánh tôi và tôi theo lệnh của ông ấy. Vì thế, hãy bỏ ngay cái thái độ xác xược của anh đi. Tôi biết lúc nào nên đi chậm và lúc nào không.

CON GÀ TRỐNG VÀ VIÊN ĐÁ QUÝ

Một con gà trống đang bới đất tìm thức ăn thì phát hiện ra một viên đá quý bị ai đó vô tình đánh rơi.

Nếu chủ nhân tìm thấy mảy thì hẳn là anh ta sẽ rất vui. Nhưng đối với ta, thả cho ta chỉ một hạt ngô thôi còn hơn là tất cả viên đá quý trên khắp thế giới này, con gà trống than thở.

CHÓ SÓI VÀ NGƯỜI CHĂN CỪU

Một con chó
sói đã rình mò
một đàn cừu từ
rất lâu rồi mà
chưa thể tiếp
cận được chúng.
Người chăn cừu
lúc đầu rất
cảnh giác vì
theo tự nhiên,
anh ta cho rằng
chó sói có nghĩa

là những điều xấu xa nhưng dần dần, con chó sói không hề tỏ ra có ý định làm hại đàn cừu, người chăn cừu bắt đầu coi nó như một con vật bảo vệ hơn là kẻ thù. Một hôm, khi có việc phải vào thành phố, anh ta đã dễ dàng để đàn cừu lại cùng con chó sói. Nhưng ngay khi anh ta vừa đi khỏi, chó sói đã tấn công và giết rất nhiều cừu. Khi người chăn cừu quay lại, trông thấy thảm họa mà mình gây ra, anh ta kêu lên:

Thật sai lầm khi ta đã tin tưởng giao đàn cừu cho một con sói trông nom.

NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CON CÒ

Một người nông dân đã đặt bẫy trong có đặt ngô để bắt những con sếu đã tới ăn hạt giống. Khi anh ta tới xem bẫy của mình thì thấy rất nhiều sếu bị mắc lại và trong số chúng có một con cò. Con cò van xin người nông dân hãy thả nó đi & nói rằng:

Anh không được giết tôi. Tôi không phải là sếu mà là cò. Anh có thể dễ dàng nhận ra điều đó qua bộ lông của tôi và tôi là con chim trung thực và vô hại nhất.

Nhưng người nông dân trả lời rằng:

- Ta không cần biết mi là con chim gì. Ta tìm thấy mi lẫn giữa những con sếu đã phá hoại mùa màng của ta và cũng giống như chúng, mi sẽ phải chịu hậu quả.

Nếu bạn chọn những người bạn xấu thì không ai tin rằng bạn là người tốt đâu.

CON NGỰA CHIẾN VÀ NGƯỜI CHỦ CỐI XAY

Một con ngựa đã từng được dùng để chở chủ của nó vào chiến trường cảm thấy mình đã già và quyết định chọn công việc trong một cối xay để thay thế. Giờ đây nó không còn thấy mình bước đi một cách

tự hào theo nhịp trống nũa mà bị thúc ép làm việc quần quật suốt ngày bên cối xay ngô. Thương cảm cho hoàn cảnh bị đày của mình, một hôm, nó nói với ông chủ cối xay rằng:

Tôi đã từng là một con ngựa chiến lộng lẫy, được phủ lên người một tấm khăn rất đẹp và được chăm sóc bởi một người giữ ngựa mà nhiệm vụ duy nhất của anh ta là đáp ứng những gì tôi muốn. Thế mà điều kiện sống hiện nay của tôi lại quá khác so với ngày trước. Tôi ước mình đã không bỏ chiến trường để làm việc tại cái cối xay này.

Ông chủ trả lời lại với vẻ khó chịu:

Giờ mà cứ ngồi nuôi tiếc thì chẳng ích gì. Vận may rất khó nói trước, mi phải nắm lấy nó khi nó tới thôi.

VE SÂU VÀ CÚ

Một con cú sống trong một hốc cây có thói quen đi kiếm ăn vào ban đêm và ngủ vào ban ngày. Một con ve sâu sống trên cành cây với tiếng kêu râm ran của mình đã phá tan giấc ngủ của cú. Con cú đã nhiều lần van xin ve sâu hãy để cho mình được yên tĩnh vào ban ngày nhưng ve sâu được thể càng kêu to hơn. Cuối cùng, khi không thể chịu đựng thêm được nữa, cú quyết định tự mình sẽ loại bỏ con vật đáng ghét kia bằng một âm mưu. Tối gặp ve sâu, cú nói với giọng nói dễ chịu nhất mà nó có thể:

- Khi tôi không thể ngủ được vì bài hát của anh, hãy tin tôi đi, nó ngọt ngào như những nốt nhạc trên cây đàn lia của thần Apollo, tôi có ý định đi nếm chút rượu tiên mà nữ thần Mi-néc-va ban cho tôi. Anh có đi cùng tôi không?

Ve sầu rất hân hoan vì những lời tán tụng bài hát của nó rồi mồm nó cũng đầy nước trước lời đề nghị về một thức uống quá ngon, vì thế, nó trả lời rằng nó rất vui. Chẳng bao lâu khi nó bay vào trong hốc cây, con cú đã ngồi chờ sẵn ở đó và nuốt chửng nó.

VE SẦU VÀ KIẾN

Vào một ngày mùa đông đẹp trời, một vài con kiến đang bận rộn với việc sấy khô ngô đã bị ẩm ướt sau một đợt mưa dài của chúng. Lúc đó một con ve sầu từ đâu bay tới van xin lũ kiến cho nó một vài hạt ngô, 'bởi vì', nó nói, 'tôi sắp chết đói đây'. Lũ kiến ngừng làm việc một lúc mặc dù điều này là trái với quy định của chúng. 'Chúng tôi có thể hỏi là', chúng nói, 'anh đã làm gì trong suốt mùa hè qua? Tại sao anh lại

không đi tìm thức ăn để dự trữ cho mùa đông?" 'Sự thực là', ve sầu trả lời, 'tôi quá bận với công việc hát nên tôi không còn thời gian nữa'. 'Nếu anh dành mùa hè để hát', lữ kiến trả lời, 'thì không gì tốt hơn là hãy dành mùa đông để nhảy'. Nói xong, chúng mỉm cười và lại tiếp tục công việc của mình.

NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CON RẮN ĐỘC

Một ngày mùa đông, một người nông dân tìm thấy một con rắn bị đông cứng lại vì lạnh. Không chân chừ, ông ta nhặt nó lên, đưa lên ngực mình để sưởi ấm. Nhờ hơi ấm từ người nông dân, con rắn chẳng bao lâu đã sống lại và quay ngay lại phun những nọc độc ra cắn ân nhân của mình. Người đàn ông tội nghiệp gục ngay xuống và trong cơn hấp hối anh ta kêu lên rằng:

- Thật đáng đời ta khi động lòng trắc ẩn với một con vật nham hiểm như vậy'.

Lòng tốt bị ném đi khi cái xấu thống trị.

HAI CON ẾCH

Hai con ếch là hàng xóm của nhau. Một con sống trong một đầm lầy nơi có rất nhiều nước, là địa điểm lý tưởng cho loài ếch, còn con kia sống trong một vùng đất khá xa, nơi mà nước chỉ có

trong các đường rãnh sau khi mưa xuống. Ếch đầm lầy đã cảnh báo bạn mình và nài ép bạn đến sống cùng mình trong đầm lầy vì theo nó, ếch cạn sẽ thấy cuộc sống ở đó thoải mái hơn và điều quan trọng là an toàn hơn. Nhưng con ếch kia từ chối, nói rằng nó không thể chuyển tới sống ở một nơi mà nó không quen. Một vài ngày sau đó, một cái xe bò nặng đi qua vùng đất của ếch và nó đã bị những bánh xe khổng lồ chẹt chết.

THỢ CHỮA GIÀY THÀNH BÁC SĨ

Một người thợ chữa giày vụng về thấy mình không thể sống nổi bằng nghề này nên đã từ bỏ công việc chữa giày và chuyển sang làm bác sĩ. Ông ta tung tin rằng ông ta có một liều thuốc bí truyền có thể chữa khỏi mọi độc tố thể nhưng tài năng thổi phồng của ông ta không nhận được một tiếng tốt nào. Tuy nhiên, một hôm, ông ta thấy một vị vua quyết định sẽ kiểm tra xem liệu liều thuốc có hiệu nghiệm như lời ông ta nói không. Do đó, nhà vua ra lệnh mang ra một chiếc cốc, ngãi đổ ra một chút thuốc giải độc, giả vờ trộn thuốc độc với nó, thêm một chút nước và yêu cầu người thợ giày uống. Lo sợ bị nhiễm độc, người thợ chữa giày thú nhận rằng ông ta chẳng biết gì về thuốc cả và liều thuốc giải độc đó là vô giá trị. Nhà vua sau đó đã triệu tập ngay các thần dân của mình và tuyên bố

với mọi người rằng:

- Liệu có ai ngu ngốc hơn các người không? Đây là người thợ sửa giày mà không có ai mang giày đến sửa nhưng các người lại không ngần ngại đặt cuộc sống của mình vào tay anh ta.

LỪA, GÀ TRỐNG VÀ SƯ TỬ

Lừa và gà trống cùng ở trong một chuồng quây súc vật. Lúc đó, một con sư tử đang đói từ nhiều ngày nay mò đến và định vỗ con lừa cho bữa ăn của nó khi gà trống nhảy lên cao vỗ cánh phành phạch và cất tiếng gáy lanh lảnh. Khi đó, nếu có cái gì đó làm sư tử sợ hãi thì đó chính là tiếng gáy của chú gà trống và sư tử đã nhanh chóng bỏ chạy. Con lừa lại tỏ ra vô cùng hãnh diện về điều này và nghĩ rằng nếu sư tử không thể đối mặt với một con gà trống thì khi gặp một con lừa, chắc nó không thể đứng vững mắt. Thế là nó chạy ra ngoài để đuổi theo sư tử. Nhưng khi cả hai đã ra khỏi tầm nhìn cũng như tiếng gáy của gà, sư tử đã nhảy chồm lên ăn thịt con lừa.

BỤNG VÀ CÁC BỘ PHẬN KHÁC TRÊN CƠ THỂ

Một lần, các bộ phận trên cơ thể cùng nhau phản

đổi lão bụng. ‘Ông’, chúng nói với lão bụng, sống trong sự xa hoa và lười biếng. Ông không bao giờ làm một việc gì cả, trong khi chúng tôi không những phải làm mọi việc được giao mà thực sự là nô lệ của ông, phục tùng mọi ý muốn của ông. Từ giờ chúng tôi sẽ không làm như vậy nữa và ông có thể tự xoay sở cho bản thân mình được rồi đấy. Chúng đã làm đúng như những gì chúng nói và bỏ mặc lão bụng chết đói. Kết quả là toàn bộ cơ thể trở nên yếu đuối và các bộ phận lần lượt gục ngã. Cuối cùng, chúng đã nhận ra sự ngu ngốc của mình trong muộn màng.

NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ CON MUỖI

Một con muỗi đậu trên đầu một người đàn ông và đốt ông ta. Háo hức giết chết con vật đáng ghét, người đàn ông đập một phát rất mạnh lên đầu. Tuy nhiên, con muỗi lại bay thoát được và nói với anh ta bằng giọng chế nhạo rằng:

Anh cố gắng giết tôi chỉ vì một vết cắn rất nhỏ. Vậy bây giờ anh định làm gì với cú đánh nặng nề anh

vừa gây ra cho mình?

Ôi cú đập đó không làm ta quan tâm, bởi vì ta không bao giờ làm hại mình cả, nhưng đối với người, con côn trùng đáng khinh sống bằng cách hút máu người thì ta có thể giáng một đòn còn hơn thế để có thể giết chết mi.

LỪA VÀ CHÓ SÓI

Một con lừa đang ăn cỏ trên đồng thì nhìn thấy kẻ thù của nó, một con sói ở đằng xa liền giả vờ bị què và đi lại cà nhắc một cách đau đớn. Khi con sói đi tới, nó hỏi con lừa là vì sao lại tập tễnh như vậy và con lừa trả lời rằng trong khi vượt qua một hàng rào thì nó đã giẫm phải một cái gai và nó van xin con sói hãy dùng răng rút cái gai ra giúp nó. 'Trong trường hợp', lừa nói, 'anh ăn thịt tôi thì cái gai này sẽ cắm vào cổ họng anh và khiến anh vô cùng đau đớn'.

Chó sói trả lời rằng nó sẽ làm và bảo lừa giơ chân lên, nó toàn tâm toàn ý vào việc rút cái gai ra. Tuy nhiên con lừa đột ngột giơ chân đập cho con sói một cú rất đau vào giữa mặt làm nó bị gãy mấy cái răng rồi phi đi rất nhanh. Ngay khi có thể nói, con sói tự càu nhàu với mình rằng: 'Thật đáng đời ta!

Cha ta đã dạy phải nhanh chóng giết con mồi, lẽ ra ta phải luôn ghi nhớ việc đó thay vì cố gắng cứu giúp chúng’.

KHỈ VÀ LẠC ĐÀ

Tại một buổi họp mặt các con vật, khỉ đã trình diễn một vũ điệu tuyệt vời. Tiết mục này làm các con vật rất thích thú và chúng đã tặng cho khỉ một tràng vỗ tay không ngớt khi nó kết thúc điệu nhảy. Lạc đà thấy vậy rất ghen tị và nó ao ước cũng có được sự thích thú lớn như vậy bằng một cách tương tự. Thế là nó đứng dậy và bắt đầu nhảy nhưng với một cái bướu rất to trên lưng thì bất kì nào di chuyển của nó cũng trở nên nực cười và bài biểu diễn của nó lố bịch đến nỗi các con thú khác không thể chịu nổi và đã tống cổ nó ra ngoài.

BỆNH NHÂN VÀ BÁC SĨ

Một người đàn ông ốm yếu đến gặp bác sĩ và được bác sĩ hỏi thăm về tình hình sức khỏe. ‘Khá tốt thưa bác sĩ’, anh ta nói, ‘nhưng tôi bị ra nhiều mồ hôi lắm’.

Bác sĩ nói: À, đó là một dấu hiệu tốt đấy’.

Trong lần khám bệnh tiếp theo, bác sĩ cũng hỏi câu đó và bệnh nhân trả lời:

Tôi vẫn khoẻ như mọi khi nhưng tôi bị run và lạnh cóng khắp mình. Bác sĩ đáp: À, đó cũng là một dấu hiệu tốt đấy’. Khi anh ta tới lần thứ ba và được hỏi thăm về tình trạng sức khoẻ, bệnh nhân trả lời rằng anh ta bị sốt. Bác sĩ nói:

Một dấu hiệu rất tốt, anh thật sự đã làm rất tốt.

Sau cùng, một người bạn tới thăm người bệnh, hỏi thăm anh ta thế nào và nhận được câu trả lời rằng:

Bạn thân mến của tôi, tôi đang chết dần vì những dấu hiệu tốt đây.

HAI DU KHÁCH VÀ CÂY TIÊU HUYỀN

Hai du khách đang đi dọc theo một con đường bụi bặm và trống trơn trong cái nóng của mùa hè. Lúc tới bên một cái cây tiêu huyền, họ vui sướng khi tìm thấy một chỗ trú chân trong các bóng râm dày đặc của các cành lá tán rộng, tránh khỏi những tia nắng mặt trời oi bức. Khi ngồi xuống nghỉ, nhìn lên trên cây, một người nói với bạn của mình rằng:

- Thật là một cái cây tiêu huyền vô ích! Nó chẳng có quả gì cả và cũng chẳng phục vụ được gì cho con người.

Cây tiêu huyền ngắt lời người đàn ông với vẻ phần nộ:

- Anh là một kẻ vô ơn!. Anh đến trú chân khỏi cái nắng như thiêu như đốt và trong khi thưởng thức bóng mát từ các tán lá của tôi thì anh lại lãng mạ tôi và gọi tôi là đồ vô dụng!

Nhiều sự giúp đỡ lại được đền đáp bằng sự vô ơn.

BỌ CHẾT VÀ BÒ ĐỤC

Một lần, bọ chết nói với bò đực rằng:

- Tại sao một con vật to lớn, khoẻ mạnh như anh lại bằng lòng với việc phục tùng con người và làm tất cả những việc cực nhọc cho họ trong khi tôi, một con vật không to như anh nhưng lại sống trên cơ thể họ, uống no nê máu họ và chẳng bao giờ phải làm việc gì cả?

Bò đực trả lời lại rằng:

- Con người rất tốt với tôi và tôi rất biết ơn họ: họ cho tôi ăn ở rất tốt, thỉnh thoảng họ còn thể hiện sự yêu thương bằng cách đập nhẹ vào đầu hay cổ tôi nữa.

Bọ chết nói: Họ cũng sẽ đập tôi, nếu tôi để họ làm vậy nhưng tôi sẽ cố gắng để họ không làm được điều này vì nếu không thì tôi sẽ không còn tồn tại trên cõi đời này nữa.

CHIM, THÚ VÀ DƠI

Loài chim và loài thú gây chiến với nhau, phần thắng chia đều cho cả hai bên. Con dơi không thể hiện rõ là ủng hộ bên nào nhưng khi mọi việc diễn biến tốt đẹp với loài chim thì nó chiến đấu trong hàng ngũ của chúng còn khi bọn thú lên ngôi thì nó lại là chiến binh bên đó. Không ai chú ý tới nó khi cuộc chiến tranh diễn ra nhưng khi chiến tranh kết thúc và hoà bình được lập lại thì cả loài chim lẫn loài thú đều không muốn chứa chấp một kẻ phản bội hai mặt như dơi.

NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ HAI NGƯỜI TÌNH

Một người đàn ông trung niên, tóc đã hoa râm có hai người tình, một già một trẻ. Người phụ nữ già không muốn có một người tình trông trẻ hơn mình nhiều nên bất kì khi nào người đàn ông đến thăm là bà ta lại nhổ hết những sợi tóc đen của người tình để ông ta trông già hơn. Còn cô gái trẻ thì không muốn anh ta trông già hơn mình quá nhiều nên tận dụng mọi cơ hội để nhổ những sợi tóc bạc của người tình đi với mong muốn ông ta trông sẽ trẻ hơn. Cuối cùng, người đàn ông tội nghiệp với sự ‘chăm sóc’ của hai người phụ nữ đã bị hói đầu.

ĐẠI BÀNG, QUẠ XÁM VÀ NGƯỜI CHẶN CỪU

Một hôm, quạ xám nhìn thấy đại bàng lao xuống vỗ một chú cừu và quắp nó bằng những móng vuốt sắc nhọn của mình. Quạ liền tự nhủ với mình: ‘Hừm, ta cũng sẽ làm như vậy’. Thế là nó bay vút lên không trung rồi sà rất nhanh xuống một con cừu đực béo với tiếng đập cánh vù vù. Nhưng chẳng bao lâu sau khi đặt chân lên lưng cừu, quạ nhận ra là nó bị mắc vào bộ lông dày của cừu và càng cố dẩy giụa thoát ra thì nó càng bị mắc thêm. Một lát sau, người chăn cừu chạy tới nơi. ‘A ha’, anh ta nói, ‘đây có phải là việc mi định làm không?’ Rồi anh ta nắm lấy con quạ, cắt lông và mang nó về nhà cho lũ trẻ. Nó trông quá kì cục đến nỗi bọn trẻ chẳng biết đó là con gì.

Lũ trẻ hỏi: Đây là con chim gì hả cha?

Người chăn cừu trả lời: Một con quạ xám, chẳng là gì ngoài một con quạ. Thế mà nó lại muốn làm đại bàng cơ đấy.

Nếu bạn cố gắng làm những việc vượt quá khả năng của mình thì sự cố gắng đó là vô ích và cái bạn nhận được sẽ chỉ là sự bất hạnh mà còn là sự chế nhạo mà thôi.

CHÓ SÓI VÀ CẬU BÉ

Một con sói vừa thưởng thức một bữa ăn ngon lành và đang rất vui vẻ thì nhìn thấy một cậu bé đang nằm dài trên đất. Nó nhận thấy rằng cậu bé đang cố gắng trốn nó vì sợ nên nó đã tới ngay trước mặt cậu và nói:

- A ha, ta tìm thấy mi rồi nhé nhưng nếu như mi có thể nói ba điều mà sự thật của chúng không ai có thể chối cãi được thì ta sẽ tha mạng cho. Cậu bé thu hết can đảm, nghĩ một lát rồi nói:

- Thứ nhất, thật tiếc khi mi đã nhìn thấy ta; thứ hai, ta thật ngốc khi đã để bị phát hiện; còn điều thứ ba, tất cả chúng ta đều ghét loài sói vì chúng luôn tấn công con người một cách vô cớ.

Sói trả lời rằng:

- Nếu xét trên quan điểm của người thì những điều người nói đều đúng cả, vậy nên người có thể đi.

CHỦ CỐI XAY, CẬU CON TRAI VÀ CON LỪA

Một người chủ cối xay cùng con trai mình dắt một con lừa ra chợ với hy vọng sẽ bán được nó. Trên đường đi, họ gặp một nhóm các cô gái vừa cười vừa nói rằng:

Các cậu đã bao giờ trông thấy ai ngốc hơn hai người này chưa? Họ phải lê bước chậm chạp trên một con đường bụi bặm trong khi họ có thể cưỡi con lừa này!

Người chủ cối xay cho rằng những lời họ nói có lý nên đặt cậu con trai lên lưng con lừa còn ông ta thì đi bộ bên cạnh. Lúc đó, họ gặp một vài người bạn thân chào đón họ và nói:

- Anh sẽ làm hỏng con trai mình nếu anh để nó cưỡi lừa còn anh thì lê bước bên cạnh! Hãy để cho thằng bé lười nhác này đi bộ đi! Nó sẽ tốt hơn cho con trai anh đấy.

Người chủ cối xay làm theo lời khuyên của các bạn mình, ngồi lên lưng lừa và để cậu con trai đi theo sau. Chưa đi được bao xa thì họ gặp ngay một đoàn phụ nữ, trẻ em và người đàn ông nghe thấy họ bảo rằng:

'Thật là một người ích kỉ! Ông ta thông thả ngồi trên lưng lừa nhưng lại để thằng bé tội nghiệp cố gắng chạy theo!' Do đó, người chủ cối xay nhấc cả cậu con trai lên ngồi cùng mình trên lưng lừa. Đi thêm một quãng nữa, họ gặp mấy du khách và những người này hỏi họ là con lừa này thuộc về họ hay họ đi thuê. Người đàn ông trả lời rằng con lừa này là của anh ta và anh ta đang mang nó ra chợ bán.

- Trời ơi, với sức nặng như thế thì con vật tội nghiệp sẽ kiệt sức khi nó tới đó và sẽ chẳng ai thèm nhìn nó nữa đâu. Tốt nhất là các bạn hãy vác nó đi!'

- Bất kì điều gì làm anh hài lòng, người chủ cối xay nói, chúng tôi sẽ cố gắng.

Thế là họ leo xuống, dùng dây thừng buộc chân con lừa lại, rồi bằng một cây sào họ đã vác con lừa đi vào tới thành phố. Đây là một cảnh tượng quá lố bịch đến nỗi rất nhiều người đổ ra xem và chế nhạo hai cha con nhà họ một cách không thương tiếc, một số kẻ thậm chí còn gọi họ là đồ điên. Sau đó, họ đi qua một cây cầu bắc qua sông. Con lừa thấy vô cùng sợ hãi bởi những tiếng ồn ào và tình huống khác thường mà nó đang phải chịu nên đã cố giằng kéo cho tới khi cái dây thừng trời nó bị đứt ra. Con vật tội nghiệp bị rơi xuống nước và chết đuối. Và thế rồi người chủ cối xay bất hạnh rất tức giận và xấu hổ đã đành phải trở về nhà. Trong nỗ lực làm vừa lòng mọi người thì anh ta đã chẳng làm vừa lòng ai và hơn nữa còn đánh mất con lừa của mình.

CON HƯƠNG VÀ CÂY NHO

Một con hương bị một nhóm thợ săn đuổi bắt nên đã trốn trong một bụi nho rất dày. Nhóm thợ săn bị mất dấu của con hương và đã đi qua chỗ nó ẩn nấp mà không nhận ra là nó đang ở gần đó. Cho rằng nguy hiểm đã qua đi, con hương bắt đầu gặm lá ở cây nho. Cành cây rung rinh đã thu hút sự chú ý của đám thợ săn và một người trong họ cho rằng có thú ẩn nấp ở đó nên đã bắn ngẫu nhiên một mũi tên vào tán lá cây. Con hương bất hạnh bị mũi tên đâm vào tim và trước khi chết nó cố thều thào: "Ta

xứng đáng phải nhận kết cục này vì hành động bội bạc của mình. Ta đã ăn lá của cái cây đã bảo vệ ta'.

CHÓ SÓI ĐUỔI CỪ

Một con chó sói đang đuổi theo một con cừu và con cừu đã chạy được vào trong một ngôi đền. Chó sói thúc giục cừu ra khỏi khu đền đó và nói rằng:

- Nếu mi không ra thì linh mục chắc chắn sẽ bắt mi làm vật tế thần đấy.

Con cừu cũng đáp lại rằng:

- Cám ơn, tôi nghĩ là tôi sẽ ở đây: tôi thà bị tế thần một ngày nào đó còn hơn là bị một con sói ăn thịt.

XẠ THỦ VÀ SƯ TỬ

Một xạ thủ bắn cung đi lên đồi để chơi thể thao bằng cái cung tên của mình. Tất cả các con vật khi nhìn thấy anh ta đều bỏ chạy ngoại trừ sư tử. Nó đứng ngay sau anh ta và còn đòi thách đấu. Nhưng chàng trai bắn một mũi tên trúng vào người sư tử và nói:

- Đấy, người thấy là thông điệp của ta có thể làm gì rồi chứ, chỉ cần người đợi một lát là ta sẽ quật ngã người liền.

Tuy nhiên, sư tử khi cảm nhận được sự đau đớn

mà mũi tên gây ra đã ba chân bốn cẳng bỏ chạy. Một con cáo chứng kiến mọi việc từ đầu nói với sư tử rằng:

Đi thôi, đừng có hèn nhát như vậy: sao anh không ở lại và chiến đấu? Nhưng sư tử trả lời lại rằng:

- Anh sẽ không muốn tôi ở lại đâu, vì sao ư? Khi mà hắn gửi một thông điệp như vậy cho tôi thì hắn phải là một tên rất khó chơi đấy.

Hãy tránh cả những kẻ có thể gây nguy hiểm từ xa.

CHÓ SÓI VÀ DÊ

Một con sói trông thấy một con dê đang gặm cỏ ở trên đỉnh một tảng đá dốc đứng. Con sói không thể với tới dê nên cố gắng thuyết phục nó xuống thấp hơn. Nó nói to:

- Anh bạn thật sự đang đùa giỡn với cuộc sống của mình ở đó đấy. Hãy nghe lời tôi xuống dưới này nó nói to anh sẽ tìm thấy rất nhiều thức ăn.

Con dê tỏ ra rất khôn ngoan đã trả lời rằng:

- Anh chỉ quan tâm rất ít tới việc

tôi tìm được cỏ ngon hay dở, cái anh muốn là ăn thịt tôi cơ.

CON HƯƠNG BỊ ỒM

Một con hương bị ốm nằm trong một khoảng rừng thưa và nó quá yếu để có thể di chuyển được. Khi cái tin hương bị ốm lan ra, rất nhiều con thú đã đến hỏi thăm sức khoẻ nó và mỗi con vật đều gặm một ít cỏ mọc xung quanh hương cho đến khi chẳng còn một lá cỏ nào trong tầm với của nó. Trong một vài ngày, nó bắt đầu lành bệnh nhưng vẫn còn quá yếu để có thể dậy đi tìm cỏ khô cho mình. Do đó con hương bị chết một cách khốn khổ do sự vô tâm của bạn bè.

LỪA VÀ LA

Một người đàn ông có một con lừa và một con la. Một hôm, anh ta chất hàng hoá lên cả hai con vật để bắt đầu cho cuộc hành trình. Lúc đầu, đường xá rất tốt và con lừa đi rất nhanh, nhưng dần dần, họ tới vùng có nhiều đồi nơi con đường vừa gồ ghề vừa dốc đứng và con lừa thở hổn hển vì mệt. Vì thế, nó van xin con la chở giúp nó một ít hàng nhưng la từ chối. Cuối cùng, do kiệt sức, con lừa đã ngã xuống con đường dốc đứng và chết. Người đàn ông rất thất vọng nhưng còn nước còn tát, anh ta chất thêm

hàng của con lừa lên lưng con la và anh ta cũng lột da lừa và đặt bộ da đó lên đỉnh của đồng hàng giò đã nặng gấp đôi kia. Con la chỉ còn biết cố gắng để chở chỗ hàng thêm kia và trong khi lê bước một cách đau đớn, nó tự nói với mình rằng:

- Thật đáng đời ta. Giá mà ta chịu giúp đỡ lừa từ đầu thì bây giờ ta đâu phải vác thêm hàng & còn cả bộ da của anh ta nữa.

ANH TRAI VÀ EM GÁI

Một người đàn ông có hai đứa con, một trai một gái: cậu con trai thì khá đẹp trai còn cô em thì lại xấu xí.

Một hôm, khi đang cùng chơi trong phòng mẹ, chúng tình cờ trông thấy mình trong gương lần đầu tiên. Cậu con trai thấy mình rất đẹp trai và bắt đầu khoe khoang với em gái về vẻ ngoài của mình còn cô em, thì khóc tức tưởi khi cô nhận thấy sự xấu xí của mình và coi lời nói của anh là một sự xúc phạm đối với mình. Chạy tới bên cha, cô nói với cha về sự tự phụ của người anh và buộc tội người anh đã xâm phạm đồ đạc của mẹ. Người cha cười vang và hôn cả hai đứa trẻ rồi nói:

- Các con của cha, từ giờ các con hãy học cách dùng gương thế nào cho hợp lý. Con trai, con hãy cố gắng sống tốt như cái gương nó thể hiện vẻ đẹp trai

của con còn con gái, con hãy quyết tâm trang điểm cho vẻ ngoài xấu xí của mình bằng một tâm hồn hướng thiện nhé.

BÒ CÁI TƠ VÀ BÒ ĐỤC

Một con bò cái tơ tới bên một anh bò đực đang căng sức ra kéo cây và tỏ vẻ thông cảm với sự vất vả mà bò đực phải trải qua nhưng với vẻ rất bề trên. Không lâu sau, trong làng có một lễ hội và mọi người đều được nghỉ nhưng trong khi đó bò đực được thả rông trong cánh đồng mà bò cái bị tóm và chuẩn bị chờ bị giết để tế thần. Bò đực nói với một điệu cười rất mỉa mai.

- À, bây giờ tôi thấy là vì sao cô được phép có nhiều thời gian rồi đến thế rồi, đó là do cô luôn được để giành cho lễ tế thần.

VƯƠNG QUỐC SƯ TỬ

Khi sư tử thống trị các con vật khác trên trái đất, nó không bao giờ tỏ ra độc ác hay bạo ngược mà luôn lịch thiệp và công bằng như nghĩa vụ phải làm của một vị vua. Trong suốt thời gian trị vì, nó lập ra một hội đồng thú chung và một loạt các điều luật theo đó các con vật đều sống trong sự bình đẳng và thân ái: chó sói và cừu, hổ và hươu, báo và dê non, chó và thỏ, tất cả đều sống bên nhau trong nền hoà bình và

tình bạn vĩnh cửu. Thỏ nói:

- Ôi, giá mà ta mãi được sống những ngày như vậy khi mà kẻ yếu có thể có chỗ sống yên ổn mà không sợ những kẻ mạnh.

CON LỪA VÀ ÔNG CHỦ

Một con lừa đang đi xuống một con đường núi và sau khi đi được một lát, thấy như vậy là quá đủ, nó đột ngột dừng lại và lao thẳng tới rìa vách đá. Nó đang định nhảy xuống dưới thì ông chủ tóm được đuôi nó và cố gắng hết sức kéo nó lại nhưng dù đã cố gắng rất nhiều, ông ta cũng không thể làm cho con vật nhúc nhích khỏi mép vực. Cuối cùng, ông ta đành từ bỏ và kêu lên rằng:

Thôi được, hãy xuống dưới đáy vực theo cách của mi đi nhưng đó là một cái chết bất ngờ và mi sẽ nhanh chóng nhận ra thôi.

SƯ TỬ VÀ THỎ

Sư tử phát hiện thấy thỏ đang ngủ trong hang và vừa định ăn thịt thỏ thì nó trông thấy một con hươu chạy qua. Bỏ lại con thỏ, sư tử ngay lập tức đuổi theo con mồi lớn hơn, nhưng sau khi đuổi được một quãng dài, nó không thể đuổi kịp con hươu nên đành bỏ cuộc giữa chừng và quay lại chỗ con thỏ. Tuy nhiên, khi tới nơi thì chẳng thấy thỏ đâu và bữa tối đó sư tử phải nhịn đói. “Thật đáng đời ta”, nó nói, “lẽ ra ta nên bằng lòng với những gì đã có thay vì thêm muốn một thứ tốt hơn và thế là ta đã không có gì cả”.

CHÓ SÓI VÀ CHÓ NHÀ

Ngày xưa ngày xưa, chó sói nói với chó nhà rằng:

- Tại sao chúng ta cứ tiếp tục là kẻ thù của nhau vậy? Các bạn hầu như giống chúng tôi về mọi mặt: điểm khác nhau duy nhất giữa chúng ta là sự nuôi dưỡng. Chúng tôi sống một cuộc sống tự do còn các bạn phải làm nô lệ cho con người, những kẻ luôn đánh đập và đeo những cái vòng nặng trĩu quanh

cổ các bạn. Họ còn bắt các bạn phải luôn theo dõi các bầy đàn, dồn chúng lại và thêm nữa, họ chẳng cho các bạn ăn thứ gì khác ngoài xương cá. Đừng chịu đựng thêm nữa mà hãy gia nhập vào đàn của chúng tôi và chúng ta sẽ sống trên những vùng đất màu mỡ và cùng hưởng sung sướng’.

Lũ chó nhà bị thuyết phục bởi những lời ngọt ngào như vậy nên đã đi cùng chó sói về hang của chúng. Nhưng chẳng bao lâu sau khi lũ chó đã vào hết trong hang thì bọn chó sói nhảy ngay vào xé xác chúng thành từng mảnh.

Những kẻ phản bội luôn phải nhận một kết cục xứng đáng.

BÒ ĐỤC VÀ BÊ

Một con bò đực đã trưởng thành đang cố gắng hết sức đưa cái thân hình đồ sộ của nó qua một lối đi hẹp dẫn tới chuồng bò thì một chú bê non đi tới nói với nó rằng:

- Nếu anh tránh sang một bên một lát thì tôi sẽ chỉ cho anh cách đi qua.

Bò đực quay ra nhìn con bê với ánh mắt khinh bỉ.

- Ta đã biết cách đó, từ trước khi mi được sinh ra cơ nhóc ạ.

CÂY VÀ CÁI RÌU

Một người tiểu phu vào rừng đề nghị các loại cây cho mình xin ít gỗ làm cán rìu. Hầu hết các loại cây đều đồng ý ngay lập tức trước một lời đề nghị rất khiêm tốn này và không ngần ngại đưa cho anh ta một cây tân bì non và nhờ nó người tiểu phu đã tạo ra được cái cán rìu anh ta muốn. Nhưng ngay khi hoàn thành xong cái rìu, người tiểu phu bắt đầu vào rừng chặt phá những cây gỗ quý nhất. Khi lũ cây trông thấy những gì anh ta làm sau khi nhận được món quà thì chúng gào lên rằng:

- Hỡi thánh A la! Chúng tôi đã bị tiêu diệt nhưng lỗi là do chúng tôi gây ra. Một cái cây nhỏ chúng tôi cho đi đã khiến chúng tôi phải trả giá đắt: nếu chúng tôi không hy sinh cây tân bì thì có lẽ chúng tôi đã trường tồn với thời gian.

NHÀ THIÊN VĂN HỌC

Có nhà thiên văn học nọ có thói quen ra ngoài vào buổi tối để quan sát những vì sao. Một đêm, khi đang đi ra ngoài thị trấn và nhìn chăm chú lên trời, ông ta không thềm quan sát là mình đang đi đâu nên đã bị ngã xuống một giếng khô. Trong khi đang nằm rên rĩ dưới giếng, có ai đó đi qua nghe thấy

tiếng ông ta liền đi tới thành giếng, nhìn xuống dưới và khi biết chuyện gì đã xảy ra, anh ta nói:

- Nếu ông muốn nói là ông quá chăm chú nhìn lên trời mà thậm chí còn không biết là mình đang đi đâu thì tôi thấy rằng những gì xảy ra là quá xứng đáng với ông.

NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ CON RẮN

Con trai của một người lao động bị rắn cắn và chết do vết thương quá nặng. Người cha vô cùng đau khổ và trong nỗi uất hận con rắn nọ, anh ta đã tóm lấy một cái rìu đi tới, đứng gần ngay hang rắn. Lúc đó, con rắn vừa chui ra ngoài, người đàn ông đã bỏ cho nó một nhát nhưng rìu thay chỉ cắt đứt được một mẩu đuôi của nó và con rắn lại bò vào trong hang. Người đàn ông sau đó cố gắng dụ dỗ nó ra ngoài lần hai và giả vờ rằng anh ta muốn chấm dứt cuộc chiến này, nhưng rắn nói rằng:

- Tôi không bao giờ có thể trở thành bạn của anh vì cái đuôi đã mất của tôi cũng như anh không thể là bạn tôi vì đứa con đã mất của anh.

LỒNG CHIM VÀ DƠI

Một con chim biết hát bị nhốt vào trong một cái lồng được treo ngoài cửa sổ và nó có thói quen hát

khi tất cả các con chim khác đã ngủ. Một đêm, một con dơi bay tới bám vào thành chuồng và hỏi con chim là vì sao nó chỉ hót vào ban đêm còn ban ngày thì lại im lặng:

Tôi có lý do để làm như vậy!

Con chim trả lời: Một lần, khi tôi đang hót vào ban ngày thì bị một người bắt chim chú ý tới và anh ta đã giăng lưới bắt tôi. Từ đó trở đi tôi chỉ hót vào ban đêm thôi.

Nhưng con dơi trả lời rằng:

Nhưng giờ đây khi đã trở thành tù nhân thì anh làm vậy cũng chẳng ích gì. Giá mà anh làm như vậy trước khi bị bắt thì có lẽ anh vẫn được tự do đấy.

Khi sự việc đã xảy ra rồi thì đề phòng cũng trở nên vô ích.

CON LỪA VÀ NGƯỜI MUA

Một người đàn ông muốn mua một con lừa nên ra chợ và tới xem một con vật giống như vậy. Anh ta đã thương lượng với người bán rằng cần dẫn nó về nhà để thử xem nó thế nào. Khi về tới nhà, anh ta dắt nó vào chuồng cùng với các chú lừa khác. Kể mới đến nhìn quanh và ngay lập tức đi tới chọn một chỗ ngay cạnh con vật lười và tham lam nhất trong chuồng. Ngay khi nhìn thấy cảnh tượng này, người mua liền buộc ngay dây thừng quanh cổ con lừa và

dắt nó về trả cho chủ nhân. Người bán rất đổi ngạc nhiên khi thấy người mua quay lại sớm như vậy bèn hỏi:

- Sao cơ, anh muốn nói rằng anh đã kiểm tra xong rồi?

Tôi không muốn kiểm tra nó thêm nữa.

Người kia trả lời: Tôi có thể thấy nó là con lừa như thế nào từ cách nó chọn bạn rồi.

Hãy nói cho tôi biết anh chơi với ai, tôi sẽ nói cho anh biết anh là người như thế nào.

ĐÊ NON VÀ CHÓ SÓI

Một con dê non bị lạc khỏi đàn và còn bị một con chó sói đuổi theo nữa. Khi thấy rằng mình sẽ bị bắt, dê non quay lại nói với chó sói rằng:

- Thưa ngài, tôi biết rằng mình không thể thoát được, do vậy cuộc sống của tôi là rất ngắn ngủi và tôi

cầu xin ngài hãy cho tôi được vui vẻ trước khi chết. Nếu có thể thì xin ngài hãy chơi một bản nhạc để tôi có thể nhảy.

Chó sói thấy không có gì phản đối nếu có chút âm nhạc trước bữa ăn tối của nó nên đã cầm sáo lên thổi trong khi con dê nhảy ngay trước mặt nó. Vài phút sau, tiếng nhạc đã đến tai những người chăn dê và họ liền tìm đến xem có việc gì xảy ra. Vừa nhìn thấy con sói là họ đã chạy theo đuổi nó đi. Vừa chạy nó vừa quay lại nói với con dê non rằng:

Thật đáng đời ta, vì lẽ ra ta phải ăn thịt mi ngay chứ không nên ngồi thổi sáo để làm vừa lòng mi.

NGƯỜI MẮC NỢ VÀ CON LỢN NÁI

Một người A-ten nợ nần chồng chất và bị chủ nợ thúc ép trả tiền nhưng lúc đó anh ta chẳng có gì để trả nợ cả nên đành xin khát. Nhưng chủ nợ từ chối và nói rằng anh ta phải trả ngay lập tức. Thế là người mắc nợ này phải mang con lợn nái – thứ duy nhất anh ta có – ra chợ bán. Tình cờ người chủ nợ cũng có mặt tại đó. Lúc đó có một người đi tới hỏi xem con lợn đó có nhiều sữa không. Người bán nói: nó rất nhiều sữa đấy thưa ông và điều đặc biệt là nó đẻ ra lợn cái vào các nghi lễ bí truyền và lợn đực tại lễ hội Pa-na-the-nea. (Đây là những lễ hội mà người A-ten thường cúng lợn cái vào nghi lễ bí truyền còn

ngày kia thì cúng lợn đực trong khi ở Đì-ô-ny-si-a người ta cúng dê non). Đúng lúc ấy thì người chủ nợ, đứng bên cạnh từ bao giờ đã thêm vào:

Xin đừng ngạc nhiên như vậy thưa ngài, thậm chí con lợn này còn sinh được ra dê non tại lễ hội Đì-ô-ny-si-a ấy chứ!

NGƯỜI THỢ SĂN HÓI ĐẦU

Một người đàn ông bị mất hết tóc nên phải đội tóc giả và rồi một hôm ông ta ra ngoài đi săn. Trời nổi gió rất to và chưa đi được bao xa thì một cơn gió mạnh thổi đến đã cuốn cả mũ lẫn bộ tóc giả của anh ta đi khiến anh ta vô cùng ngạc nhiên. Nhưng người thợ săn là một người rất vui tính nên nói rằng: 'À, tóc ở bộ tóc giả đó được làm ra không hề kết dính với cái đầu nó mọc trên đó nên cũng không có gì phải ngạc nhiên là vì sao nó lại không ở lại với ta'.

NGƯỜI CHĂN BÒ VÀ CON BÒ MẤT TÍCH

Một người chăn bò đang chăm nom đàn gia súc của mình thì phát hiện bị lạc mất một con bò đực, một trong số những con đẹp nhất đàn. Ngay lập tức, anh ta đi tìm nó nhưng không có kết quả nên đã thề rằng nếu tìm ra tên trộm thì anh ta sẽ dâng tặng thần Giu-pi-tơ một con bê. Tiếp tục tìm kiếm, người

chăn bò đi vào một bụi cây ở đó anh ta nhận thấy một con sư tử đang ngấu nghiến ăn thịt con bò mất tích của anh ta. Quá sợ hãi, anh giơ hai tay lên trời và kêu lên:

- Hỡi thần Giu-pi-tơ vĩ đại, tôi đã hứa là sẽ dâng ngài một con bê nếu tôi phát hiện ra tên trộm nhưng giờ tôi xin hứa sẽ dâng ngài một con bò đực trưởng thành nếu tôi có thể thoát khỏi đây an toàn.

CON LA

Một buổi sáng, một con la được ăn uống thoải thê còn làm việc thì rất ít bắt đầu nghĩ rằng nó thật sự là một con vật rất đẹp và rất vui sướng nói rằng:

- Cha ta, không nghĩ ngờ gì nữa, là một con ngựa rất dũng cảm và cao quý và ta hoàn toàn giống ông.

Nhưng không lâu sau, nó bị đóng yên cương lên mình và bị bắt đi một quãng đường dài với rất nhiều hàng hoá

công kênh phía sau. Cuối ngày, bị kiệt sức do làm việc vất vả một cách khác thường, nó chán nản tự nói với mình rằng:

- Nhất định là ta đã nhầm về cha mình, sau cùng thì ông ấy chỉ là một con lừa mà thôi.

CHÓ SĂN VÀ CÁO

Một con chó săn đang lang thang trong rừng dõi theo một con sư tử và rất giỏi trong việc bắt những con mồi nhỏ hơn. Nó đuổi theo sư tử và nghĩ rằng sẽ săn được một con mồi lớn. Lúc đó, sư tử đã nhận thấy là mình đang bị theo dõi, vì thế nó dừng lại quay về phía kẻ săn đuổi gần lớn. Ngay lập tức, chó săn cụp tai chạy thẳng. Một con cáo trông thấy chó săn bỏ chạy liền chế nhạo nó:

- Hô hô! Đằng kia có một kẻ hèn nhát, đuổi theo sư tử nhưng lại bỏ chạy khi sư tử vừa gầm lên một tiếng.

NGƯỜI CHA VÀ HAI CÔ CON GÁI

Một người đàn ông có hai người con gái, một cô được ông gả cho một người thợ làm vườn còn cô kia thì làm vợ một người thợ gốm. Một thời gian sau, ông quyết định đến thăm các con xem chúng sống thế nào và ông tới nhà anh làm vườn trước. Ông hỏi thăm sức khỏe con gái và cuộc sống gia đình giữa cô

và chồng thế nào. Cô trả lời rằng nói chung là mọi việc đều tốt: ‘Nhưng’, cô tiếp, ‘con ước gì trời mưa thật to vì khu vườn rất cần điều đó’. Rồi ông bố lại tới thăm nhà anh thợ làm gốm và cũng hỏi những câu tương tự như đã hỏi cô con gái đầu. Cô gái trả lời rằng chẳng có gì phải phàn nàn về chồng cô cả ‘nhưng’, cô nói tiếp, ‘con ước gì thời tiết khô ráo để chúng con có thể đem gốm ra phơi’. Người cha nhìn cô con gái với vẻ mặt rất hài hước và nói.

- Con muốn có thời tiết khô ráo, còn chị con lại muốn có mưa. Ta đã định câu nguyện để cho những điều ước của các con trở thành hiện thực nhưng giờ thì ta lại thấy rằng mình không nên nhắc tới vấn đề này nữa.

TÊN TRỘM VÀ CHỦ QUÁN

Một tên trộm thuê một phòng trong quán trọ và ở đó vài ngày để tìm xem có thể ăn trộm được gì không. Tuy nhiên, chẳng hề có một cơ hội nào cho hắn cho tới một hôm, khi có một lễ hội được tổ chức, người chủ quán trọ xuất hiện trong một cái áo khoác mới rất đẹp và ngồi xuống trước cửa quán trọ để hóng gió. Tên trộm ngay lập tức đã để mắt tới cái áo khoác đó và hắn khao khát được sở hữu nó. Chẳng có việc gì để làm cả nên hắn tới ngồi bên cạnh chủ quán và nói chuyện với ông ta. Họ trò chuyện qua lại một lúc thì tên trộm đột nhiên ngáp và tru lên như

chó sói. Chủ quán lo lắng hỏi xem cái gì đã khiến anh ta đau khổ đến vậy. Tên trộm trả lời rằng:

- Tôi sẽ nói về bản thân mình cho ngài nghe nhưng tôi cầu xin ngài hãy trông nom quần áo của tôi giúp tôi vì tôi định sẽ để chúng lại đây. Vì sao tôi lại có những đợt ngáp như vậy thì tôi không thể nói được: có lẽ chúng được gửi tới như một sự trừng phạt cho những hành động tội lỗi của tôi nhưng cho dù lý do là gì đi chăng nữa thì sự thật là khi tôi ngáp ba lần thì tôi sẽ biến thành một con sói khát máu và sẽ tấn công con người.

Khi vừa thôi nói thì hắn ta ngáp lần thứ hai và lại tru lên như trước. Người chủ quán tin hết mọi điều hắn nói và lo sợ phải đương đầu với một con sói liền đứng ngay dậy định chạy vào trong nhà nhưng tên trộm đã nắm lấy áo ông ta, cố gắng giữ ông ta lại và kêu kên:

- Hãy ở lại, xin ngài hãy ở lại để trông nom quần áo cho tôi nếu không thì tôi sẽ không bao giờ nhìn thấy chúng nữa.

Vừa nói, hắn ta đã mở mồm bắt đầu ngáp lần thứ ba. Người chủ quán quá sợ hãi, lo sẽ bị chó sói ăn thịt nên đã tụt ngay cái áo khoác mà tên ăn trộm đang nắm chặt để bỏ chạy vào trong nhà trọ và khoá cửa cài then lại. Với trò lừa đảo này, tên trộm lảng lạng chuẩn với món hời hắn vừa kiếm được.

LỪA NHÀ VÀ LỪA HOANG

Một hôm, một con lừa hoang đang đi lang thang một cách lười biếng thì trông thấy một con lừa nhà đang nằm dài để sưởi nắng và trông nó rất thoả mãn. Tới bên nó, lừa hoang nói:

- Anh thật là may mắn! Chỉ cần nhìn bộ lông bóng mượt của anh là tôi đủ thấy anh được sống sung sướng thế nào rồi. Tôi ghen tị với anh đấy!

Không lâu sau lừa hoang gặp lại bạn mình nhưng lần này nó thấy lừa nhà đang phải thồ hàng hoá rất nặng và theo sau nó là ông chủ cứ luôn tay quất nó bằng cây gậy rất lớn. Lừa hoang nói:

Ồi bạn thân mến ơi! Tôi không còn thấy ghen tị với anh nữa đâu vì tôi thấy cái giá anh phải trả cho sự thoả mái của anh là thế nào rồi.

Lợi ích được mang tới một cách dễ dàng thì đó là điều đáng ngờ.

CON LỪA VÀ NHỮNG ÔNG CHỦ

Một người làm vườn có một con lừa và nó phải sống rất khổ sở, lao động vất vả nhưng thức ăn thì ít ỏi và còn thường xuyên bị đánh đập nữa. Do đó, con lừa cầu xin thần Giu-pi-tơ hãy đưa nó đi khỏi

người làm vườn nọ và giao nó cho một người chủ khác. Do vậy, thần Giu-pi-tơ cử thần Me-cu-ry tới yêu cầu người làm vườn bán con lừa cho một người thợ gốm. Nhưng chú lừa vẫn không bằng vì nó phải làm việc còn vất vả hơn trước, thế là nó lại cầu xin thần Giu-pi-tơ mang nó đi lần hai và thần đã miễn cưỡng sắp xếp rằng nó nên được bán cho một anh thợ thuộc da. Nhưng ngay khi con lừa trông thấy công việc của người chủ mới, nó đã kêu lên trong sự tuyệt vọng rằng:

- Vì sao ta lại không bằng lòng phục vụ một trong hai ông chủ trước của ta, làm việc một cách cực nhọc và bị đối xử một cách thô bạo nhưng ít nhất thì họ cũng chôn cất ta một cách tươm tất còn giờ đây thì ta sẽ kết thúc cuộc đời mình bên cạnh cái thùng thuộc da này mất thôi.

Kẻ đầy tớ sẽ không biết được ai là ông chủ tốt cho tới khi phục vụ một ông chủ tồi.

LỪA NHÀ, LỪA HOANG VÀ SỰ TỬ

Một con lừa hoang trông thấy một con lừa nhà đang phải còng lưng thồ những hàng hóa rất nặng liền chế giễu lừa nhà vì cuộc sống nô lệ của nó: So với tôi thì anh bạn phải chịu một số phận khắc nghiệt quá! Tôi được tự do như không khí, không bao giờ phải làm bất kì việc gì còn lúc nào thích ăn

cỏ thì tôi có thể tới những ngọn đồi, nơi tôi có thể tìm thấy rất nhiều thức ăn. Còn anh thì sao? Anh phải sống phụ thuộc vào chủ của mình, mỗi ngày ông ta bắt anh thỏ bao nhiêu là hàng và còn đánh đập anh không thương tiếc nữa chứ. Đúng lúc đó thì một con sư tử xuất hiện. Do sự có mặt của ông chủ nên lừa nhà không bị sư tử tấn công còn con lừa hoang vì không có ai bảo vệ nên đã trở thành miếng mồi ngon cho sư tử.

Trở thành ông chủ của chính mình thì chẳng ích gì trừ phi bạn có thể tự bảo vệ bản thân.

LOÀI KIẾN

Ngày trước kiến đã từng là người và kiếm sống bằng cách canh tác đất. Thế nhưng không hài lòng với những gì thu được từ công việc, chúng luôn thèm muốn vụ mùa cũng như trái cây của các nhà hàng xóm nên bất kì khi nào có cơ hội là chúng ăn cắp ngay hoa lợi của họ để thêm vào kho dự trữ của chúng. Cuối cùng, sự tham lam của chúng đã khiến thần Giu-pi-tơ nổi giận đến nỗi ngài đã biến chúng trở lại thành loài kiến. Tuy nhiên, dù hình dáng đã thay đổi nhưng bản chất của chúng lại vẫn giữ nguyên & do vậy ngày nay, chúng đi khắp nơi trong các cánh đồng ngô để thu lượm hoa quả của người khác nhằm làm giàu thêm kho dự trữ của mình.

Bạn có thể trừng phạt một tên trộm nhưng không thể thay đổi bản chất của hắn.

HAI CON ẾCH VÀ CÁI GIẾNG

Có hai con ếch cùng sống trong một đầm lầy. Thế nhưng một mùa hè nóng nực đã làm cho cái đầm lầy khô cạn và chúng phải rời đi tìm một nơi khác để sống vì loài ếch rất thích những nơi ẩm ướt nếu chúng có thể tìm được. Dần dần, chúng tới bên một cái giếng sâu. Một con ếch nhìn xuống dưới nói với con kia rằng:

- Đây có vẻ là một nơi khá mát mẻ đây. Hãy nhảy xuống sống ở đây thôi.

Nhưng con ếch kia có vẻ thông thái hơn liền trả lời rằng:

Dùng vội anh bạn, giả sử rằng cái giếng này bị khô đi như cái đầm lầy kia thì làm sao chúng ta lên khỏi mặt đất được?

Hãy suy nghĩ hai lần trước khi hành động.

CUA VÀ CÁO

Một lần, một con cua rời khỏi bờ biển để tới sống trong một cánh đồng trên đất liền, một nơi tuyệt đẹp, xanh mướt và dường như có rất nhiều thức ăn. Nhưng một con cáo đói đã mò tới, theo dõi con cua và tóm được nó. Trước khi sắp bị ăn thịt, con cua nói:

Thật đáng đời ta lắm vì ta chẳng có lý do gì mà rời ngôi nhà tự nhiên gần biển của ta và tới đây sống như thế là ta thuộc về đất liền vậy’.

Hãy bằng lòng với những gì mình có.

NGƯỜI NÔNG DÂN, CẬU CON TRAI VÀ NHỮNG CON QUẠ

Một người nông dân vừa mới gieo hạt trên cánh đồng lúa mì và luôn trông nom nó cẩn thận vì có rất nhiều quạ, sáo đá liên tục tới cư ngụ và chúng ăn mất hạt lúa. Đi cùng với ông ta là cậu con trai và cậu bé luôn mang theo súng cao su. Bất kì khi nào người nông dân đề nghị đưa súng cao su là lũ sáo đá hiểu ngay ông ta nói gì rồi cảnh báo lũ quạ và chúng lại tạm lánh đi một lúc. Vì thế, người nông dân nghĩ ra một cách. Ông nói:

- Con trai yêu quý của ta, chúng ta cần phải tìm

cách tốt hơn để xua đuổi lũ quạ. Vì vậy, từ giờ trở đi, khi cha muốn sủng cao su thì cha sẽ không bảo ‘sủng cao su’ mà cha chỉ nói ‘hùm’ và lúc ấy thì con đưa ngay sủng cho cha nhé.

Đúng lúc ấy thì đàn chim quay lại. ‘Hùm’, người nông dân nói, nhưng lũ sáo đá không hề để ý và ông đã có thời gian bắn một loạt viên đá, trúng đầu một con, chân một con khác và cánh của một con khác nữa trước khi chúng kịp bay khỏi cánh đồng. Trong khi đang vội vã bay đi, chúng gặp mấy con sếu và sếu hỏi thăm lũ chim xem có chuyện gì xảy ra.

Một con quạ nói: Chuyện gì ư?. Thật là những kẻ láu cá, con người ấy. Đây chính là chuyện đấy. Đừng có lại gần họ. Họ có cách nói một thứ nhưng lại ám chỉ một thứ khác một con quạ nói điều này đã gây ra cái chết của một vài người bạn đáng thương của chúng tôi đấy’.

LỪA VÀ CHÓ

Lừa và chó đang đi trên đường cùng nhau thì bất gặp một cái gói được bọc kín nằm dưới đất. Lừa nhặt nó lên, bóc nó ra thì thấy trong đó có mấy tờ giấy và nó liền đọc to cho chó nghe. Hoá ra những tờ giấy này toàn nói về cỏ tươi, lúa mạch và cỏ khô – tóm lại là tất cả những thức ăn khoái khẩu của lừa. Chó nghe thấy vậy thì cảm thấy chán ngấy đến tận cổ và cuối cùng, khi không còn đủ kiên nhẫn

nữa, nó kêu lên:

- Bỏ qua mấy trang đi anh bạn và hãy thử xem nó có nói gì về thịt hay xương không. Lừa đọc lướt qua nhưng chẳng thấy có thứ gì như lời chó nói và cũng trả lời như vậy. Thế là chó bức bối đáp lại rằng:

- Ôi, hãy vứt nó đi, thứ ấy thì có gì hay chứ.

CON LỪA THỔ TƯỢNG

Một người đàn ông đặt một bức tượng lên lưng con lừa của mình để đưa nó tới một trong những ngôi đền của thành phố. Khi họ đang đi trên đường, tất cả mọi người đều lật tấm vải che bức tượng ra và cúi đầu tỏ sự tôn kính với bức tượng nhưng con lừa lại nghĩ rằng họ làm vậy vì sự tôn thờ đối với nó nên bắt đầu lên mặt. Cuối cùng, nó trở nên quá tự kiêu đến nỗi cho rằng nó có thể làm bất kì điều gì mình muốn và để phản đối việc phải thờ một vật nặng như vậy, nó dùng hần lại nhất định không chịu nhúc nhích thêm một phân nào. Ông chủ thấy nó quá bướng bỉnh liền dùng gậy đánh cho một phát thật đau và mắng nó rằng:

Cái con vật ngu ngốc, đàn độn kia! Mày cho là mọi người đang cúi chào và tôn thờ một con lừa chắc?.

NGƯỜI A-TEN VÀ NGƯỜI THEB

Một người A-ten và một người Theb đang đi trên đường cùng nhau và giết thời gian bằng cách tán gẫu, một việc thường thấy ở các lũ khách. Sau khi thảo luận về rất nhiều chủ đề, họ bắt đầu nói về các anh hùng, một đề tài khá phong phú hơn là mang tính khai sáng. Mỗi người đều không tiếc lời ca ngợi những anh hùng của thành phố họ, cho tới khi cuối cùng, người Theb khẳng định rằng Héc-quyn là người anh hùng vĩ đại nhất đã từng sống trên trái đất và hiện giờ giữ vị trí hàng đầu trong số các vị thần. Trong khi đó người A-ten thì khẳng khái rằng thần Dớt còn vĩ đại hơn nhiều vì ngài là vị thần tối cao của các vị thần trong khi Héc-quyn đã có lần bị ép buộc làm đầy tớ. Kết quả là A-ten đã thắng vì anh ta là một kẻ lấu cá, giống như mọi người A-ten khác khiến cho người Theb không địch nổi tài ăn nói của anh ta cuối cùng phải hét lên vì tức giận:

- Thôi được, cứ cho là anh đúng đi nhưng tôi chỉ hy vọng là khi các vị anh hùng này nổi giận với chúng ta thì người A-ten có thể chịu được cơn thịnh nộ của Héc-quyn còn người Theb chỉ phải chịu sự nổi giận của thần Dớt.

NGƯỜI CHĂN DÊ VÀ CON DÊ

Một hôm, người chăn dê đang lừa đàn trở về bãi nhốt thì một con dê đi lạc khỏi đàn và nó từ chối gia nhập chung với những con còn lại. Anh ta cố gắng rất lâu để đưa nó trở về bằng cách huýt sáo gọi nhưng con dê chẳng buồn quan tâm tới người chăn dê. Cuối cùng, anh ta nhặt ngay hòn đá ném nó và thật không may một cái sừng của con dê đã bị gãy. Trong nỗi lo sợ, anh ta van xin con dê đừng có mách ông chủ về chuyện này nhưng nó trả lời rằng:

Anh bạn ngốc nghếch ơi, dù cho tôi có giữ mồm giữ miệng thì cái sừng của tôi cũng đã nói lên tất cả rồi.

Sẽ là vô ích khi cố che giấu điều không thể che giấu.

CỪU VÀ CHÓ

Ngày xưa ngày xưa, loài cừu thường phân nản với người chăn cừu về sự phân biệt đối xử của ông ta giữa loài cừu và loài chó.

Lũ cừu nói: Cách quản lý của ngài, thật kì lạ và chúng tôi cho rằng như vậy là không công bằng. Chúng tôi cho ngài lông, thịt cừu và sữa, còn ngài chẳng cho chúng tôi ăn gì khác ngoài cỏ. Thậm chí chúng tôi còn phải tự kiếm cỏ cho bản thân; trong khi ngài có nhận được gì từ lũ chó đâu, hơn thế ngài còn cho chúng ăn những thứ ngon từ bàn ăn của ngài.

Chó nghe lỏm được những lời nhận xét này của lũ cừu liền tới nói ngay:

- Phải, nhưng các người sẽ làm được gì nếu không có ta? Những tên trộm sẽ tóm các người, chó sói sẽ ăn thịt các người. Thực ra, nếu ta không thường xuyên để mắt tới thì liệu các người có thể thoải mái mà gặm cỏ được không?

Lũ cừu buộc phải công nhận rằng những gì sói nói là sự thật và không bao giờ phân nản về sự ưu đãi mà chó được hưởng nữa.

NGƯỜI CHĂN CỪU VÀ CHÓ SÓI

Một người chăn cừu tìm thấy một con sói con trên bãi cỏ liền mang nó về nhà nuôi chung cùng với những con chó của anh ta. Khi con sói lớn lên, nếu như khi nào có một con sói ăn trộm cừu thì nó thường cùng đàn chó săn con sói đó. Đôi khi đàn chó cũng không đuổi kịp tên trộm được nên từ bỏ cuộc đuổi bắt trở về nhà. Con sói lúc này sẽ tiếp tục rượt đuổi và khi đã bắt kịp tên trộm, nó sẽ dừng lại và cùng con sói kia thưởng thức bữa tiệc thịt cừu rồi lại quay về nhà người chăn cừu. Nhưng nếu không có con cừu nào bị bọn chó sói mang đi, nó sẽ tự mình ăn cắp một con rồi chia sẻ chiến lợi phẩm của mình với lũ chó. Người chăn cừu bắt đầu thấy nghi ngờ con sói và rồi một ngày, anh ta bắt quả tang nó đang hành động nên đã quấn dây thừng quanh cổ rồi treo nó lên cái cây gần đó.

Cái gì thuộc về bản chất thì chắc chắn sẽ bộc lộ ra ngoài.

SƯ TỬ, THẦN GIU-PI-TÔ VÀ VOI

Sư tử với vẻ ngoài dũng mãnh và sức mạnh, hàm răng cùng móng vuốt sắc nhọn lại rất sợ một thứ: nó không thể chịu được tiếng gáy của một con gà trống và bất kì khi nào nghe thấy tiếng

ấy là nó bỏ chạy. Nó cay đắng than vãn với thần Giu-pi-tơ vì đã tạo ra nó như vậy nhưng thần Giu-pi-tơ nói rằng đó không phải lỗi của ngài. Ngài cho rằng đây là nhược điểm duy nhất của nó và sư tử hãy nên bằng lòng với điều đó. Tuy nhiên, sư tử không thể thấy thoải mái được và thấy rất xấu hổ vì sự hèn nhát của mình đến nỗi nó mong được chết đi cho rảnh. Trong tâm trạng đó, nó đã gặp và nói chuyện với voi. Sư tử nhận thấy rằng con vật to lớn cứ liên tục vấy tai như thể là nó đang nghe ngóng chuyện gì liền hỏi voi vì sao lại làm vậy. Ngay sau đó thì một con muỗi vo ve bay tới và con voi nói:

Anh có thấy con côn trùng nhỏ đáng ghét đó không? Tôi rất sợ nó bay vào tai tôi vì chỉ cần một lần nó vào tai tôi thì tôi sẽ chết ngay tức khắc.

Sư tử sau khi nghe thấy vậy đã chợt tỉnh ra: 'Bởi vì', nó tự nói với mình, 'nếu như voi, một con vật to như thế mà còn sợ một con muỗi thì ta không có gì phải xấu hổ khi sợ một con gà trống còn to gấp một vạn lần con muỗi cả'.

LỢN VÀ CỪU

Một con lợn tìm đường vào một cánh đồng, nơi có một đàn cừu đang gặm cỏ. Người chăn cừu đã bắt nó, định mang nó đến hàng thịt lợn thì nó kêu eng éc và cố chống cự để trốn thoát. Lũ cừu trách

mắng nó vì đã gây âm ỉ như vậy và nói:

- Người chăn cừu thường xuyên bắt và kéo lê chúng tôi như vậy mà chúng tôi có bao giờ làm âm ỉ lên đâu.

Lợn trả lời: Không, tôi có dám nói là mình không có lỗi đâu, nhưng hoàn cảnh của tôi hoàn toàn khác của các anh: ông ta chỉ muốn lông của các anh thôi còn ông ta lại muốn thịt của tôi.

NGƯỜI LÀM VƯỜN VÀ CON CHÓ

Con chó của người làm vườn bị rơi vào một cái giếng sâu, nơi mà ông chủ của nó thường dùng dây thừng và gầu kéo nước lên để tưới cây trong vườn. Thất bại trong việc kéo con chó lên bằng cách này, người làm vườn tự mình xuống giếng để kéo con chó lên. Nhưng con chó lại nghĩ rằng ông chủ xuống để dìm chết nó nên khi ông chủ vừa xuống đứng tầm với là nó đã cắn anh ta. Anh chàng đã rất đau do vết cắn của con chó bèn bỏ mặc nó lại trong giếng, tự mình trèo lên với câu nói đầy tức giận:

- Thật đáng đời ta khi cố gắng cứu một kẻ đã quyết tâm muốn tự tử.

NHỮNG DÒNG SÔNG VÀ BIỂN

Ngày xưa ngày xưa, tất cả các dòng sông liên kết lại với nhau để phản đối biển đã làm cho nước của chúng trở nên mặn.

Chúng nói với biển: Khi chúng tôi đến với anh, chúng tôi còn ngọt ngào và có thể uống được nữa nhưng ngay khi chúng tôi hoà cùng anh thì chúng tôi trở nên mặn chát và có mùi vị khó chịu của anh.

Biển trả lời lại một cách ngắn gọn rằng:

- Hãy tránh xa tôi ra thì các anh sẽ vẫn ngọt ngào thôi.

SƯ TỬ YÊU

Một con sư tử yêu say đắm con gái một người nông dân và muốn cưới cô làm vợ nhưng cha cô gái lại không hề muốn con gái mình làm vợ một con vật đáng sợ như vậy nhưng cũng lại không muốn làm sư tử phật ý. Thế là ông ta nghĩ ra một âm mưu. Ông ta tới gặp sư tử và nói rằng:

- Tôi nghĩ rằng ngài chắc chắn sẽ là một người chồng rất tuyệt vời của con gái tôi nhưng tôi vẫn chưa thể chấp nhận lời cầu hôn của ngài trừ khi ngài cho phép tôi nhổ răng, cắt móng vuốt của ngài vì con gái tôi rất sợ chúng.

Sư tử quá yêu cô gái đến nỗi nó đồng ý ngay tấp lự. Tuy nhiên, ngay sau khi sư tử bị tước hết vũ khí tự vệ, người nông dân không còn sợ nó nữa và đã đuổi nó đi.

NGƯỜI NUÔI ONG

Một tên trộm nhân lúc chủ nhà đi vắng đã mò vào một nhà nuôi ong và lấy tất cả mật đi. Khi người nuôi ong về nhà thấy các tổ đều trống rỗng, anh ta rất buồn và đứng nhìn trân trân vào những cái tổ. Chẳng bao lâu, lũ ong quay lại lấy mật thì thấy tổ của mình bị lật nhào và người nuôi ong thì đứng bên cạnh liền xông vào đốt anh ta. Lúc này thì anh ta nổi giận tam bành và hét lên:

- Hỡi những kẻ vô ơn kia! Các người để cho tên đã ăn cắp mật của ta bình yên vô sự trong khi lại quay lại đốt người đã chăm sóc, nuôi dưỡng các người!

Khi đánh trả, nên chắc chắn rằng bạn đánh đúng người.

ĐOI, CÂY MÂM XÔI VÀ MÒNG BIỂN

Một con doi, một cây mâm xôi và một con mòng biển lập thành một nhóm và quyết định đi buôn cùng nhau. Con doi vay một số tiền để bắt đầu việc kinh doanh; cây mâm xôi dự trữ một kho quần áo

với nhiều loại khác nhau, còn mòng biển thì chuẩn bị một ít dây dọi và chúng khởi hành. Ngay lúc đó thì một cơn bão ập tới và con thuyền cùng với tất cả hàng hoá của chúng đều rơi xuống đáy biển nhưng ba nhà kinh doanh vẫn cố gắng vào được bờ. Mòng biển thì cứ bay qua bay lại trên biển và thỉnh thoảng lại lặn xuống tìm dây dọi nó đánh mất trong khi dơi, do quá sợ chủ nợ nên nó cứ khi trời sáng là nó trốn đi và chỉ đi ra ngoài kiếm ăn vào ban đêm; còn cây mâm xôi thì cứ nắm lấy quần áo của bất kì ai đi qua với hy vọng một ngày nào đó sẽ nhận ra và lấy lại được số quần áo đã mất.

Ai cũng chỉ quan tâm lấy lại những thứ đã mất mà không lo bù đắp những thứ họ thiếu.

CHÓ VÀ CHÓ SÓI

Một con chó đang nằm sưởi nắng trước cửa một sân trại thì một con sói nhảy tới định ăn thịt nó nhưng chó cầu xin tha mạng và nói:

- Anh có thể thấy là tôi gầy thế nào và giờ thì tôi không thể là một bữa ăn ngon cho anh được, nhưng nếu anh chịu khó đợi một vài ngày nữa, ông chủ sắp tổ chức tiệc lớn rồi. Tất cả các thức ăn thừa sẽ được vớt cho tôi và chắc chắn là tôi sẽ béo múp lên thôi. Khi đó anh ăn thịt tôi cũng chưa muộn mà.

Chó sói thấy rằng đây là một kế hoạch rất hay

nên bỏ đi. Vài ngày sau, chó sói quay lại sân trại & thấy chó nằm thoải mái trên mái nhà, nơi mà nó không thể lên được. Nó gọi to: Hãy xuống đây và chịu bị ăn thịt đi: mi có nhớ thoả thuận của chúng ta không?

Nhưng con chó lạnh lùng đáp lại:

- Bạn của tôi ơi, nếu như anh tóm được tôi khi đang nằm cạnh cửa lều nữa thì liệu anh có đợi một bữa tiệc lớn nữa không?

Bị cắn một lần thì sợ gấp hai.

ONG BẮP CÀY VÀ RẮN

Một con ong bắp cày đậu trên đầu một con rắn và không chỉ đốt rắn nhiều lần, ong còn bướng bỉnh bám trên đầu nạn nhân của nó. Phát điên lên vì đau, rắn cố tìm mọi cách để thoát khỏi con côn trùng đáng ghét nhưng vô ích. Cuối cùng, trong sự tuyệt vọng, nó kêu lên rằng: .

Ta sẽ giết chết mi dù phải đổi bằng cả mạng sống của ta. Nói xong, rắn liền đưa đầu mình cùng với con ong trên đó vào dưới bánh của một cái xe bò chạy qua và cả hai đều chết.

ĐẠI BÀNG VÀ XÉN TÓC

Một con đại bàng đang đuổi theo một con thỏ và chú thỏ này phải bỏ chạy để bảo toàn mạng sống mà không biết tìm ai để cầu cứu. Lúc đó, nó trông thấy con xén tóc liền đến cầu xin nó giúp mình. Thế là khi đại bàng tới nơi, xén tóc yêu cầu đại bàng không được động đến thỏ nay đã dưới sự bảo vệ của nó. Nhưng đại bàng không thèm để ý tới xén tóc bởi vì nó quá nhỏ bé, chộp lấy thỏ và ăn thịt nó. Xén tóc không bao giờ quên việc này nên luôn để mắt tới tổ chim của đại bàng & bất kì khi nào đại bàng đẻ một quả trứng là nó lại trèo lên, lấy trứng ra khỏi tổ và đập vỡ.

Cuối cùng, đại bàng rất lo lắng vì tình trạng mất trứng này nên đã tới gặp thần Giu-pi-tơ, người bảo vệ đặc biệt cho đại bàng, cầu xin thần hãy cho nó một chỗ an toàn để làm tổ. Thế là thần Giu-pi-tơ để cho nó để trứng trong lòng ngài nhưng xén tóc đã biết được điều này nên đã làm một nắm đất có kích thước bằng đúng quả trứng đại bàng rồi ném nó vào trong lòng thần Giu-pi-tơ. Khi thần nhìn thấy cục đất, ngài liền đứng dậy rũ áo mà quên luôn về những quả trứng kia và hất luôn chúng ra ngoài. Từ đó trở đi, người ta bảo rằng đại bàng không bao giờ để trứng vào mùa xén tóc bay đi khắp nơi.

NGƯỜI SĂN CHIM VÀ CON CHIM CHIÊN CHIÊN

Một người săn chim đang đặt lưới để bẫy chim thì một con chiền chiền bay tới hỏi xem anh ta đang làm gì.

- Tôi đang bận xây dựng một thành phố, anh ta nói và sau đó bỏ đi ra một chỗ rồi núp ở đó. Con chim bay lại xem xét những cái lưới một cách rất tò mò. Nhìn thấy những cái lưới, nó nhảy lên để chiếm giữ thành phố nọ và bắt đầu bị mắc vào bẫy. Người săn chim ngay lập tức chạy lại và tóm lấy nó. Chiền chiền nói: Ta thật là ngu ngốc!, nhưng dù sao đi nữa, nếu đây là kiểu thành phố mà anh đang xây dựng thì sẽ mất rất nhiều thời gian trước khi anh tìm được đủ những tên ngốc để nhét đầy trong đó.

NGƯ DÂN THỐI SÁO

Một hôm, một ngư dân biết thối sáo ra bãi biển tay cầm lưới và sáo theo. Anh ta đứng trên một mỏm đá nhô ra, bắt đầu chơi một giai điệu với ý nghĩ rằng âm nhạc sẽ làm cho lũ cá nhảy lên trên bờ. Anh ta tiếp tục chơi một lúc nhưng chẳng có con cá nào xuất hiện cả, vì thế cuối cùng anh ta ném luôn cây sáo đi & và quăng lưới xuống biển và thu được một mẻ lưới đầy. Khi lũ cá được kéo lên bờ,

anh ta trông
thấy chúng
nhảy lên bờ liền
kêu lên:

Lũ chúng
mày là những
kẻ thật lấu cá!
Chúng mày
không hề nhảy
khi ta thối sáo
nhưng giờ khi ta
đã ngừng rồi thì
chúng mày cũng
không thể làm
gì được nữa đâu.

CON CHỒN VÀ NGƯỜI ĐÀN ÔNG

Một người đàn ông bắt được một con chồn, con vật này luôn trốn quanh nhà. Anh ta đang định dìm chết nó trong bồn nước thì nó van xin anh tha mạng và nói rằng:

- Chắc chắn là anh không nỡ giết tôi phải không? Hãy thử nghĩ xem tôi đã có ích thế nào trong việc dọn sạch lũ chuột và thằn lằn chuyên phá hoại trong nhà anh. Vậy thì anh hãy tỏ lòng biết ơn tôi bằng cách thả tôi ra.

- Người đàn ông nói: Người không phải là không

có ích, ta công nhận điều đó. Nhưng ai đã giết lữ gà? Ai đã ăn cắp thịt? Không, không! Một kẻ gây hại nhiều hơn làm lợi thì không nên để nó tồn tại nữa.

THỢ CÀY, LỪA VÀ BÒ

Một anh thợ cày đóng ách chung cho cả con bò lẫn con lừa của anh ta người đàn ông nói bắt chúng cày thửa ruộng của mình. Đây thật là một việc ghép đôi không hợp lý nhưng lại là điều tốt nhất anh ta có thể làm vì anh ta chỉ có duy nhất một con bò. Vào cuối ngày, khi các con vật được tháo ách, lừa liền nói với bò rằng: 'Chúng ta đã có một ngày làm việc thật vất vả, vậy ai trong hai ta sẽ đưa ông chủ về nhà đây?' Bò trông có vẻ rất ngạc nhiên với câu hỏi này, nó nói:

Sao cơ? Chắc chắn là anh vẫn như thường lệ thôi.

KHỈ VÀ CÁ HEO

Con người khi đi du lịch thường mang theo bên mình một chú chó cảnh hay một chú khỉ như một con vật nuôi trong nhà để giết thời gian. Do vậy, hoá ra là một người đàn ông trở về A-ten từ miền Đông có một chú khỉ trên tàu cùng với anh ta. Khi họ đã tới gần bờ biển A-ten thì một cơn bão lớn đã giáng xuống đầu họ người đàn ông nói con tàu bị lật nhào. Tất cả những ai trên tàu đều bị ném xuống nước người đàn ông nói cố gắng cứu mạng sống của

mình bằng cách bơi vào bờ. Một con khỉ cũng nằm trong số đó. Một con cá heo nhìn thấy, nó ngỡ đó là người nên đã đặt nó lên lưng mình người đàn ông nói mang vào bờ. Khi chúng tới gần Pi-ra-ót, một cảng của A-ten, cá heo mới hỏi khỉ là nó có phải người A-ten không. Khỉ trả lời rằng có và nó còn xuất thân từ một gia đình quý tộc.

Vậy thì chắc chắn là anh biết Pi-ra-ót, cá heo tiếp tục. Khỉ nghĩ rằng cá heo đang nói tới một nhà quý tộc nào đó bèn trả lời rằng:

À vâng, anh ta là bạn cũ của tôi. Lúc này thì cá heo đã phát hiện ra rằng đây là một kẻ dối trá và vì quá tức giận, nó đã lặn sâu xuống biển và con khỉ bất hạnh đã bị chết đuối.

QUA VÀ RẮN

Một con quạ đang đói thì nhìn thấy một con rắn đang nằm ngủ giữa trời nắng. Nó liền dùng móng vuốt của mình quắp rắn lên và mang rắn tới một nơi mà nó có thể thưởng thức bữa ăn của mình mà không sợ bị làm phiền thì bị con rắn ngẩng đầu lên và cắn cho một cái. Đây là một con rắn độc và vết cắn đó khiến quạ ta chết. Trong khi hấp hối, nó nói:

Số phận thật là nghiệt ngã với ta! Ta nghĩ rằng đã tìm được một con mồi ngon nhưng lại phải trả giá bằng cả mạng sống của mình.

NHỮNG CON CHÓ VÀ CÁO

Một vài con chó tìm thấy một bộ da sư tử và đang dùng răng để nhay bộ da đó. Đúng lúc đó thì một con cáo đi ngang qua liền nói:

- Các người cho rằng mình dũng cảm, không có gì phải bàn cãi, nhưng nếu đó là một con sư tử còn sống thì các người sẽ thấy móng vuốt của nó còn sắc nhọn hơn răng của các người đấy.

SƠN CA VÀ ĐIỀU HẬU

Một con sơn ca đang ngồi trên cành một cây sồi

hót véo von như thường lệ. Lúc ấy, con diều hâu đã trông thấy sơn ca và lao thẳng tới quắp lấy nó bằng những móng vuốt sắc nhọn của mình. Diều hâu đang định xé xác con chim bé nhỏ ra từng mảnh thì sơn ca liền van xin nó tha mạng:

Tôi không đủ lớn, để giúp anh có một bữa ăn thịnh soạn. Anh cần phải tìm con mồi trong những con chim lớn hơn.

Diều hâu nhìn nó với vẻ tức giận và nói: Mì hản phải nghĩ ta ngu ngốc, nếu người cho rằng ta sẽ từ bỏ con mồi ta đang có để đi tìm một con mồi lớn hơn mà hiện giờ ta không hề thấy bất kì dấu hiệu nào của nó.

HOA HỒNG VÀ HOA KHÔNG TÀN

Trong một khu vườn, hoa hồng và hoa không tàn cũng ra hoa ngay cạnh nhau và hoa không tàn nói với người hàng xóm của mình rằng:

- Chị không biết là tôi thấy ghen tị với vẻ đẹp & mùi hương ngọt ngào của chị thế nào đâu! Không có gì phải ngạc nhiên khi chị được ưa chuộng trên khắp thế giới.

Nhưng hoa hồng trả lời với vẻ buồn buồn trong giọng nói:

- Bạn thân mến của tôi ơi, tôi nở hoa nhưng chỉ trong một thời gian ngắn thôi, những cánh hoa của tôi

sẽ tàn phai nhanh chóng và rụng đi rồi sau đó tôi sẽ chết. Nhưng hoa của bạn không bao giờ tàn cả ngay cả khi chúng được cắt đi bởi vì chúng là vĩnh cửu.

NGƯỜI ĐÀN ÔNG, NGỰA, BÒ VÀ CHÓ

Vào một ngày mùa đông rét mướt khi những cơn bão đang hoành hành thì một con ngựa, một con bò đực và một con chó đến nhà một người đàn ông xin được trú nhờ. Anh ta vui vẻ đồng ý ngay và vì chúng đã lạnh và ướt hết cả, anh ta đã nhóm lửa cho chúng sưởi ấm, chuẩn bị yến mạch cho ngựa, cỏ khô cho bò và những thức ăn thừa từ bữa tối của mình cho chó. Khi cơn bão tan và chúng chuẩn bị khởi hành, chúng quyết định sẽ thể hiện sự biết ơn của mình theo cách sau. Chúng chia cuộc sống của con người thành ba phần và mỗi con sẽ nhận một phần với đặc trưng tính cách là của chúng. Ngựa nhận phần tuổi trẻ và do đó thanh niên thường rất nhiệt tình và không chịu được sự gò bó; bò nhận phần tuổi trung niên và vì thế con người ở giai đoạn giữa cuộc đời thường khá ổn định và chăm chỉ. Trong khi đó chó nhận phần tuổi già và đó là lý do tại sao người già thường hay cau gắt và khó tính, giống như loài chó, chúng rất gắn bó với những ai đối xử tốt với chúng nhưng sẽ sẵn sàng cắn những người lạ hay làm chúng khó chịu.

CHÓ SÓI VÀ CỪU

Lũ chó sói đã cử một đại diện tới gặp cừu với đề nghị về hoà bình vĩnh viễn giữa chúng với một điều kiện là sẽ không bao giờ có chó trông nom đàn cừu nữa. Con cừu gốc nghếch đồng ý ngay với lời đề nghị này nhưng một con cừu đực già thông thái đã can thiệp và nói rằng:

- Làm thế nào mà chúng tôi có thể trông đợi được sống hoà bình với các anh? Vì sao ư? Vì ngay cả khi có lũ chó bảo vệ chúng tôi còn chưa bao giờ tránh khỏi những cuộc tấn công chết chóc của các anh nữa là.

THIÊN NGÀ

Người ta nói rằng thiên nga chỉ hát một lần duy nhất trong đời – đó là khi nó biết mình sắp chết. Một người đàn ông đã từng nghe tiếng hát của thiên nga, một hôm nhìn thấy một con thiên nga được bày bán ở chợ liền mua nó mang về nhà. Vài ngày sau, anh ta mời bạn đến ăn tối để giới thiệu con thiên nga và bắt nó hát cho họ giải trí nhưng con thiên nga vẫn im thin thít. Thời gian trôi đi, khi nó già đi, nó nhận thức được cái chết đang đến gần bèn cất tiếng hát ngọt ngào nhưng buồn bã. Người đàn ông nghe thấy thế thì tức lắm, nói:

- Nếu con vật này chỉ hát khi nó sắp chết thì ngày ấy ta thật là ngu ngốc khi muốn nghe giọng hát của nó! Lẽ ra ta nên vận cổ nó thay vì chỉ mời nó hát.

CON RẮN VÀ THẦN GIU-PI-TƠ

Một con rắn phải rất khổ sở khi bị người và các con thú khác thường xuyên dẫm lên và một phần do chiều dài cơ thể, nó không thể nhấc mình lên khỏi mặt đất được. Thế là nó tới gặp thần Giu-pi-tơ phàn nàn về những nguy hiểm nó gặp phải. Nhưng thần Giu-pi-tơ lại tỏ ra không mấy thương xót nó.

Ngài nói: Ta có thể chắc chắn rằng, nếu như người cắn những kẻ đã giẫm lên người thì những kẻ khác sẽ chịu khó quan sát xem chân họ đang đặt ở đâu đấy.

CHÓ SÓI VÀ CÁI BÓNG CỦA NÓ

Một con sói đang đi lang thang trên một vùng đất rộng lớn, khi mặt trời đang xuống thấp dần thì bị ấn tượng mạnh bởi kích thước cái bóng của mình và tự nói:

- Ta không phản đối rằng to rất to lớn. Thế mà ta lại đi sợ một con sư tử! Ta chứ không phải là hèn sẽ là chúa tể muôn loài.

Rồi không thèm để ý tới hiểm nguy, nó vênh váo bước đi như thể không có gì phải nghi ngờ về điều đó vậy. Ngay lúc đó, một con sư tử từ đâu nhảy ra vồ lấy nó.

Nó kêu lên: Hỡi thánh A-la, giá mà ta không quên đi sự thật thì ta đã không bị chết bởi những điều tưởng tượng ngu ngốc của mình.

ANH TRAI CÀY VÀ CON SÓI

Một anh trai cày cho con bò của mình tạm nghỉ và dẫn nó đi uống nước. Trong khi anh đi vắng, một con sói đang đói xuất hiện. Nó tới bên cái cày và bắt đầu nhai cái đai da nối với cái ách. Trong khi cố gắng gặm lấy gặm để cái đai da với mong muốn thoả cơn đói, không hiểu thế nào nó đã bị mắc vào bộ yên cương, quá sợ hãi, nó cố gắng thoát ra nhưng càng vướng sâu hơn như thể nó đang cố kéo cái cày đi cùng mình. Chẳng mấy chốc, anh trai cày quay lại nhìn thấy vậy liền kêu lên:

Con vật bỏ đi kia, ta ước gì mi từ bỏ được việc trộm cắp này và thay vào đó làm một việc thật thà hơn.

THẦN ME-CU-RY VÀ NGƯỜI ĐÀN ÔNG BỊ KIẾN ĐỐT

Một người đàn ông một lần trông thấy một con tàu với tất cả thủy thủ đoàn trên đó và lên án gay gắt sự bất công của chúa trời. Anh ta nói: Họ chẳng quan tâm gì tới tính cách của con người cả, mà để cho cái tốt và cái xấu đến cùng với cái chết của họ. Có một tổ kiến ở ngay gần chỗ anh ta đứng & trong khi anh ta đang nói thì đã bị lũ kiến đốt vào chân. Quá tức giận, anh ta dùng chân đạp vào tổ kiến ấy làm hàng trăm con kiến vô tội chết, Bỗng nhiên, thần Me-cu-ry xuất hiện dùng gậy thần đánh cho anh chàng một trận nên thân rồi nói:

Người là một kẻ độc ác, giờ thì sự công bằng trong người ở đâu?

CON SƯ TỬ XẢO TRÁ

Một con sư tử trông thấy một con bò mộng béo tốt đang gặm cỏ trên đồng và nước miếng nó chảy ra khi nghĩ tới bữa tiệc thịnh soạn nó sắp có nhưng sư tử cũng không dám tấn công bò vì sợ đôi sừng sắc nhọn của nó. Tuy nhiên, con đoi buộc nó phải làm một điều gì đó và nếu như dùng sức thì chắc chắn sẽ thua nên nó quyết định phải dùng tới thủ đoạn. Tới gần con bò một cách thân thiện, sư tử nói:

Tôi không thể không nói về sự ngưỡng mộ lớn lao của tôi đối với thân hình tuyệt đẹp của anh. Một cái đầu thật đẹp, đôi vai và những bắp đùi rắn chắc! Tuy nhiên, bạn thân mến ơi, cái gì đã khiến anh phải mang đôi sừng xấu xí kia? Hẳn là anh phải thấy chúng thật thừa thãi khi chúng không có tí giá trị thẩm mĩ nào. Tin tôi đi, anh trông sẽ mạnh mẽ hơn nhiều nếu không có chúng đấy.

Con bò ngu ngốc đã tin ngay những lời phỉnh nịnh này liền cắt bỏ đôi sừng, vũ khí tự vệ duy nhất của nó và đã dễ dàng trở thành miếng mồi ngon của sư tử'.

VỆT VÀ MÈO

Một người đàn ông một lần mua về một con vẹt và cho phép nó làm bất kì việc gì trong nhà. Nó rất sung sướng với sự tự do này và lúc ấy bay lên trên bộ lò sưởi la hét thoả thích. Tiếng ồn này đã làm phiền con mèo đang nằm ngủ trên cái thảm đặt trước lò sưởi. Nhìn lên kẻ phá hoại giấc ngủ của mình, nó nói:

Mi là ai và từ đâu đến vậy?

Con vẹt trả lời:

Ông chủ của người đã mua và mang ta về nhà cùng với ông ấy. Mèo nói: Con chim xác xược kia, sao một kẻ mới đến như mi mà đã dám gây âm ỉ như vậy? Đến như ta, được sinh ra ở đây và đã sống

ở đây cả cuộc đời mà bất kì khi nào ta cả gan meo lên một tiếng là họ sẽ ném các thứ vào người ta rồi còn đuổi ta khắp nơi ngay. Con vẹt nói: Hãy nhìn đây, thưa quý cô. Cô im đi là quá đúng rồi còn gì. Họ thích giọng hót của tôi còn tiếng kêu của cô thì đúng là một sự khó chịu.

HƯƠNG VÀ SƯ TỬ

Một con hương bị mấy con chó săn rượt đuổi theo liền trốn trong một cái hang với hy vọng đó sẽ là an toàn để trốn khỏi những kẻ rượt đuổi. Thật không may, trong hang ấy lại có một con sư tử và con hương tội nghiệp đã dễ dàng trở thành miếng mồi ngon của nó. Nó kêu lên: Ta thật là bất hạnh, ta thoát khỏi sự săn đuổi của lũ chó để lại nằm trong móng vuốt của sư tử thế này đây.

Tránh vỏ dưa, gặp vỏ dừa.

KÊ LỪA ĐẢO

Một người đàn ông bị ốm rất nặng và anh ta đã thề rằng sẽ sẵn sàng cúng một trăm con bò đực trưởng thành cho các vị thần nếu các ngài có thể giúp anh ta được khoẻ mạnh trở lại. Muốn xem anh ta giữ lời hứa thế nào nên các vị thần đã cho anh ta khoẻ lại nhanh chóng. Lúc đó, anh ta chẳng có đến một con bò trưởng thành trong chuồng, thế là anh

ta đã mua một trăm con bò đực non chưa được vỗ béo gì cả đem cống nộp cho các vị thần và nói rằng:

- Hỡi các vị thần, ta muốn các ngài chứng kiến rằng ta đã giữ đúng lời hứa đây.

Các vị thần cũng quyết không chịu thua anh ta liền trao cho anh chàng một giấc mơ trong đó anh được lệnh đi tới bờ biển để lấy về một trăm cu-ron. Trong niềm vui sướng tột bậc, anh ta vội vã tới đó nhưng lại bị rơi vào tay một băng cướp, những kẻ đã bắt và bán anh ta làm nô lệ và một trăm cu-ron là món tiền bọn cướp thu được sau khi đã bán anh ta đi.

Đừng có hứa những gì mình không làm được.

CHÓ VÀ NHỮNG BỘ DA

Ngày xưa ngày xưa, nhiều con chó trong khi đang đi tìm thức ăn sau nhiều ngày bị bỏ đói đã trông thấy một vài bộ da đang bị ngâm trong một dòng sông nhưng chúng không thể lấy được vì nước quá sâu. Thế là chúng cùng nhau chụm đầu lại và quyết định sẽ uống nước sông cho tới khi nào mực nước sẽ đủ nông để chúng có thể lấy được những bộ da kia. Thế nhưng chẳng bao lâu sau khi chúng uống nước, bụng chúng đã phồng căng đến nỗi bị nổ tung.

SƯ TỬ, CÁO VÀ LỪA

Sư tử, cáo và lừa cùng đi săn với nhau. Chúng nhanh chóng tìm được một chiến lợi phẩm rất lớn và sư tử yêu cầu lừa chia con mồi đó ra. Lừa chia nó thành ba phần bằng nhau và từ tốn nhấc hai con vật kia chọn phần của mình. Sư tử tỏ ra rất tức giận, đã vồ lấy lừa và xé xác nó. Sau đó, nó nhìn chăm chăm vào cáo và ra lệnh cho nó chia phần. Con cáo gom hầu hết số chiến lợi phẩm thành một đồng lớn cho sư tử, còn mình thì nhận một phần rất nhỏ trong đó. Sư tử nói: Bạn thân mến, sao anh lại có thể chia phần khéo léo đến vậy nhỉ? Cáo trả lời rằng:

- Tôi ư? Đơn giản là tôi học được một bài học lớn từ lừa mà thôi.

Hạnh phúc là khi anh học được từ những bất hạnh của kẻ khác.

NGƯỜI SĂN CHIM, GÀ GÔ VÀ GÀ TRỐNG

Một hôm, khi người săn chim đang ngồi trước một bàn ăn đậm bạc với rau và bánh mì thì một người bạn của anh ta bất ngờ tới chơi. Chạm đụng thức ăn thì trống không, thế là anh ta ra ngoài bắt về một con gà gô để làm mồi nhử những con khác. Khi anh định bóp cổ thì chúng kêu lên rằng:

- Chắc chắn là anh sẽ không giết tôi đúng không? Anh có thể làm được gì nếu không có tôi trong lần đi săn tới đây? Làm thế nào anh có thể khiến lũ chim lại gần lưới của mình?

Anh ta đành thả cho gà gô đi và đi tới chuồng gà trong đó có nhốt một chú gà trống béo múp. Khi gà trống trông thấy những gì diễn ra, nó cũng xin anh ta tha mạng và nói:

- Nếu anh giết tôi thì làm sao anh biết được thời gian vào ban đêm? Và ai sẽ đánh thức anh dậy vào buổi sáng khi tới giờ phải làm việc?

Tuy nhiên, người săn chim lại trả lời rằng:

Mi rất hữu ích khi cho ta biết thời gian, ta biết điều đó, nhưng trên hết thì ta không thể để bạn ta đi ngủ mà không có gì vào bụng được. Nói xong, anh ta tóm lấy nó.

MUỖI VÀ SƯ TỬ

Một con muỗi một lần đã bay tới trước mặt sư tử và nói rằng:

- Tôi không hề sợ anh một chút nào cả. Tôi thậm chí còn không thấy anh cân bằng về sức mạnh so với tôi. Rốt cuộc thì sức mạnh của anh ghê gớm tới mức nào? Đó là dùng móng vuốt cào và răng để cắn mà thôi, chỉ giống như một người phụ nữ trong cơn tức giận, không hơn. Nhưng tôi khoẻ hơn anh đấy. Nếu anh không tin thì chúng ta sẽ đánh nhau để phân thắng bại.

Vừa nói xong, con muỗi đã chĩa vòi ra, lao thẳng vào sư tử và đốt lên mũi nó. Khi sư tử cảm thấy ngứa, trong lúc vội vã đập chết con vật hỗn xược kia, nó đã không những cào vào mũi mình làm nó chảy máu mà còn không tóm được con muỗi đang sung sướng vì chiến thắng bay vo ve ngay trước mặt. Tuy nhiên, lúc ấy,

con muỗi lại bị mắc vào một lưới nhện và bị nhện ăn thịt. Vậy là sau khi chiến thắng vẻ vang chúa tể muôn loài thì muỗi lại trở thành mồi ngon của một con côn trùng tầm thường khác.

NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CON CHÓ

Một người nông dân bị mắc kẹt trong trang trại của mình do một cơn bão tuyết khắc nghiệt xảy đến và không thể ra ngoài tìm thức ăn cho bản thân cũng như gia đình được. Do vậy, ông phải giết những con cừu trước tiên để dùng làm thực phẩm. Vài ngày sau đó, cơn bão vẫn tiếp diễn và ông giết vài con dê. Cuối cùng, khi thời tiết không hề có dấu hiệu cho thấy cơn bão sẽ chấm dứt, ông buộc phải giết những con bò để ăn. Khi lũ chó trông thấy nhiều con vật lần lượt bị giết như vậy, chúng bèn nói với nhau:

- Chúng ta nên đi khỏi đây thôi nếu không muốn là nạn nhân tiếp theo!.

ĐẠI BÀNG VÀ CÁO

Đại bàng và cáo trở thành bạn thân của nhau và quyết định sẽ sống gần nhau vì chúng cho rằng chúng càng gặp nhau nhiều thì tình bạn của chúng sẽ càng trở nên thắm thiết. Do đó, đại bàng đã làm tổ ngay trên ngọn cây trong khi cáo thì ở trong bụi

cây dưới gốc và để ra một đàn cáo con. Một hôm, cáo ra ngoài tìm thức ăn và đại bàng, vì cũng muốn thức ăn cho các con mình nên đã bay xuống bụi cây bắt những chú cáo con mang về làm bữa ăn cho mình và gia đình. Khi cáo mẹ trở về, nó không thương tiếc các con bằng tức giận vì nó không thể tóm được đại bàng và bắt nó phải trả giá cho sự bội bạc này. Thế là cáo ngồi xuống chửi rửa đại bàng. Nhưng chẳng bao lâu sau thì cáo cũng trả thù được đại bàng. Một vài người dân làng tình cờ cúng tế một con dê cho thần làng bên cạnh và đại bàng thấy vậy đã sà xuống quắp một miếng thịt dê đang bốc cháy mang về tổ cho các con mình. Một cơn gió mạnh thổi tới và tổ đại bàng bị bắt lửa, do đó, các con nó bị cháy theo và rơi xuống đất. Cáo chỉ chờ có vậy chạy ngay tới nhặt lông chim non lên nhai ngấu nghiến ngay trước mắt đại bàng.

Sự phản bội có thể thoát khỏi sự trừng phạt của con người nhưng không thể thoát khỏi sự trừng phạt của thần thánh.

NGƯỜI BÁN THỊT VÀ CÁC KHÁCH HÀNG

Hai người đàn ông đang mua thịt tại cửa hàng thịt trong chợ và trong khi người bán hàng đang quay lưng lại một lát thì một người đã tóm lấy một súc thịt nhét vào áo khoác của người kia, chỗ không thể tìm ra được. Khi người bán hàng quay lại, anh

ta nhận ngay ra là bị mất một miếng thịt và buộc tội hai người kia đã ăn cắp nó nhưng kẻ đã lấy nó thì bảo là hẳn không cầm còn tên cầm miếng thịt thì bảo là hẳn không lấy. Người bán thịt biết chắc là hai tên này đang lừa ông, nhưng ông chỉ nói rằng:

- Các người có thể lừa ta bằng những lời dối trá nhưng các người không thể lừa được chúa trời đâu và người sẽ không để các người đi dễ dàng đâu.

Quanh co rồi cuộc là sự dối trá.

HÉC-QUYN VÀ NỮ THẦN MI-NÉC-VƠ

Héc-quyn một lần đang đi trên một con đường dài và hẹp thì nhìn thấy một quả táo nằm trên đất ngay trước mặt mình. Anh ta dùng chân giẫm lên nó rồi bỏ đi. Nhưng trước sự ngạc nhiên của Héc-quyn, thay vì vỡ vụn ra thì quả táo lại to lên gấp đôi và anh càng cố gắng dùng gậy đập nó thì nó càng phình ra to hơn đến nỗi chẵn hết cả đường đi. Anh chàng Héc-quyn chỉ còn biết ném gậy và đứng nhìn nó với sự ngạc nhiên cực độ. Đúng lúc ấy thì nữ thần Mi-néc-vơ xuất hiện và nói với anh ta rằng:

- Hãy để nó đấy anh bạn. Thứ mà người nhìn thấy chính là quả táo bất hoà: nếu người không động đến nó, nó vẫn giữ nguyên kích thước nhỏ bé như ban đầu nhưng nếu người dùng bạo lực với nó thì nó sẽ phồng to lên như người thấy đấy.

CÁO PHỤC VỤ SƯ TỬ

Một con sư tử có một con cáo phục vụ và bất cứ khi nào chúng đi săn, con cáo luôn tìm con mồi còn sư tử sẽ nhảy ra vồ lấy và giết chết nó rồi sau đó chúng chia con mồi vừa kiếm được. Nhưng sư tử luôn nhận được phần lớn hơn còn cáo chỉ có được một phần rất nhỏ và điều này khiến nó rất không hài lòng. Thế là nó quyết tâm sẽ đi tìm con mồi cho riêng mình. Nó bắt đầu bằng cách cố gắng ăn cắp những con cừu từ đàn của nó nhưng người chăn cừu đã trông thấy nó & bắt lũ chó đuổi theo. Từ kẻ đi săn, nay cáo đã trở thành kẻ bị săn và nhanh chóng bị tóm rồi bị lũ chó xé xác.

Thà là nô lệ nhưng an toàn còn hơn tự do với đầy hiểm nguy.

SƯ TỬ, CHÓ SÓI VÀ CÁO

Một con sư tử đã trở nên ốm yếu do tuổi già nên phải nằm trong hang. Nghe tin ấy, tất cả các con vật đều đến hỏi thăm sức khỏe sư tử ngoại trừ cáo. Chó sói cho rằng đây là một dịp tốt để trả thù cáo nên đã làm cho sư tử chú ý về sự vắng mặt của cáo, nó nói:

- Ngài thấy đấy thưa ngài, tất cả chúng tôi đều tới đây hỏi thăm sức khỏe của ngài trừ con cáo, nó

không thêm tới gần ngài và quan tâm xem ngài khoẻ hay yếu.

Đúng lúc ấy thì cáo bước vào nghe thấy những từ cuối cùng của chó sói. Sư tử thấy cáo liền gầm lên với sự tức giận tột bậc nhưng cáo đã xin sư tử cho nó được giải thích về sự vắng mặt này rồi nói:

- Không ai trong số họ quan tâm tới sức khoẻ của ngài như tôi thưa ngài vì suốt thời gian qua tôi đã tới gặp rất nhiều bác sĩ để cố gắng tìm ra thuốc chữa cho ngài. Sư tử nói: Liệu ta có thể hỏi là người đã tìm được chưa? Cáo trả lời: Tôi đã tìm được rồi thưa ngài. Đối với bệnh của ngài thì chỉ cần lột da một con sói và quấn da nó quanh người ngài khi nó vẫn còn ấm.

Sư tử nghe vậy liền quay ngay ra phía chó sói dùng chân tát cho nó một cái khiến con vật chết ngay để thử xem đơn thuốc của cáo có hiệu nghiệm không còn cáo thì cười thầm.

HÉC-QUYN VÀ THẦN PLU-TÚT

Khi Héc-quyn được thần Giu-pi-tơ tiếp đón và thiết đãi tại một bữa tiệc lớn dành cho các vị thần, anh đã đáp lại lời chào hỏi của tất cả mọi người một cách rất lịch thiệp ngoại trừ Plu-tút, vị thần của cái. Khi thần Plu-tut tới gần, Héc-quyn đưa mắt nhìn xuống đất rồi quay đi giả vờ như không trông thấy ông. Thần Giu-pi-tơ rất ngạc nhiên trước cách

xử sự này của Héc-quyn liền hỏi vì sao sau khi đã rất thân thiện với các vị thần khác, anh ta lại làm vậy với thần Plu-tút. Héc-quyn nói: Thưa ngài, tôi không thích thần Plu-tút và tôi sẽ nói cho ngài biết là vì sao. Khi chúng tôi cùng ở trên trái đất thì tôi nhận thấy rằng ông ta luôn ở trong nhóm những kẻ bất lương.

CÁO VÀ BÁO

Cáo và báo đang tranh cãi nhau về hình dáng bên ngoài của mình và con nào cũng tự nhận mình đẹp hơn. Báo nói rằng:

- Hãy nhìn cái áo khoác sang trọng của ta đây. Nó thật tuyệt vời và mi chẳng có cái gì để sánh được với nó cả.

Nhưng cáo trả lời lại rằng:

Áo của người có thể tuyệt vời đấy nhưng những mưu kế của ta còn tuyệt vời hơn nhiều.

CÁO VÀ NHÍM

Một con cáo đang bơi qua một dòng sông chảy xiết thì bị dòng nước cuốn trôi đi và dù cáo đã cố gắng chống cự nhưng vẫn bị trôi theo dòng chảy cho tới khi đã bị thâm tím và mệt lử, nó cũng cố bò được vào một bãi đất khô từ một chỗ nước đọng ở bờ sông. Trong khi nó nằm đó không thể nhúc nhích được thì một đàn muỗi ở đâu bay tới đậu trên người cáo và thoải mái hút máu nó vì con vật đã quá yếu để có thể đuổi được lũ muỗi đi. Một con nhím trông thấy vậy liền hỏi cáo có muốn nó đuổi lũ muỗi giùm cho không nhưng cáo trả lời rằng:

- Ôi xin đừng làm vậy! Lũ muỗi này chúng đã hút đầy rồi và lấy được rất ít máu của tôi nhưng nếu anh đuổi chúng đi thì một đàn muỗi khác sẽ lại bay tới và hút nốt số máu tôi còn sót lại và tôi sẽ chết mất.

QUA THƯỜNG VÀ QUẠ TIÊN TRI

Một con quạ thường rất ghen tị với một con quạ tiên tri bởi vì quạ tiên tri được con người coi là loài chim báo điềm, có thể dự đoán được tương lai và do vậy rất được mọi người kính trọng. Quạ thường rất mong muốn có được sự kính trọng như vậy nên một hôm, nhìn thấy vài lũ khách đang đi tới, nó liền bay

lên một cành cây ở bên đường và kêu quạ quạ to hết mức mà nó có thể. Nghe thấy tiếng kêu như vậy, những người này rất sợ hãi vì họ cho rằng đó có thể là điềm xấu nhưng một người trong số họ bất chợt trông thấy con quạ liền nói với các bạn đồng hành rằng: Không sao đâu các bạn. Chúng ta có thể đi tiếp mà không phải lo lắng gì cả vì đây chỉ là một con quạ thường thôi và nó chẳng có ý nghĩa gì cả.

Những kẻ tự nhận mình là thứ mà chúng không phải thì chỉ trở thành trò cười.

MỤ PHÙ THUỶ

Một mụ phù thủy tự cho là có thể xóa bỏ sự tức giận của các vị thần chỉ bằng dùng phép thuật mà chỉ có mụ là nắm giữ bí mật về phương pháp đó và mụ phù thủy đã giàu lên nhanh chóng nhờ kinh doanh cái gọi là phép thuật đó. Nhưng một số người buộc tội mụ đã giở trò yêu ma chúc quỷ và đưa mụ tới trước các quan toà, yêu cầu họ phải xử mụ tội chết vì đã buôn bán lừa đảo. Mụ bị toà án kết tội chết và một thẩm phán đã nói với mụ khi mụ rời ghế bị cáo rằng:

- Người nói rằng người có thể làm tan cơn thịnh nộ của các vị thần, thế nhưng người lại thất bại trong việc xóa bỏ thù hận của con người đối với người.

ÔNG GIÀ VÀ THẦN CHẾT

Một ông già vào rừng đốn củi và bắt đầu vác bó củi về nhà. Đường đi thì rất xa và ông già đã thấy mệt lử khi mà trước mắt ông còn hơn nửa chặng đường nữa. Đặt bó củi xuống đất, ông gọi thần chết tới và xin ngài hãy giải thoát ông khỏi cuộc sống cực khổ này. Ông già vừa dứt lời thì trước sự sợ hãi tội bậc của ông, thần chết đã xuất hiện ngay trước mặt và nói rằng ngài rất vui lòng phục vụ ông. Mặc dù rất sợ hãi nhưng ông già cũng đủ tỉnh táo để thốt lên rằng:

Thưa ngài, nếu ngài tốt bụng như vậy thì xin ngài hãy giúp tôi đặt lại bó củi lên lưng.

KẺ KEO KIẾT

Một kẻ keo kiệt bán tất cả những thứ anh ta có rồi đổ đồng vàng anh ta thu được vào một cái chum và bí mật đem đi chôn ở một cánh đồng. Hàng ngày, anh ta tới thăm nó và đôi khi còn dành hàng giờ để hả hê sung sướng với đồng tài sản của mình. Một người hầu của anh ta nhận thấy những chuyến viếng thăm thường xuyên của ông chủ tới cánh đồng nọ đã đi theo và phát hiện ra bí mật. Một đêm, chờ cơ hội tới, tên đầy tớ lén ra chỗ chôn vàng đào cái chum lên và đánh cắp nó. Ngày hôm sau, kẻ keo

kiệt lại tới chỗ cất giấu như mọi khi và thấy tài sản của mình đã không cánh mà bay. Anh ta vò đầu bứt tóc khóc lóc cho sự mất mát quá lớn này. Một người hàng xóm đi qua tình cờ trông thấy liền hỏi anh ta có việc gì mà đau khổ thế. Kể khéo kiệt kể về nỗi bất hạnh của mình nhưng người kia đáp lại rằng:

- Đừng có quá đau buồn như thế anh bạn. Hãy đặt một viên gạch vào trong hố và nhìn ngắm nó mỗi ngày thì anh cũng không thấy tồi tệ hơn trước là mấy đâu vì ngay cả khi anh có vàng thì nó cũng hoàn toàn chẳng có chút tác dụng gì với anh cả.

NHỮNG CON CÁO VÀ DÒNG SÔNG

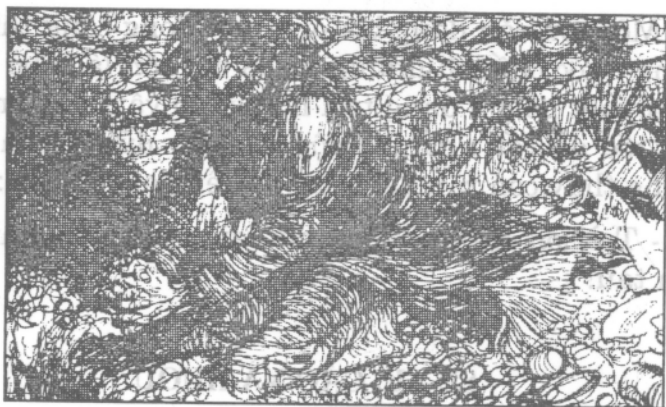
Một vài con cáo tập hợp nhau bên bờ sông vì chúng muốn uống nước nhưng dòng nước chảy xiết và nước trông rất sâu, lại nguy hiểm nên chúng không dám uống mà chỉ đứng gần rìa khuyến khích nhau đừng sợ. Cuối cùng, một con cáo đã khiến cho những con cáo còn lại thấy xấu hổ vì nó tỏ ra rất dũng cảm và nói rằng:

Tôi không thấy sợ một chút nào cả! Hãy xem đây, tôi sẽ nhảy ngay xuống nước.

Ngay khi nó vừa nhảy xuống thì dòng nước mạnh đã cuốn trôi nó đi. Khi những con cáo khác trông thấy bạn mình bị nước mang đi, chúng kêu lên:

Đừng đi, đừng bỏ chúng tôi! Hãy quay lại và chỉ cho chúng tôi nơi nào chúng tôi có thể uống nước an toàn.

Nhưng con cáo trả lời rằng: Tôi e rằng là mình không thể đâu. Tôi muốn tới bờ biển và dòng nước này sẽ mang tôi tới đó một cách nhẹ nhàng. Khi quay lại, tôi sẽ chỉ cho các anh.

NGỰA VÀ HƯƠNG

Có một con ngựa thường gặm cỏ một mình trên cánh đồng. Nhưng một hôm, có một con hương từ đâu tới nói rằng nó có quyền được ăn cỏ ở đó cùng ngựa và hơn thế nữa nó toàn chọn những chỗ tốt nhất để ăn. Con ngựa tức lắm, rất muốn trả thù kẻ không mời mà đến này nên đã tới gặp một người đàn ông và nhờ anh ta giúp đuổi hương đi. Người đàn ông nói. Tất nhiên là ta sẽ giúp nhưng ta chỉ làm như vậy nếu người chịu để ta thắng cương và cưỡi trên lưng người. Ngựa ta đồng ý với điều kiện này nhưng sau khi đã đuổi được hương đi, ngựa ta sợ hãi nhận ra

rằng giờ đây nó đã là nô lệ cho con người.

CÁO VÀ RẮN

Một con rắn đang bơi qua một dòng sông thì bị dòng nước cuốn đi nhưng nó đã cố luôn lách bờ lên được một bó gai đang trôi nổi và do vậy bị cuốn đi với tốc độ rất nhanh. Một con cáo đứng trên bờ trông thấy con rắn đang lao đi liền gọi với theo:

- Trời ơi! Hành khách mà lại muốn điều chỉnh con tàu!

SƯ TỬ, CÁO VÀ HƯƠNG

Một con sư tử đang nằm ôm yếu trong hang và không thể ra ngoài tìm thức ăn được. Vì thế, khi cáo bạn nó tới hỏi thăm sức khỏe, sư tử đã nói rằng:

- Bạn tốt của tôi ơi, tôi muốn anh hãy tới khu rừng đằng kia và lừa một con hương sống ở đó đến hang tôi: Tôi mơ ước có một bữa tối với tim và óc hương. Con cáo liền tới khu rừng gặp con hương và nói rằng:

Thưa ngài, ngài thật là may mắn. Ngài có biết sư tử, đức vua của chúng ta chứ. Đức vua sắp chết và đã chỉ định ngài là người kế nghiệp trị vì các con thú khác. Tôi hy vọng ngài sẽ không quên tôi là người đầu tiên mang tin vui này tới cho ngài. Và bây giờ thì tôi phải quay lại chỗ đức vua và theo tôi

thì ngài nên đi luôn cùng để ở bên đức vua những phút cuối cùng này.

Con hươu rất lấy làm hân hạnh và đi theo ngay con cáo tới hang sư tử mà không nghi ngờ gì cả. Ngay khi hươu vừa vào tới hang là sư tử đã nhảy chồm tới nhưng nó đã tính sai cú nhảy của mình nên con hươu đã thoát được với đôi tai bị rách & nó đã chạy nhanh hết sức có thể để trở về nơi ẩn náu của mình trong rừng. Cáo thấy vô cùng xấu hổ & sư tử cũng chẳng hơn gì, rất thất vọng vì lúc này nó chỉ thấy đói mà không còn thấy mệt nữa. Vì vậy, nó lại van xin cáo thử tới lừa phỉnh con hươu một lần nữa để đưa nó đến hang sư tử.

Cáo nói: Lần này gần như là không thể, nhưng tôi sẽ cố thử xem. Vừa dứt lời, nó đã tới khu rừng lần thứ hai và thấy hươu đang nằm nghỉ, cố gắng hồi phục khỏi nỗi khiếp sợ vừa gặp phải. Vừa nhìn thấy cáo, hươu đã kêu lên:

- Ngươi là tên vô lại, ngươi được gì khi dụ dỗ ta vào chỗ chết như vậy? Hãy rút đi nếu không muốn chết dưới những cái sừng của ta. Nhưng cáo hoàn toàn không hề tỏ ra xấu hổ gì cả. Ngài thật quá nhút nhát đấy, thưa ngài, chắc chắn là ngài không cho rằng đức vua có thể gây hại gì. Sư tử chỉ định thì thăm với ngài về một số bí mật của triều đình thôi trong khi ngài lại bỏ chạy như một con thỏ sợ hãi vậy. Ngài đã làm đức vua rất tức giận và tôi không dám chắc là sư tử có đưa chó sói lên làm vua

thay ngài không trừ khi ngài phải quay lại ngay lập tức và thể hiện cho đức vua biết rằng ngài rất muốn trị vì đất nước. Tôi xin hứa rằng sư tử sẽ không làm hại đến ngài đâu còn tôi xin nguyện làm tên đầy tớ trung thành của ngài.

Con hươu lại một lần nữa ngốc nghếch mắc mưu, đồng ý quay lại hang sư tử và lần này tất nhiên sư tử không mắc thêm một sai lầm nào nữa. Nó nhanh chóng chế ngự được con hươu và ăn thịt con mồi một cách vui vẻ. Trong khi đó, con cáo nhân lúc sư tử không trông thấy đã ăn cắp bộ óc hươu để tự thưởng cho những vất vả của mình. Lúc ấy, sư tử mới bắt đầu đi tìm bộ óc của hươu nhưng tất nhiên là không thấy. Cáo thấy vậy bèn nói:

‘Tôi không nghĩ là anh nên phí công tìm bộ óc ấy làm gì: một con vật mà hai lần chui vào hang sư tử thì bộ óc của nó cũng chẳng có gì phải tiếc cả.

NGƯỜI ĐÀN ÔNG BỊ MẤT THUỞNG

Một người đàn ông đang bận bịu với việc đào bới vườn nho của mình và một hôm, trong khi đang làm việc, anh ta bị mất thưởng. Cho rằng nó bị một trong số những công nhân của mình đánh cắp, anh ta tra hỏi họ rất nhiều nhưng tất cả đều nói rằng họ không biết gì cả. Không tin vào những người này, người đàn ông yêu cầu họ phải vào thành phố và thề nguyện trong một ngôi đền rằng họ không

ăn cắp. Đó là do anh ta không tin tưởng vào các vị thần bình thường ở nông thôn nhưng lại cho rằng tên trộm sẽ không thể đi qua mà không bị thần trí tuệ phát hiện. Khi đi vào trong cổng, điều đầu tiên họ nghe thấy là anh mô thành phố đòi phần thưởng cho những thông tin về tên trộm đã đánh cắp một thứ gì đó từ ngôi đền thành phố này. ‘Hừm’, người đàn ông tự nói với mình rằng, ‘ta cho rằng tốt nhất là nên quay về nhà thôi. Nếu những vị thần thành phố này không thể tìm ra những tên trộm đã ăn cắp đồ của ngôi đền thì chắc chắn là họ cũng không thể biết ai đã ăn trộm cái chuông của ta’.

GÀ GÔ VÀ NGƯỜI SĂN CHIM

Một người săn chim đã tóm được một con gà gô bị mắc trong lưới và đang định bóp chết nó thì nó kêu van thảm thiết xin tha mạng:

Xin đừng giết tôi, hãy để tôi sống và tôi sẽ trả ơn anh bằng cách lừa những con gà gô khác vào lưới của anh. Người săn chim nói: Tất nhiên là không, ta sẽ không tha cho mi đâu. Dù gì thì ta cũng sẽ giết ngươi thôi vì với những lời giả dối như vậy thì mi rất đáng chết.

NGƯỜI THỢ SĂN VÀ ANH TIỂU PHU

Một người thợ săn đang tìm kiếm trong rừng

dấu vết của một con sư tử và trông thấy một anh tiểu phu đang đốn cây. Người thợ săn lại gần anh tiểu phu hỏi xem anh ta có thấy dấu chân sư tử ở gần đó hay có biết hang sư tử ở đâu không. Anh tiểu phu trả lời rằng:

Nếu anh đi cùng tôi, tôi sẽ chỉ cho anh cả con sư tử ấy chứ. Người thợ săn tái mặt vì sợ và rằng anh ta va vào nhau khi trả lời anh tiểu phu:

- Cám ơn anh nhưng tôi chỉ muốn tìm dấu vết của sư tử thôi chứ không phải nó.

RẮN VÀ ĐẠI BÀNG

Một con đại bàng sà xuống quắp một con rắn bằng những móng vuốt sắc nhọn của nó nhằm mang nó đi để ăn thịt. Nhưng con rắn lại rất nhanh nhẹn chỉ trong chốc lát đã quấn quanh người đại bàng và một cuộc đấu tranh giữa cái sống và cái chết đã diễn ra giữa hai con vật. Một người nông

dân đã chứng kiến hết cuộc đối đầu này liền tới giúp đại bàng và đã giúp nó thoát được khỏi con rắn. Để trả thù, con rắn đã phun nọc độc vào trong chiếc bình đựng rượu của người nông dân. Nóng hết cả người vì những nỗ lực cứu đại bàng vừa rồi, người đàn ông định thưởng cho mình một hộp rượu cho đã khát thì đại bàng đã kịp thời hất bình đựng rượu ra khỏi tay người nông dân làm cho rượu trong đó đổ hết ra đất.

Giúp đỡ người khác thì cũng xứng đáng được trả ơn.

KÊ LỪA ĐẢO VÀ NHÀ TIÊN TRI

Một kẻ lừa đảo cá cược rằng hắn ta sẽ chứng minh nhà tiên tri ở Den-phi không đáng tin cậy bằng cách tìm ra một câu trả lời sai cho câu hỏi do chính hắn ta đặt ra. Do vậy, hắn tới đến vào một ngày đã hẹn trước với một con chim trong tay mà hắn giấu trong mép tay áo và hỏi rằng thú mà hắn đang giấu trong tay còn sống hay đã chết. Nếu nhà tiên tri nói rằng 'đã chết' thì hắn sẽ đưa ra con chim còn sống còn nếu như câu trả lời là 'còn sống' thì hắn sẽ bóp cổ con chim & đưa ra một con chim đã chết. Nhưng vị tiên tri thông thái hơn hắn nhiều vì câu trả lời của ông là :

Hỡi kẻ lạ mặt kia, dù cho thú ngươi đang nắm trong tay còn sống hay đã chết thì điều đó hoàn toàn phụ thuộc vào ý muốn của ngươi thôi.

THẦN ĐAU KHỔ VÀ ĐẶC QUYỀN CỦA MÌNH

Khi thần Giu-pi-tơ đang chỉ định cho các vị thần đặc quyền của họ thì tình cờ thần Đau khổ cũng không có mặt ở đó nhưng khi mọi người đã nhận xong phần của mình thì ông ta lại vào đòi quyền lợi của mình. Thần Giu-pi-tơ bối rối không biết làm thế nào vì chẳng còn lại gì để phân cho thần Đau khổ cả. Nhưng rồi cuối cùng thần Giu-pi-tơ quyết định rằng những giọt nước mắt chảy ra dành cho người chết sẽ thuộc về thần Đau khổ. Như vậy là thần đau khổ cũng có được đặc quyền như bao vị thần khác. Con người càng mang lại cho thần nhiều quyền lợi thì thần sẽ càng giao nộp nó một cách hào phóng. Do đó, cứ thương tiếc mãi những người đã khuất thì chẳng hay ho tí gì nữa là thần Đau khổ, vị thần có thú vui duy nhất là than vãn, sẽ sớm có lý do để tạo ra những giọt nước mắt thôi.

CHIM ƯNG, ĐIỀU HẦU VÀ NHỮNG CON CHIM BỒ CÂU

Những chú chim bồ câu đang bay thành đàn thì bị một con điều hầu làm phiền và thỉnh thoảng nó lại sà xuống quắp một chú bồ câu mang đi. Thế là lũ bồ câu đã mời một con chim ưng vào trong đàn của chúng để bảo vệ chúng chống lại kẻ thù. Những đàn

bồ câu đã sớm phải hối tiếc về sự ngốc nghếch của chúng bởi con chim ưng trong một ngày đã giết nhiều bồ câu hơn số đó của diều hâu làm trong một năm.

NGƯỜI PHỤ NỮ VÀ ANH NÔNG DÂN

Một phụ nữ mới mất chồng hàng ngày thường ra mộ anh ta khóc lóc thảm thiết. Một người nông dân đang cày ở một cánh đồng cách đó không xa trông thấy người phụ nữ và rất muốn lấy chị ta làm vợ. Thế là anh ta bỏ cày đẩy tới ngồi bên cạnh người đàn bà nọ và cũng bắt đầu khóc. Người goá phụ hỏi người đàn ông vì sao lại khóc và anh ta trả lời rằng:

- Tôi mới mất người vợ thân yêu của mình và những giọt nước mắt này hy vọng sẽ làm dịu bớt nỗi đau trong tôi.

- Còn tôi. Người phụ nữ nói, tôi vừa mới mất chồng.

Và trong một lúc, họ lặng lẽ thương tiếc cho người đã khuất. Sau cùng, người nông dân nói:

Tôi và cô cùng trong một hoàn cảnh, vậy tại sao chúng ta không cưới và sống cùng nhau? Tôi sẽ thay thế vị trí của chồng cô còn cô sẽ thay chỗ của vợ tôi.

Người phụ nữ chấp thuận lời đề nghị có vẻ như rất hợp lý này và họ lau nước mắt đi. Trong khi đó, một tên trộm đã tới ăn cắp con bò mà anh nông dân đã để lại cùng cái cây của mình. Trong khi đi tìm tên trộm, anh ta vừa dấm ngực mình, vừa than

khóc cho sự mất mát này. Khi người phụ nữ nghe thấy tiếng khóc của anh ta liền tới bên hỏi rằng:

Tại sao anh vẫn còn khóc thế?

Anh nông dân trả lời rằng:

- Vâng, đây mới là nỗi mất mát thật sự của tôi.

THẦN PRÔ-MÊ-TÊ TẠO RA CON NGƯỜI

Theo lệnh của thần Giu-pi-tơ, thần Prô-mê-tê đã tạo ra con người và những loài vật khác. Thần Giu-pi-tơ nhận thấy rằng sinh vật có lý trí duy nhất là con người lại có số lượng quá ít ỏi so với các sinh vật không có lý trí khác liền sai thần Prô-mê-tê điều chỉnh lại cân bằng bằng cách biến một số con vật thành người. Thần Prô-mê-tê đã làm đúng như lệnh của thần Giu-pi-tơ và đó là lý do vì sao một số người có bề ngoài của con người nhưng tâm hồn lại của thú vật.

CHIM ÉN VÀ QUẠ

Một con chim én một lần đang khoe khoang về nguồn gốc của mình. Nó nói: Tôi đã từng là một công chúa nhưng chồng tôi đã đối xử với tôi rất thô bạo và đã cắt lưỡi tôi chỉ vì một lỗi rất nhỏ. Sau đó, để bảo vệ mình khỏi những thương tổn lớn hơn, tôi được thần Giu-nô biến thành một con chim. Quạ nói: Cô đã hót

lú lo quá đủ rồi đấy chứ, tôi không thể tưởng tượng nếu cô không bị mất lưỡi thì cô còn thế nào nữa?

THỢ SĂN VÀ KỊ SĨ

Một thợ săn đi ra ngoài săn mồi và đã tóm được một chú thỏ rừng. Anh ta đang mang chiến lợi phẩm về nhà thì gặp một người đàn ông ngồi trên lưng ngựa nói với anh ta rằng: Tôi nhận thấy rằng anh vừa săn được một chú thỏ rất ngon và đề nghị mua nó. Người thợ săn vui vẻ đồng ý ngay nhưng khi vừa cầm con thỏ trong tay, tên kị sĩ đã thúc ngựa cho phi nước đại chạy mất. Người thợ săn đuổi theo kị sĩ một quãng thì cũng sớm nhận ra là mình đã bị lừa liền thôi đuổi theo và để giữ thể diện, anh ta gào to hết mức có thể rằng:

Thôi được rồi, thưa ngài, được rồi, hãy cầm lấy con thỏ của ngài đi vì nó là một món quà mà.

NGƯỜI CHĂN DÊ VÀ NHỮNG CHÚ DÊ HOANG

Một người chăn dê đang cho đàn dê của mình ăn cỏ trên đồng thì trông thấy nhiều con dê hoang lại gần và trộn lẫn vào đàn của mình. Cuối ngày, anh ta lừa tất cả tất cả lũ dê về nhà và nhốt chúng vào bãi quây cùng với nhau. Ngày hôm sau, thời tiết quá xấu nên người chăn dê không thể đưa lũ dê ra

ngoài như mọi khi, thế là anh ta vẫn để chúng trong bãi quây và cho chúng ăn ở đó. Anh ta chỉ cho những con dê của mình ăn vừa đủ để chúng không bị chết đói còn với lũ dê hoang, anh ta cho chúng ăn thoả thích bao nhiêu tuỳ chúng muốn vì anh ta rất lo lắng cho sự ở lại của chúng và cho rằng nếu anh cho chúng ăn đầy đủ thì chúng sẽ không muốn rời bỏ anh ta. Khi thời tiết đã khá hơn, người chăn dê đưa tất cả lũ dê ra ngoài cánh đồng nhưng ngay khi tới gần mấy ngọn đồi, lũ dê hoang liền tách khỏi đàn và chạy vụt đi. Người chăn dê rất tức giận vì điều này và không e ngại chửi bới lũ dê hoang vì sự vô ơn của chúng. Anh ta kêu lên: Lũ dê tiện! Các người chạy đi như vậy sau khi ta đã đối xử tốt với các người thế à!

Nghe thấy vậy, một con dê quay đầu lại nói rằng:

Vâng, thực ra anh đã đối xử với chúng tôi rất tốt nhưng điều đó càng khiến chúng tôi phải cảnh giác hơn thôi. Nếu như anh đối xử với những kẻ mới đến như chúng tôi tốt hơn nhiều so với những chú dê của anh thì chắc chắn là nếu có một đàn dê khác nữa gia nhập vào đàn của anh, chúng tôi sau đó sẽ bị đối xử như những chú dê cũ của anh thôi.

SƠN CA VÀ CHIM ÉN

Một con chim én nói chuyện với một con sơn ca và khuyên nó hãy rời bỏ cái tổ rậm rạp đầy lá mà nó đang ở để tới sống cùng con người, giống như chim én và làm tổ dưới mái nhà của họ. Nhưng sơn ca trả lời rằng:

Cũng có lúc tôi, giống như chị, đã sống cùng con người nhưng những hành động xấu xa của họ mà tôi đã được chứng kiến khiến tôi thấy căm ghét con người và không bao giờ muốn lại gần nhà của họ.

Những đau khổ trong quá khứ làm sống lại những kí ức đau buồn.

DU KHÁCH VÀ THẦN MAY MẮN

Một du khách bị kiệt sức sau một chuyến đi dài đã cúi xuống bên thành một cái giếng sâu và ngủ gật. Anh ta đang sắp sửa bị rơi xuống thì nữ thần May mắn xuất hiện, chạm tay vào vai anh ta và khuyên anh ta hãy chuyển ra chỗ khác.

Hãy dậy đi, hỡi chàng trai, ta xin anh đấy, nữ thần nói, nếu như anh rơi xuống giếng này thì người ta sẽ đổ tội cho ta, nữ thần may mắn, chứ không phải là anh đâu.

MỤC LỤC

LỜI GIỚI THIỆU	5
CON CÁO VÀ CHÙM NHO	13
NGỔNG ĐỂ TRÚNG VÀNG	13
MÈO VÀ CHUỘT	14
CON CHÓ KHÓ BẢO	15
NGƯỜI ĐỐT THAN CỦI VÀ THỢ HỒ VẢI	15
HỘI ĐỒNG CHUỘT	16
CON DƠI VÀ HAI CON CHỐN	17
CHÓ VÀ LỢN NẠI	17
CÁO VÀ QUA	18
NGỰA VÀ NGƯỜI GIỮ NGỰA	19
CHÓ SÓI VÀ CỪU	19
CÔNG VÀ SẾU	20
MÈO VÀ NHỮNG CHỦ CHIM	21
NGƯỜI ĂN TIÊU HOANG PHÍ VÀ CHIM NHẠN	21
BÀ GIÀ VÀ BÁC SĨ	22
MẶT TRĂNG VÀ MẸ	23
THỦY THẦN VÀ NGƯỜI TIẾU PHU	23
LỬA, CÁO VÀ SƯ TỬ	25
SƯ TỬ VÀ CHUỘT	25
CON QUA VÀ BÌNH NƯỚC	26
NHỮNG CẬU BÉ VÀ NHỮNG CON ẾCH	27
GIÓ BẮC VÀ MẶT TRỜI	27
BÀ CHỦ VÀ HAI NGƯỜI ĐẤY TỐ	28

CÁI TỐT VÀ CÁI XẤU	29
THỎ RỪNG VÀ ÉCH	30
CÁO VÀ CÒ	31
SÓI ĐỘI LỐT CƯỜI	31
HƯƠNG TRONG CHUỒNG BÒ	32
CÔ GÁI VẮT SỮA BÒ VÀ XÔ SỮA	33
CÁ HEO, CÁ VOI VÀ CÁ TRÍCH CƠM	34
CÁO VÀ KHỈ	34
LỬA VÀ CHÓ CẢNH	35
CÂY THÔNG VÀ CÂY MÂM XÔI	36
CHÓ, GÀ TRỐNG VÀ CÁO	37
MUỐI VÀ BÒ ĐỤC	37
CON GẤU VÀ HAI NGƯỜI BẠN	38
NGƯỜI NÔ LỆ VÀ CON SƯ TỬ	39
CON BỌ CHẾT VÀ NGƯỜI ĐÀN ÔNG	40
ÔNG CHÙA VÀ THẦN GIU-PI-TÔ	41
CÂY SỎI VÀ NHỮNG CÂY SẬY	42
NGƯỜI ĐÀN ÔNG MÙ VÀ CON THÚ CON	43
CẬU BÉ VÀ NHỮNG CON SÉN	43
VUA KHỈ VÀ HAI NGƯỜI BẠN	44
CON LỬA VÀ HÀNG HOÁ	45
THẰNG BÉ CHẶN CƯỜI VÀ CON CHÓ SÓI	46
CÁO VÀ DẾ	46
NGƯỜI ĐÁNH CÁ VÀ CON CÁ TRÍCH CƠM	47
KẺ DU LỊCH KHOÁC LẮC	48
CUA MẸ VÀ CUA CON	49
CON LỬA VÀ CÁI BÓNG CỦA NÓ	49
NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CÁC CON TRAI	50
CHÓ VÀ NGƯỜI ĐẤU BẾP	50
KHỈ LÀM VUA	51
NHỮNG TÊN TRỘM VÀ CON GÀ TRỐNG	52

NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ THẦN MAY MẮN	53
THẦN GIU-PI-TƠ VÀ CON KHỈ	53
CHA VÀ CÁC CON TRAI	54
CÁI ĐÈN	55
CÚ VÀ CÁC LOÀI CHIM	55
LỬA ĐỘI LỐT SƯ TỬ	57
ĐỀ CÁI VÀ BỘ RÀU CỦA CHÚNG	58
CON SƯ TỬ GIÀ	58
CẬU BÉ TẮM SÔNG	59
LANG BẮM ẾCH	59
CON CÁO CĂNG PHÒNG	60
CHUỘT, ẾCH VÀ ĐIỀU HẬU	60
CẬU BÉ VÀ CÂY TẮM MA	61
NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CÂY TÁO	62
QUA XÁM VÀ CHIM BỎ CẦU	63
THẦN GIU-PI-TƠ VÀ CON RÙA	63
CON CHÓ VÀ CÁI MĂNG ĂN	64
HAI CÁI TÚI	65
BÒ ĐỰC VÀ NHỮNG CÁI BÁNH XE	65
CẬU BÉ VÀ PHỈ	65
ẾCH MUỐN CÓ VUA	66
CÂY Ô-LIU VÀ CÂY SUNG	67
SƯ TỬ VÀ LỢN LÒI	68
CÂY ÓCCHÓ	69
NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ CON SƯ TỬ	69
RÙA VÀ ĐẠI BÀNG	70
CON CÁO KHÔNG ĐUÔI	70
QUA XÁM THÍCH LÀM VUA	71
NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ CON CHÓ CỦA ANH A	72
NGƯỜI ĐÀN ÔNG BỊ ĐẮM TÀU VÀ BIỂN CẢ	73
LỢN LÒI VÀ CÁO	73

THẦN ME-CU-RY VÀ THỢ ĐIỀU KHẮC	74
HƯƠNG CON VÀ MẸ	75
ĐẠI BÀNG VÀ NGƯỜI BẮT NÓ	76
CON HƯƠNG Ở AO NƯỚC	77
CON CHÓ VÀ CÁI BÔNG	78
THẦN ME-CU-RY VÀ THƯƠNG GIA	79
CHUỘT VÀ CHỖN	79
CHIM CÔNG VÀ NỮ THẦN GIU-NÔ	80
LỬA VÀ NGƯỜI TÁ ĐIỂN GIÀ	81
BÒ ĐỤC VÀ ẾCH	82
NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ BỨC TƯỢNG	83
THẦN HÉC-QUYN VÀ NGƯỜI ĐÁNH XE NGỰA	83
SƯ TỬ, GẤU VÀ CÁO	84
NGƯỜI DA ĐEN	84
HAI NGƯỜI LÍNH VÀ TÊN CƯỚP	85
SƯ TỬ VÀ LỬA RỪNG	86
NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ THẦN RỪNG	86
NGƯỜI BÁN TƯỢNG	88
ĐẠI BÀNG VÀ MŨI TÊN	88
NGƯỜI ĐÀN ÔNG GIÀU CÓ VÀ THỢ THUỘC DA	89
CHÓ SÓI, NGƯỜI MẸ VÀ ĐỨA CON	90
NGƯỜI ẲN XIN VÀ TÊN LÁU CÁ	90
MÈO VÀ GÀ TRỐNG	91
THỎ VÀ RÙA	91
NGƯỜI LÍNH VÀ CON NGỰA	92
LOÀI BÒ VÀ NHỮNG NGƯỜI BÁN THỊT	93
CHÓ SÓI VÀ SƯ TỬ	94
CỪU, CHÓ SÓI VÀ HƯƠNG	94
SƯ TỬ VÀ 3 CON BÒ ĐỤC	95
CON NGỰA VÀ NGƯỜI CƯỚI NGỰA	96
CON DÊ VÀ CÂY NHO	96

HAI CÁI BÌNH	97
CON CHÓ SĂN GIÀ	97
ANH HỀ VÀ NGƯỜI NÔNG DÂN	98
CHIM CHIẾN CHIẾN VÀ NGƯỜI NÔNG DÂN	98
SƯ TỬ VÀ LỬA	101
NHÀ TIỀN TRI	101
CHÓ SĂN VÀ THỎ RỪNG	102
SƯ TỬ, CHUỘT VÀ CÁO	103
LÍNH KÈN BỊ BẮT	103
CHÓ SÓI VÀ SẾU	104
ĐẠI BÀNG, MÈO VÀ LỢN RỪNG	105
CHÓ SÓI VÀ CỪU	105
CÁ NGƯ VÀ CÁ HEO	106
BA THƯƠNG GIA	107
CHUỘT VÀ BÒ ĐỤC	107
THỎ RỪNG VÀ CHÓ SĂN	108
CHUỘT NÔNG THÔN VÀ CHUỘT THÀNH!	109
SƯ TỬ VÀ BÒ ĐỤC	110
CHÓ SÓI, CÁO VÀ ĐUÔI ƯƠI	111
ĐẠI BÀNG VÀ HAI CON GÀ TRỐNG	112
CON QUẠ CHẠY TRỐN	112
NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CON CÁO	113
NỮ THẦN VE-NUS VÀ CON MÈO	113
QUẠ VÀ THIÊN NGÀ	114
CON HƯƠU CHỘT	114
RUỐI VÀ CON LA	115
CON GÀ TRỐNG VÀ VIÊN ĐÁ QUÝ1	15
CHÓ SÓI VÀ NGƯỜI CHĂN CỪU	116
NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CON CỎ	117
CON NGỰA CHIẾN VÀ NGƯỜI CHỦ CỐI XAY	117
VE SẤU VÀ CÚ	118

VE SẦU VÀ KIẾN	119
NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CON RẮN ĐỘC	120
HAI CON ẾCH	120
HỢ CHỮA GIẤY THÀNH BÁC SĨ	121
LỬA, GÀ TRỐNG VÀ SƯ TỬ	122
BỤNG VÀ CÁC BỘ PHẬN KHÁC TRÊN CƠ THỂ	122
NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ CON MUỖ	123
LỬA VÀ CHÓ SÓI	124
KHỈ VÀ LẠC ĐÀ	125
HAI DU KHÁCH VÀ CÂY TIÊU HUYẾN	126
BỌ CHẾT VÀ BÒ ĐỤC	127
CHIM, THÚ VÀ DƠI	128
BỌ CHẾT VÀ BÒ ĐỤC	129
CHIM, THÚ VÀ DƠI	128
NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ HAI NGƯỜI TÌNH	128
ĐẠI BÀNG, QUẠ XÁM VÀ NGƯỜI CHẶN CỪU	129
CHÓ SÓI VÀ CẬU BÉ	130
CHỦ CỐI XAY, CẬU CON TRAI VÀ CON LỬA	130
CON HƯƠNG VÀ CÂY NHO	133
CHÓ SÓI ĐUỐI CỪU	134
XẠ THỦ VÀ SƯ TỬ	134
CHÓ SÓI VÀ DÊ	135
CON HƯƠNG BỊ ỐM	136
ANH TRAI VÀ EM GÁI	137
BÒ CÁI TƠ VÀ BÒ ĐỤC	138
CON LỬA VÀ ÔNG CHỦ	139
SƯ TỬ VÀ THỎ	140
CHÓ SÓI VÀ CHÓ NHÀ	140
BÒ ĐỤC VÀ BÉ	141
CÂY VÀ CÁI RÌU	142
NHÀ THIÊN VĂN HỌC	142

NGƯỜI ĐÀN ÔNG VÀ CON RẮN	143
LÔNG CHIM VÀ DƠI	143
CON LỬA VÀ NGƯỜI MUA	144
ĐÈ NON VÀ CHÓ SÓI	145
NGƯỜI MẮC NỢ VÀ CON LỢN NẠI	146
NGƯỜI THỢ SẴN HỎI ĐẦU	147
NGƯỜI CHẶN BÒ VÀ CON BÒ MẤT TÍCH	147
CON LA	148
CHÓ SẴN VÀ CỎ	149
NGƯỜI CHA VÀ HAI CÔ CON GÁI	149
TÊN TRÒM VÀ CHỦ QUÁN	150
LỬA NHÀ VÀ LỬA HOANG	151
LỬA NHÀ VÀ LỬA HOANG	152
CON LỬA VÀ NHỮNG ÔNG CHỦ	152
LỬA NHÀ, LỬA HOANG VÀ SƯ TỬ	153
LOÀI KIẾN	154
HAI CON ẾCH VÀ CÁI GIẾNG	155
CUA VÀ CÁO	156
NGƯỜI NÔNG DÂN, CẬU CON TRAI VÀ NHỮNG CON QUẠ	156
LỬA VÀ CHÓ	157
CON LỬA THỔ TƯỢNG	158
NGƯỜI A-TEN VÀ NGƯỜI THEB	159
NGƯỜI CHẶN ĐÈ VÀ CON ĐÈ	160
CỪU VÀ CHÓ	161
NGƯỜI CHẶN CỪU VÀ CHÓ SÓI	162
SƯ TỬ, THẦN GIU-PI-TƠ VÀ VOI	162
LỢN VÀ CỪU	163
NGƯỜI LÀM VƯỜN VÀ CON CHÓ	164
SƯ TỬ YÊU	165
NGƯỜI NUÔI ONG	166
DƠI, CÂY MÂM XÔI VÀ MÒNG BIỂN	166

CHÓ VÀ CHÓ SÓI	167
ONG BẮP CÂY VÀ RẮN	168
ĐẠI BẢNG VÀ XÉN TÓC	169
NGƯỜI SĂN CHIM VÀ CON CHIM CHIẾN CHIẾN	170
NGƯ DÂN THỐI SÁO 170 CON CHỐN VÀ NGƯỜI ĐÀN ÔNG	171
THỢ CÀY, LỬA VÀ BÒ	172
KHỈ VÀ CÁ HEO	172
QUA VÀ RẮN	174
NHỮNG CON CHÓ VÀ CÁO	174
SƠN CA VÀ ĐIỀU HẬU	174
HOA HỒNG VÀ HOA KHÔNG TÀN NGƯỜI	175
ĐÀN ÔNG, NGỰA, BÒ VÀ CHÓ	176
CHÓ SÓI VÀ CỪU	177
THIÊN NGÀ	177
CON RẮN VÀ THẦN GIU-PI-TƠ	178
CHÓ SÓI VÀ CÁI BÓNG CỦA NÓ	179
THẦN ME-CU-RY VÀ NGƯỜI ĐÀN ÔNG BỊ KIẾN ĐỐT	180
CON SƯ TỬ XẢO TRÁ	180
VỆT VÀ MÈO	181
HƯƠNG VÀ SƯ TỬ	182
KẼ LỬA ĐẢO	182
CHÓ VÀ NHỮNG BỘ DA	183
SƯ TỬ, CÁO VÀ LỬA	184
NGƯỜI SĂN CHIM, GÀ GÔ VÀ GÀ TRỐNG	185
MUỖI VÀ SƯ TỬ	186
NGƯỜI NÔNG DÂN VÀ CON CHÓ	187
ĐẠI BẢNG VÀ CÁO	187
NGƯỜI BÁN THỊT VÀ CÁC KHÁCH HÀNG	188
NGƯỜI BÁN THỊT VÀ CÁC KHÁCH HÀNG	189
CÁO PHỤC VỤ SƯ TỬ	190
SƯ TỬ, CHÓ SÓI VÀ CÁO	190

HÈC-QUYN VÀ THẦN PLU-TÚT	191
CÁO VÀ BẢO	192
CÁO VÀ NHÍM	193
QUA THƯỜNG VÀ QUA TIÊN TRI	193
MỤ PHÙ THUỶ	194
ÔNG GIÀ VÀ THẦN CHẾT	195
KẺ KEO KIẾT	195
NHỮNG CON CÁO VÀ DÒNG SÔNG	196
NGỰA VÀ HƯƠNG	197
CÁO VÀ RẮN	198
SƯ TỬ, CÁO VÀ HƯƠNG	198
NGƯỜI ĐÀN ÔNG BỊ MẤT THUỞNG	200
GÀ GỖ VÀ NGƯỜI SĂN CHIM	201
NGƯỜI THỢ SĂN VÀ ANH TIỂU PHU	201
RẮN VÀ ĐẠI BÀNG	202
KẺ LỬA ĐẢO VÀ NHÀ TIÊN TRI	203
THẦN ĐAU KHỔ VÀ ĐẶC QUYỀN CỦA MÌNH	203
CHIM LỪNG, ĐIỀU HẬU VÀ NHỮNG CON CHIM BỐ CẦU	204
NGƯỜI PHỤ NỮ VÀ ANH NÔNG DÂN	205
THẦN PRÔ-MÊ-TÊ TẠO RA CON NGƯỜI	206
CHIM ÉN VÀ QUA	206
THỢ SĂN VÀ KỊ SĨ	207
NGƯỜI CHĂN DÊ VÀ NHỮNG CHÚ DÊ HOANG	207
SƠN CA VÀ CHIM ÉN	209
DU KHÁCH VÀ THẦN MAY MẮN	209

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA - THÔNG TIN
43 Lò Đúc - Hà Nội

TRUYỆN NGỤ NGÔN NỔI TIẾNG THẾ GIỚI
NGỤ NGÔN Ê-DỐP

Chịu trách nhiệm xuất bản

BÙI VIỆT BẮC

Chịu trách nhiệm bản thảo

PHẠM NGỌC LUẬT

Biên tập: **THU HẰNG**

Trình bày: **LINH CHI**

Vẽ bìa: **TRẦN ĐẠI THẮNG**

Sửa bản in: **NGỌC THU**

In 1.000 cuốn khổ 13 x 19cm tại Xí nghiệp in SAVINA –
Tổng công ty Sách Việt Nam. Giấy phép xuất bản số
1577/XB-QLXB/73-VHTT. In xong và nộp lưu chiểu Quý I
năm 2005.

TRUYỆN NGŨ NGÔN NỔI TIẾNG THẾ GIỚI

Ngũ ngôn Ê-Dốp

TỔNG CÔNG TY SÁCH VIỆT NAM

TỔNG PHÁT HÀNH

Tại 44 Tràng Tiền - 22B Hai Bà Trưng - Hà Nội
VÀ CÁC HIỆU SÁCH TRONG TOÀN QUỐC
Điện thoại: (04) 9.348281 - 8.242661

ngũ ngôn ê dốp (kds)

22.000 VNĐ

GIÁ: 22.000